

รัฐสภาสาร

เรื่องในเล่ม

บทบรรณาธิการ

การประชุมสหภาพรัฐสภา (ประจำฤดูใบไม้ผลิ) ประจำปี ๒๕๒๑ ๑

การประชุมสหภาพสมาชิกรัฐสภาเอเชีย ๖๑

ภาคพระราชบัญญัติ ๖๙

วัตถุประสงค์

- ๑ เพื่อเผยแพร่ระบอบประชาธิปไตย
- ๑ เพื่อเสนอข่าวสารวิชาการในวงงานรัฐสภา และอื่น ๆ ทั้งภายในและต่างประเทศ

พันเอก สงวน คำวงษา	เป็นผู้ดำเนินการ
ร้อยตรี ปณิธาน เลิศฤทธิ	เป็นผู้ช่วยผู้ดำเนินการ
นางสาวบังอร อิมโสภา	เป็นบรรณาธิการ
นายภราดา บุรณศิริ	เป็นผู้ช่วยบรรณาธิการ

นายอาสา ทรัพย์อนันต์	ประจำกองบรรณาธิการ
นายบุรีรักษ์ นามวัฒน์	ประจำกองบรรณาธิการ
นางพรรณี ห่มพยัคฆ์	ประจำกองบรรณาธิการ
นายประยูร สตาเขตร์	ประจำกองบรรณาธิการ
นางสาวกอบกุล ศรานนท์	ผู้จัดการและสมุหบัญชี
นายถวิล วิเชียรขุม	หัวหน้ากองบรรณาธิการ

- กำหนดออก เดือนละหนึ่งฉบับ
- สัปดาห์ละฉบับ
 ๑. ๒. ๓. ๔. ๕. ๖. ๗. ๘. ๙. ๑๐. ๑๑. ๑๒. ๑๓. ๑๔. ๑๕. ๑๖. ๑๗. ๑๘. ๑๙. ๒๐. ๒๑. ๒๒. ๒๓. ๒๔. ๒๕. ๒๖. ๒๗. ๒๘. ๒๙. ๓๐. ๓๑. ๓๒. ๓๓. ๓๔. ๓๕. ๓๖. ๓๗. ๓๘. ๓๙. ๔๐. ๔๑. ๔๒. ๔๓. ๔๔. ๔๕. ๔๖. ๔๗. ๔๘. ๔๙. ๕๐. ๕๑. ๕๒. ๕๓. ๕๔. ๕๕. ๕๖. ๕๗. ๕๘. ๕๙. ๖๐. ๖๑. ๖๒. ๖๓. ๖๔. ๖๕. ๖๖. ๖๗. ๖๘. ๖๙. ๗๐. ๗๑. ๗๒. ๗๓. ๗๔. ๗๕. ๗๖. ๗๗. ๗๘. ๗๙. ๘๐. ๘๑. ๘๒. ๘๓. ๘๔. ๘๕. ๘๖. ๘๗. ๘๘. ๘๙. ๙๐. ๙๑. ๙๒. ๙๓. ๙๔. ๙๕. ๙๖. ๙๗. ๙๘. ๙๙. ๑๐๐.
- การเงินและการขอรับ
 ส่งเงินล่วงหน้า ในนามผู้จัดการ ที่สำนักงาน โดยเช็คไปรษณีย์ หรือธนาคาร สั่งจ่าย ณ ที่ทำการไปรษณีย์ กุสิต
- ส่งเรื่องลงรัฐสภา
 ส่งให้บรรณาธิการหรือผู้ช่วยบรรณาธิการที่สำนักงาน

- สำนักงาน ตั้งอยู่ที่สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา บริเวณพระที่นั่งอนันตสมาคม กรุงเทพมหานคร โทรศัพท์ ๒๔๒๖๑๕๑ - ๒๔๒๖๑๕๑ คือ ๒๓๐
- สำนักงานเลขาธิการรัฐสภาเป็นเจ้าของ
 พิมพ์ที่มิ่งผลการพิมพ์ บางลำภู กรุงเทพมหานคร นางจาริต อ่องจรัส ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา โทร. ๒๔๒๖๑๕๖

เนื่องในโอกาสที่สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ พระบรมราชชนนีพันปีหลวง ทรงเจริญพระชนมพรรษา ๙๓ พรรษา
สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ พระบรมราชชนนีพันปีหลวง ทรงเจริญพระชนมพรรษา ๙๓ พรรษา
สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ พระบรมราชชนนีพันปีหลวง ทรงเจริญพระชนมพรรษา ๙๓ พรรษา

ด้วยเกล้าด้วยกระหม่อมขอเดชะ
ข้าพระพุทธเจ้า คณะกรรมาธิการวิสามัญ

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

บทบรรณาธิการ

รัฐสภาสารฉบับนี้ขอเสนอเรื่องการประชุมสหภาพรัฐสภา (ประจำฤดูใบไม้ผลิ) ประจำปี ๒๕๒๑ ณ กรุงลิสบอน ประเทศโปรตุเกส และการประชุมสหภาพรัฐสภาเอเชีย ครั้งที่ ๑๔ ณ สาธารณรัฐนาอูรู เพื่อท่านจะได้ทราบถึงบทบาทของรัฐสภาไทยในต่างประเทศ
อนึ่ง สาธารณรัฐนาอูรู เป็นรัฐเกิดใหม่ จึงได้นำประวัติของประเทศนี้มาเสนอ
ท่านพอเป็นสังเขป

หวังว่าท่านผู้อ่านคงจะได้รับประโยชน์ตามสมควร

นาง อัมรินทร์

การประชุมสหภาพรัฐสภา (ประจำฤดูใบไม้ผลิ)

ประจำปี ๒๕๒๑

ณ กรุงลิสบอน ประเทศโปรตุเกส

ระหว่างวันที่ ๒๗ มีนาคม ถึง ๑ เมษายน ๒๕๒๑

การประชุม

การประชุมสหภาพรัฐสภา ประจำฤดูใบไม้ผลิปี ๒๕๒๑ ได้มีขึ้นที่กรุงลิสบอน ประเทศโปรตุเกส ระหว่างวันที่ ๒๗ มีนาคม ถึงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๒๑ ณ ตึก Gulbenkian Foundation การประชุมดังกล่าวประกอบด้วย

๑. การประชุมคณะกรรมการบริหารสหภาพรัฐสภา (Executive Committee) สมัยที่ ๑๗๗ ได้ประชุมกันในวันจันทร์ที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๒๑

๒. การประชุมคณะกรรมการประจำสหภาพรัฐสภา (Standing Study Committee) ทั้ง ๕ คณะ ได้ประชุมกันในระหว่างวันอังคารที่ ๒๘ ถึงวันศุกร์ที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๒๑ ประกอบด้วย

๒.๑ คณะกรรมาธิการปัญหาการเมือง ความมั่นคงระหว่างประเทศ และการลดอาวุธ

๒.๒ คณะกรรมาธิการปัญหาเศรษฐกิจและสังคม

๒.๓ คณะกรรมาธิการปัญหาการศึกษา วิทยาศาสตร์ วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม

๒.๔ คณะกรรมาธิการปัญหาสุขภาพ กฎหมาย และสิทธิมนุษยชน

๒.๕ คณะกรรมาธิการปัญหาดินแดนที่ยังมิได้ปกครองตนเองและปัญหาชาติพันธุ์

๒

๓. การประชุมคณะมนตรีสหภาพรัฐสภา (Council) สมัยประชุมที่ ๑๒๒ ได้ประชุมกันในวันเสาร์ที่ ๑ เมษายน ๒๕๒๑

๔. การประชุมสมาคมระหว่างเลขาธิการรัฐสภา ได้ประชุมกันในระหว่างวันอังคารที่ ๒๘ ถึงวันศุกร์ที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๒๑

ประเทศที่เข้าร่วมการประชุม

การประชุมสหภาพรัฐสภาครั้งนี้ มีประเทศภาคีสหภาพรัฐสภาส่งผู้แทนเข้าร่วมการประชุมด้วยกันทั้งหมด ๖๘ ประเทศ คือ แอลจีเรีย ออสเตรเลีย เบลเยียม บราซิล บัลแกเรีย แคนาดา คอสตาริกา ไอออร์โคสต์ คิวบา ไชปรัส เดนมาร์ก อียิปต์ สหรัฐอาหรับ สเปน สหรัฐอเมริกา ฟินแลนด์ ฝรั่งเศส กาบอง กรีซ ฮังการี อินเดีย อินโดนีเซีย อิหร่าน ไอร์แลนด์ ไชแลนด์ อิสราเอล อิตาลี ญี่ปุ่น จอร์แดน คินยา เลบานอน ไลบีเรีย ลักเซมเบิร์ก มาเลเซีย มาลาวี มอริเตเนีย เม็กซิโก โมนาโก มองโกเลีย โมร็อกโก เนปาล นอร์เว นิวซีแลนด์ เนเธอร์แลนด์ โปแลนด์ โปรตุเกส ซีเรีย เกาหลีใต้ เกาหลีเหนือ สาธารณรัฐประชาธิปไตยเยอรมัน สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมัน แคมeroon โรมานี สหราชอาณาจักร ชูแดน ศรีลังกา สวีเดน สวิตเซอร์แลนด์ เซโกสโลวะเกีย ไทย ตูนิเซีย ตุรกี สหภาพโซเวียต เวเนซุเอลา ยูโกสลาเวีย ซาอุดี และแซมเบีย

จำนวนผู้แทนที่เข้าร่วมการประชุม

จำนวนผู้แทนจากหน่วยรัฐสภาของประเทศต่าง ๆ ที่มาร่วมการประชุมสหภาพรัฐสภาครั้งนี้ มีทั้งสิ้น ๔๘๖ คน เป็นสมาชิกรัฐสภา ๓๒๗ คน เป็นเลขาธิการรัฐสภา ที่ปรึกษาหน่วยรัฐสภา และเจ้าหน้าที่ ๑๕๙ คน นอกนั้นก็ยังมีผู้สังเกตการณ์จากองค์การระหว่างประเทศต่าง ๆ เข้าร่วมการประชุมด้วยอีก ๑๘ คน คือ องค์การสหประชาชาติ (United Nations) ๒ คน องค์การการประชุมเกี่ยวกับการค้าและการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ (United Nations Conference on Trade and Development/UNCTAD) ๑ คน องค์การศึกษาวิทยาศาสตร์

LIIRT

และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization / UNESCO) ๑ คน องค์การแห่งข้อตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีและการค้า (General Agreement on Tariffs and Trade / GATT) ๑ คน สภายุโรป (Council of Europe) ๑ คน สมาคมรัฐสภาเครือจักรภพ (Commonwealth Parliamentary Association) ๑ คน สมาคมระหว่างประเทศของสมาชิกรัฐสภา ที่พูดภาษาฝรั่งเศส (International Association of French Speaking Parliamentarians) ๒ คน สหภาพสมาชิกรัฐสภาแห่งเอเชีย (Asian Parliamentarians' Union) ๑ คน สหภาพสมาชิกรัฐสภาระหว่างชาติอาหรับ (Arabian Interparliamentarians' Union) ๕ คน และสภาแห่งชาติปาเลสไตน์ (Palestinian National Council) ๓ คน

คณะผู้แทนหน่วยรัฐสภาไทยที่ไปร่วมการประชุม

คณะผู้แทนหน่วยรัฐสภาไทยที่ไปร่วมการประชุมครั้งนี้มีทั้งหมด ๑๒ นาย ตั้ง
รายนามดังต่อไปนี้

๑. พลอากาศเอก หาริน หงสกุล
ประธานหน่วยรัฐสภาไทย เป็นหัวหน้าคณะ ฯ
๒. พลโท เฉลิมชัย จารุวัตร
รองประธานหน่วยรัฐสภาไทย
๓. นายไอศถ โกศิน
รักษาการแทนเลขาธิการหน่วยรัฐสภาไทย
๔. พลอากาศโท ไสว ช่างสูวนิช
กรรมการหน่วยรัฐสภาไทย
๕. นายประชุม รัตนเพียร
กรรมการหน่วยรัฐสภาไทย

๔

๖. นายอุตร ตันติสุนทร
กรรมการหน่วยรัฐสภาไทย
๗. ร้อยโท อนันต์ พรรณเชษฐ์
กรรมการหน่วยรัฐสภาไทย
๘. นายปรีดี หิรัญพฤกษ์
กรรมการหน่วยรัฐสภาไทย
๙. พันเอก สงวน คำวงษา
ที่ปรึกษาหน่วยรัฐสภาไทย
๑๐. นายภราดา บุรณศิริ
เลขานุการคณะผู้แทนหน่วยรัฐสภาไทย
๑๑. นายศิริชัย ไชยทิพย์อาสน์
เลขานุการหัวหน้าคณะ ฯ
๑๒. นายพิเชษฐ์ กิตติสิน
ผู้ช่วยเลขานุการคณะผู้แทนหน่วยรัฐสภาไทย

พิธีเปิดการประชุม

พิธีเปิดการประชุมสหภาพรัฐสภา ประจำฤดูใบไม้ผลิ ปี ๒๕๒๑ ได้กระทำขึ้นที่ ตึกรัฐสภาสภาสาธารณรัฐโปรตุเกส เมื่อวันที่อังคารที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๒๑ เวลา ๑๐.๐๐ นาฬิกา โดยมีนายพลรามาลโฮ เออเนส (General Ramalho Eanes) ประธานาธิบดีแห่งสาธารณรัฐโปรตุเกส เป็นผู้กล่าวเปิดการประชุม นอกจากนี้ก็มี นายวาสโก ดา กามา เฟอเนซเดซ (Mr. Vasco da Gama Fernandes) ประธานสภาสาธารณรัฐโปรตุเกส นายโรดอลโฟ เครสโป (Mr. Rodolfo Crespo) ประธานหน่วยรัฐสภาโปรตุเกส นายมามูด ไชอิ (Mr. Mahmoud Ziai) รองประธานคณะมนตรีสหภาพรัฐสภา ปฏิบัติหน้าที่ประธานคณะมนตรีสหภาพรัฐสภา

LIIRT

ชัวคราว และนายลุยจี คอทตาฟาวี (Mr. Luigi Cottafavi) ผู้อำนวยการทั่วไปของสหประชาชาติ ซึ่งเป็นผู้อ่านสาส์นของนายเคิร์ต ว็อลไฮม์ (Mr. Kurt Waldheim) เลขาธิการสหประชาชาติ ซึ่งได้ให้เกียรติมาร่วมในพิธีเปิดการประชุมครั้งนี้ด้วย

การประชุมคณะกรรมการประจำสหภาพรัฐสภา

คณะกรรมการปัญหาการเมือง ความมั่นคงระหว่างประเทศ และการลดอาวุธ
 คณะกรรมการนี้ได้ประชุมกันในวันอังคารที่ ๒๘ และวันพฤหัสบดีที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๒๑ โดยมี Mr. Sture Ericson (สวีเดน) เป็นประธานที่ประชุม Mr. Istvan Darvasi (ฮังการี) เป็นรองประธานที่ประชุม และ Miss Iva Mihovilovic เป็นเลขานุการของที่ประชุม

ผู้แทนหน่วยรัฐสภาไทยที่เข้าร่วมประชุมคณะกรรมการนี้ คือ

๑. พลโท เฉลิมชัย จารุวัตร
๒. พลอากาศโท ไสว ช่างสวนิช
๓. นายปรีดี หิรัญพฤกษ์

ที่ประชุมได้พิจารณาในหัวข้อเรื่อง **ความจำเป็นรับค่านักจะยุติการแข่งขันการผลิตอาวุธ และห้ามผลิตอาวุธที่มีอำนาจทำลายล้างสูง** โดยพิจารณาถึงความสัมพันธ์อันใกล้ชิดระหว่างการลดอาวุธกับการพัฒนาเศรษฐกิจเป็นหลัก รวมทั้งการให้บรรดารัฐสภาต่าง ๆ สนับสนุนความพยายามขององค์การสหประชาชาติ ในเรื่องดังกล่าว

การพิจารณาตามหัวข้อเรื่องดังกล่าวข้างต้น ในที่ประชุมคณะกรรมการ ฯ นั้น หน่วยรัฐสภาต่าง ๆ ได้ส่งคำบันทึกแสดงความคิดเห็น (Memorandum) ๑๓ ฉบับ และร่างมติ (Draft resolution) อีก ๗ ฉบับ ซึ่งเสนอโดยหน่วยประจำชาติต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ ฝรั่งเศส โปแลนด์ สหราชอาณาจักร สหรัฐอเมริกา สหภาพโซเวียต ยูโกสลาเวีย และเสนอร่วมโดย เซโกสโลวะเกีย กับสาธารณรัฐประชาธิปไตยเยอรมัน

ภายหลังจากที่ได้มีการอภิปรายกันแล้ว ก็ได้มีการตั้งคณะกรรมการยกร่างมติ ประกอบด้วยผู้แทนจากหน่วยรัฐสภาต่าง ๆ คือ ฝรั่งเศส สาธารณรัฐประชาธิปไตยเยอรมัน สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมัน เนปาล โปแลนด์ โรมาเนีย สหราชอาณาจักร สหพันธ์สาธารณรัฐแควมอร์น สหรัฐอเมริกา สหภาพโซเวียต และยูโกสลาเวีย โดยมี Mr. B. Osolnik (ยูโกสลาเวีย) ทำหน้าที่ประธานในการยกร่างมติ คณะกรรมการยกร่างมติได้เห็นชอบกับร่างมติทั้งหมด แต่ที่เห็นว่ามีมีความสำคัญเกี่ยวข้องกับอาวุธชนิดใหม่ ๆ ที่มีอำนาจการทำลายล้างสูง และจรวดนิวเคลียร์แบบ SS—XX ร่างมติดังกล่าวได้นำเสนอต่อคณะกรรมการเต็มคณะเมื่อวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๒๑ หลังจากที่ได้มีการอภิปรายและลงคะแนนเสียงแล้ว ร่างมติดังกล่าวก็ได้รับการเห็นชอบด้วยคะแนน ๔๐ : ๐ งตเว้นออกเสียง ๕ ให้นำเสนอต่อที่ประชุมใหญ่สหภาพรัฐสภาครั้งที่ ๖๕ ต่อไป โดยมี Mr. B. Osolnik (ยูโกสลาเวีย) ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นผู้รายงานเรื่องนี้ต่อที่ประชุมใหญ่

ร่างมติที่ได้รับการเห็นชอบโดยคณะกรรมการปัญหาการเมือง ความมั่นคงระหว่างประเทศ และการลดอาวุธ ให้นำเสนอในการประชุมใหญ่สหภาพรัฐสภาครั้งที่ ๖๕ นี้ ดังนี้

เกี่ยวกับ โดยที่การแข่งขันการผลิตอาวุธได้เพิ่มขึ้น และกระจายไปทั่วทุกภูมิภาค และโดยเฉพาะอย่างยิ่งการพัฒนาอันต่อเนื่องของอาวุธใหม่ ที่มีประสิทธิภาพสูงในการทำลายล้าง

รับรู้ถึง ความจำเป็นรีบด่วนที่จะเพิ่มการผ่อนคลายความตึงเครียดทางการเมืองและทางการทหารและบทบาทที่สนับสนุนมาตรการต่าง ๆ ที่จะเพิ่มทวีความเชื่อมั่นซึ่งกันและกันที่จะสามารถมีได้เกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวนี้

เกี่ยวกับ โดยที่วิกฤตการณ์และความตึงเครียดที่เกิดขึ้นในทุกภูมิภาคของโลกยังดำเนินอยู่ทำให้กระทบกระเทือนต่อความสงบสุขและความมั่นคงระหว่างประเทศ และบีบบังคับให้หลายรัฐต้องสละเงินเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมาก เพื่อป้องกันตนเองและยิ่งกว่านั้นยังทำให้กระทบกระเทือนต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมของรัฐทั้งหลายด้วย

ยืนยันอย่างแน่วแน่ ว่าเจตนารมณ์สุดท้าย คือ การลดอาวุธโดยทั่วไปภายใต้การ
ขัมงวด และมีประสิทธิภาพของการควบคุมระหว่างประเทศ

รับรอง ว่าเจตนารมณ์นี้ต้องการเพิ่มความเชื่อมั่น และความมั่นคงปลอดภัยระหว่าง
ประเทศเพื่อกำจัดความกระตือรือร้นของบรรดารัฐต่าง ๆ ที่จะแสวงหาอาวุธและเพื่อสนับสนุน
ให้รัฐต่าง ๆ เหล่านั้น ได้ลดอาวุธให้น้อยลงจากระดับที่มีอยู่ในปัจจุบัน

เชื่อว่า แผนการลดอาวุธอย่างจริงจังทั่วภูมิภาคของโลก ต้องควบคู่ไปด้วยการ
สนับสนุนความพยายามอย่างมากที่จะขจัดมูลเหตุแห่งการขัดแย้ง และความไม่ยุติธรรมในโลก
และให้กลไกระหว่างประเทศในสหประชาชาติปฏิบัติหน้าที่ให้ได้ผลอย่างจริงจังเพิ่มขึ้น และให้
เกิดสันติสุขไม่ว่าที่ใดก็ตามที่มีปัญหาโต้แย้งกันอยู่ สนับสนุนกฎหมายระหว่างประเทศ และ
ส่งเสริมสิทธิของบุคคลในเรื่องการเมือง ความเป็นพลเมือง การสังคม และการเศรษฐกิจ

สนับสนุน ความพยายามต่าง ๆ ของสหประชาชาติ ที่จะยุติการแข่งขันการผลิต
อาวุธ รวมทั้งความพยายามต่าง ๆ ที่เป็นข้อยุติในการประชุมสมัชชาใหญ่สหประชาชาติสมัย
พิเศษเรื่องการลดอาวุธ

อันตราย จากการเพิ่มค่าใช้จ่ายทางด้านการทหาร และแนวโน้มที่สูงไปของการค้า
อาวุธซึ่งเพิ่มขึ้น ๆ ในแต่ละปี โดยการเพิ่มจำนวนมากขึ้นของยุทธโศปกรณ์สงครามที่มีอำนาจ
ทำลายล้างสูงอันเป็นผลมาจากการคิดค้นใหม่ ๆ

ย้ำถึง ว่าเงินที่ใช้จ่ายไปในเรื่องอาวุธ สามารถที่จะนำไปใช้ในการปรับปรุงความ
เป็นอยู่ให้กินดีอยู่ดีของประชาชน และเพิ่มพูนความสำเร็จในการทำงานซึ่งเป็นเรื่องสำคัญและ
รีบด่วนของมนุษยชาติ เช่น กำจัดเชื้อโรคให้สิ้นไป กำจัดความอดอยากและวัฒนธรรมอัน
ล้าหลัง พัฒนาแหล่งพลังงานใหม่ ๆ และการพัฒนาให้ได้ประโยชน์อย่างกว้างขวางจากมหาสมุทร
และอวกาศ ตลอดจนป้องกันการเปลี่ยนแปลงอันเป็นความหายนะในเรื่องสิ่งแวดล้อม

เชื่อมั่น ว่าสหประชาชาติเป็นองค์กรที่ประชุมอันถูกต้อง เหมาะสมในการแสวงหา
มติที่จะนำไปสู่การหยุดแข่งขันอาวุธ โดยปราศจากการลดน้อยลงตามนัยของการเจรจาในแบบ
ที่มีสองฝ่ายทั้งภูมิภาคและรูปแบบอื่น ๆ ของการเจรจา

อ้างถึง ความสำคัญที่ให้บริการวัตถุประสงค์ประสงค์ของการเจรจา ที่ได้มีขึ้นระหว่างโซเวียต และสหรัฐอเมริกาในเรื่องการจำกัดอาวุธ ซึ่งน่าจะลงเอยกันเป็นข้อตกลงในไม่ช้า และเชื่อมั่น ถึงความต้องการที่จะให้เกิดมีข้อตกลง เกี่ยวกับการลดอาวุธนิวเคลียร์ ซึ่งรัฐต่าง ๆ ที่มีอาวุธ นิวเคลียร์ ได้เข้าร่วมด้วย

อ้างถึง ว่าการแข่งขันอาวุธทำให้ขาดความสงบสุข และการขัดแย้งซึ่งนำไปสู่การใช้อาวุธนิวเคลียร์เพิ่มขึ้นอย่างแน่นอน

รับรู้อถึง อิทธิพลของการแข่งขันอาวุธในทางไม่ดี ที่มีต่อความปลอดภัยในภูมิภาค และระหว่างประเทศ และความเป็นจริงว่าการแข่งขันอาวุธ เป็นอุปสรรคต่อการสถาปนาและพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างประเทศบนพื้นฐานของความเสมอภาคและความร่วมมือกัน

อ้างถึง ว่าความพยายามที่จะยุติการแข่งขันอาวุธ สิ่งที่ต้องทำลำดับแรกคือ การพิจารณาและระบุถึงมาตรการห้ามมีการแข่งขันอย่างรีบด่วน ภายใต้การควบคุมระหว่างประเทศ ในเรื่องการทดสอบนิวเคลียร์ การสร้าง เก็บสะสม และการใช้อาวุธนิวเคลียร์ อาวุธอื่น ๆ ที่มีการทำลายล้างสูง ตลอดจนอาวุธใหม่ชนิดอื่น ๆ ที่ก่อให้เกิดผลคล้ายคลึงกัน ควบคู่ไปกับการกระทำที่จำเป็นต่าง ๆ ในการลดอาวุธอย่างมีแบบแผน

เกี่ยวข้องกับ การแข่งขันอาวุธยังคงดำเนินอยู่ และเข้าสู่ยุคใหม่ที่มีอันตรายมาจากอาวุธต่าง ๆ ที่มีอำนาจทำลายล้างสูง รวมทั้งอาวุธนิวตรอน จรวดนิวเคลียร์แบบ SS-XX และอาวุธใหม่ ๆ ที่มีการทำลายล้างสูง

บททวน ว่าสหประชาชาติได้เรียกร้องแล้ว ซึ่งเป็นก้าวแรกที่เกี่ยวข้องกับการห้ามอย่างสมบูรณ์ และทั่วไปในเรื่องการใช้หรือคิดว่าจะใช้อาวุธนิวเคลียร์ให้บรรดารัฐต่าง ๆ ที่ไม่มีอาวุธนิวเคลียร์อยู่ในดินแดน

อ้างอย่างหนักแน่น ถึงความต้องการให้มีการรับรอง โดยทั่วไปของข้อบังคับต่าง ๆ ตามสนธิสัญญาการไม่แพร่ขยาย ซึ่งได้ทำขึ้นเมื่อปี ๑๙๖๘ (พ. ศ. ๒๕๑๑) และปฏิบัติการอย่างเคร่งครัด

ยีนส์สนับสนุน ความพยายามต่าง ๆ ที่จะป้องกันการใช้วิทยาการสมัยใหม่เกี่ยวกับนิวเคลียร์ และที่เกี่ยวข้องกันเพื่อการผลิตอาวุธนิวเคลียร์แทนการทำให้เกิดการใช้เพื่อสันติ

พิจารณา ว่าการสถาปนาเขตปลอดภัยจากอาวุธนิวเคลียร์ (Nuclear - weapon-free zones) และเขตสันติสุขในส่วนต่าง ๆ ของโลก จะเป็นวิธีการที่เป็นประโยชน์ในการกระจายการป้องกันการแพร่ขยายของอาวุธนิวเคลียร์ และการห้ามใช้อาวุธนิวเคลียร์ โดยมีข้อตกลงที่บังคับใช้ในบรรดาประเทศต่าง ๆ ของภูมิภาคนั้น ๆ ตลอดจนบังคับให้บรรดารัฐที่มีอาวุธนิวเคลียร์เคารพในเขตเหล่านี้อย่างเคร่งครัด

รับรู้ถึง ว่าสมาชิกรัฐสภาทั้งหลายมีความรับผิดชอบอย่างมาก ในการแสดงออกถึงการรับรู้ถึงความต้องการที่จะให้มีการหยุดแข่งขันอาวุธ และรับรองมาตรการต่าง ๆ ที่มีประสิทธิภาพ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ คือ

๑. **เรียกร้อง** รัฐสภาและรัฐบาล

๑.๑ ปฏิบัติการอย่างแข็งขันตามข้อตกลงและสนธิสัญญาที่ได้กระทำขึ้น เพื่อให้เกิดความปลอดภัยระหว่างประเทศ และพัฒนาความสัมพันธ์กันให้มีความสงบสุข ตลอดจนปฏิบัติตามประกาศและมติของสหประชาชาติที่มีความมุ่งหมาย เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์เหล่านี้

๑.๒ ให้มีความคิดริเริ่มที่แข็งขันที่จะเหนี่ยวนำการระดมอาวุธ และหามาตรการลดอาวุธด้วยวัตถุประสงค์สุดท้ายเพื่อการสัมฤทธิ์ผล โดยสมบูรณ์และทั่วไปในการลดอาวุธภายใต้การกวดขันควบคุมระหว่างประเทศอย่างมีประสิทธิภาพ

๑.๓ กระทำการป้องกันสถานการณ์อันจะเกิดอันตราย อันเลวร้ายในความสัมพันธ์ระหว่างรัฐต่าง ๆ และเพื่อป้องกันการแทรกแซงด้วยกำลังทหาร อันจะนำไปสู่สงครามนิวเคลียร์

๑.๔ ยึดมั่นในหลักการที่จะไม่ใช้กำลังหรือคิดจะใช้กำลังกัน ในระหว่างประเทศต่าง ๆ โดยการใช้อาวุธที่มีพลังทำลายล้างสูง และแข็งขันที่จะร่วมในการร่างสนธิสัญญาระหว่างประเทศในเรื่องการไม่ใช้กำลังกันในระหว่างประเทศ

๑.๕ แสวงหาวิธีการใหม่ ๆ ที่จะรับรองว่าแหล่งทรัพยากรที่หายาก ส่วนใหญ่ของโลกจะถูกมนุษย์นำมาใช้ในทางสันติมากกว่า เพื่อเตรียมทางทหารและสงคราม

๑.๖ สนับสนุนมาตรการและความคิดริเริ่มที่มุ่งเพิ่มบทบาทของสหประชาชาติในเรื่องการลดอาวุธ

๑.๗ สนับสนุนวิธีการผ่อนคลายนความตึงเครียด โดยไม่ใช้กำลังยุติปัญหาขัดแย้งเพื่อให้เกิดความสงบสุข คลี่คลายความตึงเครียด และร่วมมือกันให้เกิดสัญญาที่เหมาะสมสำหรับการลดอาวุธ

๑.๘ กระตุ้นให้เกิดเขตปลอดภัยอาวุธนิวเคลียร์ในทุก ๆ ภูมิภาคของโลก เพื่อให้เกิดความเชื่อมั่นในเรื่องความปลอดภัยในรัฐต่าง ๆ ของภูมิภาคเหล่านั้น และประกันการใช้พลังงานนิวเคลียร์เพื่อสันติของรัฐต่าง ๆ เหล่านั้น

๒. เร่งเร็ว รัฐสภาและรัฐบาลต่าง ๆ มาตรการต่าง ๆ ที่จำกัดและลดการแข่งขันอาวุธที่มีอันตราย ซึ่งหมายถึงการแข่งขันอาวุธที่มีกำลังทำลายล้างสูง และเพื่อให้บรรลุผลดังกล่าวนี้ ต้องมีการเจรจาอย่างแข็งขัน ที่เกี่ยวข้องกับมติที่ ๕๒/๗๘ ของสมัชชาใหญ่ แห่งสหประชาชาติ ที่ห้ามการทดลองนิวเคลียร์ทั้งหมดโดยทั่วไป และเร่งเร็วว่า การกระทำที่ควรริบดำเนิการเพื่อการพิจารณา และระบุมมาตรการต่าง ๆ สำหรับการห้ามภายใต้การลงนามระหว่างประเทศ การทดลองนิวเคลียร์และการผลิต การเก็บสะสม และการใช้อาวุธนิวเคลียร์ อาวุธอื่น ๆ ที่มีกำลังทำลายล้างสูง ตลอดจนอาวุธชนิดใหม่ ๆ ที่มีผลการทำลายคล้าย ๆ กัน ควบคู่ไปกับการกระทำที่จำเป็นต่าง ๆ ในการลดอาวุธอย่างมีแบบแผน

๓. เรียกร้อง รัฐสภาและรัฐบาลปฏิบัติหน้าที่ดังต่อไปนี้

๓.๑ ยุติและทำให้หมดสิ้นไปซึ่งการแข่งขันอาวุธนิวเคลียร์ในเรื่องปริมาณ และคุณภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งตามข้อตกลงการจำกัดอาวุธแผนกที่ ๒ ระหว่างโซเวียตและสหรัฐอเมริกา ซึ่งต้องมีการเจรจากันอย่างรีบด่วนต่อไป เกี่ยวกับเรื่องอาวุธ โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะลด และในที่สุดกำจัดให้หมดสิ้นไปในเรื่องอาวุธนิวเคลียร์

๓.๒ บทสรุปเบื้องต้นแรกของสนธิสัญญาว่าด้วยการห้ามทดลอง ที่ห้ามทดลองเกี่ยวกับนิวเคลียร์ทุกประเภทในทุกสภาพแวดล้อม ควรที่จะได้รับการปฏิบัติโดยเร็ว เท่าที่จะเป็นไปได้จากบรรดารัฐต่าง ๆ และควรที่จะได้แสดงเจตนาที่ทำให้แน่ใจเกิดความเชื่อมั่นได้เต็มภาคภูมิว่า จะไม่มีประเทศใดลักลอบทำการทดลอง

๓.๓ มาตรการต่อไป ให้พัฒนาความเห็นสอดคล้องกันระหว่างประเทศในเรื่องยุคแห่งการไม่แพร่ขยายของนิวเคลียร์อย่างแข็งขันและมั่นคง โดยบรรดารัฐต่าง ๆ ต้องยึดมั่นในสนธิสัญญาว่าด้วยการไม่แพร่ขยายของนิวเคลียร์ และระบบการป้องกันของหน่วยงานเกี่ยวกับพลังงานปรมาณูระหว่างประเทศ มาตรการต่าง ๆ เหล่านี้จะช่วยให้สะดวกในการเพิ่มการใช้ประโยชน์ของนิวเคลียร์ ในทางสันติระหว่างประเทศ และทำให้ประเทศที่กำลังพัฒนาได้ใช้ประโยชน์ของนิวเคลียร์ตามความต้องการเฉพาะเรื่องไป เช่นเดียวกันเพื่อป้องกันการแพร่ขยายของอาวุธนิวเคลียร์

๓.๔ เร่งเร้าให้มีความคิดริเริ่มโดยบรรดารัฐที่มีนิวเคลียร์ ให้มีการเจรจา กันโดยมีวัตถุประสงค์ให้เกิดข้อตกลง ว่าด้วยการเลิกการขนส่งอาวุธนิวเคลียร์จากเขตใดเขตหนึ่งในมหาสมุทร และโดยมาตรการอื่น ๆ ไปยังเขตที่มีการจำกัดการแข่งขันอาวุธนิวเคลียร์

๓.๕ ละเว้นจากการกระทำที่เป็นไปในลักษณะ การแทรกแซงการเจรจาระหว่างประเทศ ซึ่งมีจุดมุ่งหมายก่อให้เกิดข้อตกลงว่าด้วยการจำกัดการแข่งขันอาวุธนิวเคลียร์ ก้าวจัดอันตรายของสงครามนิวเคลียร์ และป้องกันการใช้ความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และวิทยาการอื่น ๆ ที่จะก่อให้เกิดอาวุธชนิดและระบบใหม่ ๆ ที่ทำลายล้างสูง

๓.๖ ให้มีการลงนามในข้อตกลงระหว่างประเทศว่าด้วยการระงับการผลิตอาวุธนิวตรอน จรวดนิวเคลียร์แบบ SS-XX และอาวุธใหม่ ๆ ที่ทำลายสูงทุกชนิด

๔. เร่งเร้า รัฐสภาและรัฐบาล

๔.๑ ให้เห็นชอบกับข้อตกลงห้ามพัฒนา ผลิต และเก็บสะสมอาวุธเคมี และวิธีการทำลายอาวุธเคมี และข้อตกลงห้ามพัฒนา ผลิต เก็บสะสม และใช้อาวุธกัมมันตภาพรังสี

๑๒

๔.๒ ให้มีการทบทวนปัญหาเกี่ยวกับอาวุธใหม่ ๆ ที่ทำลายล้างสูงตามหลักวิทยาศาสตร์กับให้มีการปฏิบัติอย่างมั่นคงตามข้อตกลง ว่าด้วยการห้ามไม่ว่าอาวุธใหม่ ๆ ชนิดใดก็ตามที่มีกำหนดไว้

๕. เร่งเร็ว รัฐสภาและรัฐบาลต่าง ๆ ให้ปฏิบัติอย่างแข็งขันตามความเชื่อมั่น และตามข้อตกลงระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับเรื่องการป้องกันในแต่ละประเทศ และ

๕.๑ สนับสนุนเลขาธิการสหประชาชาติ ในความพยายามที่จะใช้ความรู้ความชำนาญ และความสามารถอย่างแข็งขันเข้าไปมีบทบาทสำคัญในการช่วยลดอาวุธ

๕.๒ สนับสนุนให้มีการประชุมเจรจา และพัฒนาต่อไปของคณะกรรมการว่าด้วยการลดอาวุธ ในโครงการความเข้าใจเกี่ยวกับการลดอาวุธ

๕.๓ พิมพ์ข้อมูลรายละเอียดเกี่ยวกับกำลังอาวุธของแต่ละประเทศ และมูลค่ารวมของอาวุธที่ผลิตได้ และการขนส่งอาวุธไปยังประเทศอื่น ๆ

๕.๔ ให้มาตรการที่จำเป็นให้มั่นใจว่า การลดงบประมาณการทหารเป็นเรื่องที่ต้องมีการเจรจาให้ชัดเจนระหว่างรัฐต่าง ๆ และการลดอย่างมีขั้นตอนของรัฐเหล่านั้นได้ดำเนินการแล้ว

๕.๕ กำหนดการวิจัยทางการเกี่ยวกับเรื่องนี้เท่าที่จะทำได้ และพัฒนาข้อตกลงที่มีอยู่เช่นเกี่ยวกับความพยายามต่อไปในเรื่องการควบคุมอาวุธ และการลดอาวุธ

๕.๖ แสวงหาทางยับยั้งโลกในการสร้างอาวุธ วิธีการทุกอย่างที่เป็นประโยชน์นำไปสู่สัญญาาระหว่างสองประเทศ ภูมิภาค และหลายประเทศเกี่ยวกับมาตรการควบคุม จำกัด และการลดที่เท่าเทียมกันของอาวุธดังกล่าว

๕.๗ ยอมรับเจตนารมณ์ของการควบคุมระหว่างประเทศที่เหมาะสม มีประสิทธิภาพของข้อตกลงการลดอาวุธ

๕.๘ ปฏิบัติตามมาตรการต่าง ๆ ที่เชื่อถือได้โดยทั่วไป เช่นการประชุมเฮลซิงกิ ว่าด้วยความปลอดภัยและความร่วมมือในยุโรป เพื่อที่จะได้นำไปใช้ในภูมิภาคอื่น ๆ เช่นกัน

LIART

๕.๙ กระตุ้นประชาชนให้ตระหนักถึงการลดอาวุธ โดยการปรับปรุงวิธีการเพื่อการเผยแพร่ที่เกี่ยวกับเอกสารของสหประชาชาติ ช่วยทำให้ประชาชนยอมรับข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการลดอาวุธ และสนับสนุนการศึกษาและวิจัยเรื่องการลดอาวุธ

๕.๑๐ ปรับปรุงการสื่อสารติดต่อระหว่างรัฐบาล โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเขตที่มีการขัดแย้งโดยการสร้าง "hot lines" และวิธีการอื่น ๆ ที่จะลดการเกิดปัญหาที่เกี่ยวกับการเข้าใจผิด หรือการคาดคะเนที่ผิดพลาด

๖. เร่งเร้า ให้มีการรับรองของ

๖.๑ ข้อตกลงต่าง ๆ หรือมาตรการอื่น ๆ ระหว่างสองประเทศภูมิภาค และหลายประเทศโดยหลักการที่ให้จำกัดการผลิต การโยกย้าย และการได้มาของการสร้างอาวุธ

๖.๒ การประชุมห้ามหรือจำกัดการใช้อาวุธอย่างใดอย่างหนึ่ง ต่อปัญหาขัดแย้งเกี่ยวกับอาวุธในอนาคต ซึ่งจะไม่มีการไตร่ตรองถึงเรื่องผลที่เกิดขึ้นหรืออาจเกิดความทุกข์ทรมานที่ไม่จำเป็น

๗. เชื้อเชิญ รัฐบาลต่าง ๆ

๗.๑ ยุติการแข่งขันอาวุธ จำกัดงบประมาณการทหาร และอุทิศเงินทุนไปในวัตถุประสงค์ที่จะให้มีการพัฒนาสันติสุข โดยเฉพาะอย่างยิ่งความต้องการของประเทศที่กำลังพัฒนา

๗.๒ สนับสนุนการเตรียมการศึกษาระหว่างประเทศเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายทางทหารของรัฐต่าง ๆ และผลทางเศรษฐกิจและสังคม และเพิ่มพูนความพยายามความคิดที่จะเชื่อมโยงการลดอาวุธและการพัฒนา ตลอดจนให้มีความต้องการอย่างแข็งขันในเรื่องการเจรจาลดอาวุธ

๗.๓ ก่อให้เกิดความเข้าใจถึงการบังคับอันเร่งด่วนที่จะนำทรัพยากรในส่วนที่จะไปสร้างอาวุธมาใช้ในการพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมของประเทศที่ยากจนที่สุด และใช้วิทยาการต่าง ๆ ทั้งหมดที่มีอยู่ไปต่อสู้กับความยากจน โรคภัยการไม่รู้หนังสือ และความ

LIART

๑๔

อดอยากในโลก และการปฏิบัติหน้าที่ให้เกิดความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของระบบเศรษฐกิจระหว่างประเทศ

๘. ขอร้อง รัฐสภาและรัฐบาลต่าง ๆ ทั้งในระดับภูมิภาคและระดับระหว่างประเทศ ให้มีมาตรการเพื่อบังคับการผลิตและการค้าอาวุธ โดยการเคารพอกราชและความต้องการอันมีเหตุผลเกี่ยวกับความปลอดภัยของรัฐต่าง ๆ

๙. เร่งเร็ว ทุกรัฐให้ปฏิบัติการอย่างกระตือรือร้นในการตัดสินใจปัญหาการลดอาวุธ และในเรื่องนี้ ให้มีการตรวจสอบว่าจะเป็นไปได้หรือไม่ในการจัดการประชุมเรื่องการลดอาวุธของโลก

๑๐. เสนอแนะ หน่วยรัฐสภาต่าง ๆ และหน่วยงานต่าง ๆ ของสหภาพรัฐสภาให้ดำเนินการตรวจสอบต่อไปถึงบทบาทของรัฐสภาต่าง ๆ ในความสามารถที่จะแก้ไขปัญหาดัง ๆ ที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น

นอกจากนี้ คณะกรรมาธิการยังได้ร่างมติอีก ๒ ฉบับ เสนอโดยหน่วยรัฐสภาโรมาเนีย และสหภาพโซเวียต

หน่วยรัฐสภาโรมาเนียเสนอร่างมติเรื่องการประชุมสมัชชาใหญ่ สมัยพิเศษสหประชาชาติเกี่ยวกับบทบาทของรัฐสภา และสมาชิกรัฐสภาในการสร้างโลกให้ปลอดภัยจากอาวุธและสงคราม ซึ่งได้ขอให้เสนอคณะมนตรีพิจารณา เพราะเป็นเรื่องรีบด่วน คณะกรรมาธิการได้มีมติเป็นเอกฉันท์ให้เสนอต่อคณะมนตรีต่อไป (รายละเอียดได้แนบไว้ในเรื่องการประชุมคณะมนตรี)

หน่วยรัฐสภาสหภาพโซเวียตได้เสนอร่างมติเรื่องการห้ามผลิต เก็บสะสมพัฒนา และใช้อาวุธนิวเคลียร์ นิวตรอน โดยขอให้เสนอคณะมนตรีพิจารณา เพราะเห็นเป็นเรื่องรีบด่วน คณะกรรมาธิการจึงได้ลงคะแนนเสียงเห็นชอบ ๑๙ เสียง ไม่เห็นด้วย ๑๙ เสียง และงดเว้นออกเสียง ๕ เสียง จึงเป็นอันว่าตกไปตามข้อ ๓๔ (๓) ของกฎของคณะกรรมาธิการ

อนึ่ง พลโท เฉลิมชัย จารุวัตร ผู้แทนหน่วยรัฐสภาไทย ได้ร่วมอภิปรายแสดงความคิดเห็นในที่ประชุมของคณะกรรมการด้วย ตามข้อความต่อไปนี้

คำอภิปรายของหน่วยรัฐสภาไทย (พลโท เฉลิมชัย จารุวัตร ผู้อภิปราย)

ท่านประธาน : เป็นความเห็นของคณะผู้แทนของข้าพเจ้าว่า ปัญหาต่าง ๆ ของการยุติการแข่งขันอาวุธต้องการให้พิจารณาตัดสินใจด้วยความรู้สึกที่จริงใจ รีบด่วน และเพิ่มวิธีการจำกัดทั้งหมด

เพื่อยุติการแข่งขันอาวุธ ส่วนใหญ่ขึ้นอยู่กับการยุติการแข่งขันอาวุธนิวเคลียร์ และสิ่งอื่นขึ้นอยู่กับหยุดทดลองอาวุธนิวเคลียร์ทั้งหมดโดยสมบูรณ์

เป็นเรื่องที่น่าพึงพอใจว่า มหาอำนาจทางนิวเคลียร์ ๒ รัฐ ได้เห็นด้วยกับการจำกัดขอบข่ายการทดลองอาวุธนิวเคลียร์ สิ่งนี้เป็นโอกาสที่จะนำไปสู่ความสำเร็จเกี่ยวกับสนธิสัญญาห้ามทดลอง

ประเทศไทยในฐานะเป็นภาคีของสนธิสัญญาว่าด้วยการไม่แพร่ขยายของอาวุธนิวเคลียร์เห็นว่า การไม่แพร่ขยายของอาวุธนิวเคลียร์เป็นรากฐานอันสำคัญสำหรับการรักษาสันติภาพ เราเชื่อว่าสนธิสัญญาว่าด้วยการไม่แพร่ขยายของอาวุธนิวเคลียร์ คงเป็นหลักของระบบการไม่แพร่ขยาย กำหนดห้ามแพร่ขยายของอาวุธนิวเคลียร์

อนึ่ง ในวิธีการสำคัญ ๆ ของระบบสนธิสัญญาว่าด้วยการไม่แพร่ขยายของอาวุธนิวเคลียร์ คือ เจตนาของรัฐต่าง ๆ ที่มีอาวุธนิวเคลียร์ ที่จะให้ประกันความปลอดภัยแก่รัฐที่ปราศจากอาวุธนิวเคลียร์ต่าง ๆ เราเชื่อว่า เพื่อสนับสนุนสนธิสัญญาว่าด้วยการไม่แพร่ขยายของอาวุธนิวเคลียร์นั้นข้อสำคัญอยู่ที่ว่า รัฐที่ไม่มีอาวุธนิวเคลียร์ต่าง ๆ จะได้รับประโยชน์จากการร่วมมือในการใช้นิวเคลียร์เพื่อสันติโดยไม่ผิดกฎหมายและรัฐที่ไม่มีอาวุธนิวเคลียร์ได้แสดงความปลอดภัยออกมาแล้ว ที่จะยุติการแข่งขันอาวุธนิวเคลียร์โดยขั้นตอนที่มั่นคง

คณะผู้แทนของข้าพเจ้าเชื่อว่า ควรจะมีการห้ามพัฒนา ผลิต และการสะสมของอาวุธเคมีทุกชนิดและให้มีการทำลายอาวุธดังกล่าวที่สะสมไว้น้อย่างสิ้นเชิง เราปรารถนาที่จะเห็นการเจรจากัน ๒ ฝ่าย ระหว่างสหรัฐอเมริกา และสหภาพโซเวียตเกี่ยวกับเรื่องนี้ และ

หวังว่าข้อตกลงระหว่างมหาอำนาจทั้งสองจะได้รับการสนับสนุนต่อไป เพื่อเป็นข้อตกลงนานาชาติในอนาคต

ถึงแม้ว่าเรายินดีกับการเจรจาไม่ว่าจะระหว่าง ๒ ฝ่าย หรือ ๓ ฝ่าย เกี่ยวกับการลดอาวุธอย่างไรก็ตามเราก็เชื่อว่า ความพยายามต่าง ๆ เหล่านี้ควรที่จะได้มีการกระทำเพิ่มขึ้น โดยการประชุมของสหประชาชาติ การลดอาวุธไม่ใช่จะเกี่ยวข้องกับใครที่มีความสามารถทำลายได้เท่านั้น แต่เกี่ยวข้องกับมนุษยชาติ

เป็นความเชื่อของคณะผู้แทนของข้าพเจ้าว่า ปราศจากการจำกัดการแข่งขันอาวุธ และปราศจากความสำเร็จในการลดอาวุธ ก็เป็นการยากที่จะประสบความสำเร็จอย่างจริงจังในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม หรือส่งเสริมสันติภาพและความปลอดภัยระหว่างประเทศ ปริมาณอัตราส่วนของวัตถุดิบในโลก และทรัพยากรมนุษย์ สามารถที่จะต่อสู้กับความยากจน โรคภัยและความหิวโหย โดยการสร้างสภาพความเป็นอยู่ให้ดีขึ้น และปรับปรุงมาตรฐานของชีวิต ดีกว่าที่จะไปสูญเสียกับอาวุธ เราเชื่อว่า ทรัพยากรเหล่านี้ถ้าออกมาเพื่อวัตถุประสงค์ในการสร้างสรรค์อันเป็นวิถีทางที่ยาวนานสำหรับอาหาร การดำเนินชีวิต และความต้องการพื้นฐานเพื่อความสำเร็จของมนุษยชาติ

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น คณะผู้แทนของข้าพเจ้าสนับสนุนอย่างเต็มที่กับการประชุมสมัชชาใหญ่สหประชาชาติสมัยพิเศษว่าด้วยการลดอาวุธ ซึ่งจะได้จัดขึ้นในเดือนพฤษภาคมของปีนี้

ขอบคุณ ท่านประธาน

คณะกรรมการปัญหาวิญญูรัฐสภา กฎหมาย และสิทธิมนุษยชน

คณะกรรมการนี้ได้ประชุมเมื่อวันที่ ๒๙ และ ๓๑ มีนาคม ๒๕๒๑ โดยมี Mr. F. Karasek (ออสเตรีย) เป็นประธานที่ประชุม Mr. M. Dulate (ไอวอรีโคสต์) และ Mr. W. Weichert (สาธารณรัฐประชาธิปไตยเยอรมัน) เป็นรองประธาน Mr. M. Bogseh เป็นเลขานุการปัญหาวิญญูรัฐสภาและกฎหมาย และ Mlle C. Pintat เป็นเลขานุการปัญหาเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชน

ผู้แทนหน่วยรัฐสภาไทยที่เข้าร่วมประชุมคณะกรรมการนี้ คือ

๑. นายไอสอ โกสิน
๒. นายประชุม รัตนเพียร
๓. นายอุดร ตันติสุนทร

ที่ประชุมได้พิจารณาในหัวข้อเรื่อง **บทบาทของรัฐสภาในการศึกษาและกำหนด**
แนวทางที่จะต่อสู้กับการก่อการร้ายระหว่างประเทศ

การพิจารณาตามหัวข้อดังกล่าวข้างต้น ในที่ประชุมคณะกรรมการ นั้น หน่วย
รัฐสภาต่าง ๆ ได้ส่งคำบันทึกแสดงความคิดเห็น รวม ๒๙ ฉบับ และร่างมติอีก ๙ ฉบับ โดย
หน่วยรัฐสภาประจำชาติต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ ออสเตรเลีย เบลเยียม แคนาดา ฝรั่งเศส อิสราเอล
จอร์แดน สหราชอาณาจักร สหรัฐอเมริกา และยูโกสลาเวีย

ภายหลังจากที่ได้มีการอภิปรายกันแล้ว ได้มีการตั้งคณะกรรมการร่างมติ
ประกอบด้วยผู้แทนจากหน่วยรัฐสภาต่าง ๆ คือ แคนาดา ฝรั่งเศส ฮังการี อิสราเอล จอร์แดน
กรีซ สหราชอาณาจักร สหรัฐอเมริกา และยูโกสลาเวีย โดยมี Mr. B. Ford (สหราชอาณาจักร)
ทำหน้าที่ประธาน ร่างมติ ดังกล่าวได้นำเสนอต่อคณะกรรมการเต็มคณะเมื่อวันที่ ๓๑
กุมภาพันธ์ ๒๕๒๑ หลังจากที่ได้มีการอภิปรายสรุปแล้ว หน่วยรัฐสภาอียิปต์ได้ขอแก้ไขเพิ่มเติม
เกี่ยวกับ การต่อสู้ของขบวนการก่อการร้ายต่าง ๆ ด้วยคะแนนเสียงเห็นด้วย ๒๐ : ๑๙ งดเว้น
ออกเสียง ๖ ผลการลงคะแนนร่างมติทั้งหมดปรากฏว่า ได้รับความเห็นชอบด้วยคะแนนเอกฉันท์
จะได้นำเสนอต่อที่ประชุมใหญ่สหภาพรัฐสภา ครั้งที่ ๖๕ ต่อไป โดยมี Mr. B. Ford (สหราชอาณาจักร)
ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นผู้รายงานเรื่องนี้ต่อที่ประชุมใหญ่

ร่างมติที่ได้รับการเห็นชอบโดยคณะกรรมการบัญชาการบัญชาการรัฐสภา กฎหมาย และ
สิทธิมนุษยชนด้วยคะแนนเสียง ๔๒ : ๐ งดเว้นไม่ออกเสียง ๘ ให้นำเสนอในการประชุมใหญ่
สหภาพรัฐสภา ครั้งที่ ๖๕ มีดังนี้

•๘

รบทวน โดยการกระทำก่อการร้ายระหว่างประเทศได้มีจำนวนเพิ่มขึ้น และผลของการกระทำดังกล่าว มีผลต่อผู้ถูกทำร้ายซึ่งไม่รู้เรื่องด้วยทั่วโลก

ตระหนัก ว่าข้อผูกพันของชุมชนระหว่างประเทศเป็นสิ่งจำเป็น เพื่อต่อสู้กับลัทธิก่อการร้ายรวมทั้งการสถาปนาความร่วมมือระหว่างรัฐต่าง ๆ ในเรื่องนี้

ทบทวน มติต่าง ๆ ที่ได้รับความเห็นชอบโดยสมัชชาใหญ่ และสภาความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ และสหภาพรัฐสภา

บันทึก การเข้าร่วมกำลังระหว่างประเทศอย่างถูกต้องตามกฎหมายรวมทั้งอุปกรณ์เครื่องมือต่าง ๆ เพื่อการต่อสู้กับลัทธิก่อการร้ายทุกรูปแบบ และรับรองการประชุมต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับเรื่องนี้ในระดับภูมิภาค

เกี่ยวข้อง มาตรการต่าง ๆ ที่ไม่มีประสิทธิภาพ ทำให้ห่างไกลและขาดความก้าวหน้าในการกำจัดให้หมดสิ้นไปโดยสหประชาชาติ ในเรื่องความเข้าใจแบบแผนอันเกี่ยวข้องกับก่อการร้ายระหว่างประเทศ

ยืนยัน สิทธิซึ่งโอนไม่ได้ในการตัดสินใจตนเอง และเอกราชของประชาชนทั้งหลายภายใต้ลัทธิอาณานิคม และลัทธิเชื้อชาติ หรือรูปแบบอื่น ๆ ของการครอบครองของต่างดาว อันเนื่องมาจากจุดมุ่งหมายและหลักการต่าง ๆ ของกฎบัตรสหประชาชาติ มติที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ ขององค์การต่าง ๆ ของสหประชาชาติ กฎหมายระหว่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเคารพสิทธิมนุษยชนในเรื่อง การขัดแย้งโดยการใช้กำลังอาวุธ

๑. **รับรอง** ว่าได้ประณามลัทธิการก่อการร้ายทุกประเภท ไม่ว่าจะเกิดขึ้นในที่แห่งใด

๒. **ตระหนัก** ถึงความสำคัญของการร่วมมือระหว่างประเทศ โดยการทำเป็นสนธิสัญญา และด้วยวิธีการอื่น ๆ เพื่อป้องกันลัทธิการก่อการร้าย

๓. **เรียกร้อง** ให้หน่วยประจำชาติต่าง ๆ ปฏิบัติการทางรัฐสภาของตนเพื่อ

๓.๑ ให้มีการศึกษาและมาตรฐานการกำจัดที่เหมาะสมโดยถูกต้องตามกฎหมาย เพื่อป้องกันและลงโทษการกระทำอันเป็นการก่อการร้าย

LIART

๓.๒ ใช้ความพยายามที่จะประกันการรับรองกฎหมายที่มีบทลงโทษเกี่ยวกับการกระทำก่อการร้าย กั้นให้การก่อการร้ายเป็นสิ่งที่ผิดกฎหมาย

๓.๓ ให้พยายามต่อไปในการแสวงหาและรับรองการแก้ปัญหาต่างๆ โดยวิธีสันติและยุติธรรม ตามบทบัญญัติกฎหมายระหว่างประเทศ ทั้งนี้เพื่อกำจัดข้อกล่าวอ้างต่างๆ ในการกระทำอันเป็นการก่อการร้าย

๔. เรียกร้อง ให้รัฐสภาและรัฐบาลของทุกประเทศใช้อิทธิพลของตนอย่างรีบด่วน นำเอาอนุสัญญาว่าด้วยความปลอดภัยในการบินระหว่างประเทศ ซึ่งได้ทำกัน ณ กรุงโตเกียว ปี ๑๙๖๓ (พ.ศ. ๒๕๐๖) ณ กรุงเฮก ปี ๑๙๗๐ (พ.ศ. ๒๕๑๓) และกรุงมอนทรีออล ปี ๑๙๗๑ (พ.ศ. ๒๕๑๔) และอนุสัญญาว่าด้วยเรื่องการให้การป้องกันแก่บุคคลต่าง ๆ ในระดับระหว่างประเทศ ซึ่งทำกัน ณ กรุงนิวยอร์ก ปี ๑๙๗๓ (พ.ศ. ๒๕๑๖) และอนุสัญญาระดับภูมิภาคเพื่อป้องกัน และปราบปรามการก่อการร้ายมาพิจารณาใช้บังคับหรือให้สัตยาบัน

๕. เรียกร้อง ให้รัฐบาลต่าง ๆ ปฏิเสธในสิทธิที่จะให้ลี้ภัย ทางการเมืองแก่ผู้เตรียมการกระทำอันเป็นการก่อการร้าย

๖. เรียกร้อง ให้รัฐสภาและรัฐบาลของประเทศต่าง ๆ

๖.๑ ประณามการกระทำอันเป็นการก่อการร้าย โดยอาศัยลัทธิเชื้อชาติ หรือลัทธิอาณานิคม ในการปฏิบัติการต่อสู้กับประชาชนที่กำลังต่อสู้ เพื่อให้ได้มาซึ่งการตัดสินใจตนเองและความเป็นเอกราช หรือต่อสู้กับประชาชนที่ตกอยู่ภายใต้อิทธิพลครอบครองของต่างชาติในทุกรูปแบบ การปฏิบัติการเหล่านี้ขัดกับกฎหมายระหว่างประเทศ ที่ให้การรับรองสิทธิพื้นฐานอันเกิดจากเสรีภาพ ของมนุษย์

๖.๒ ให้ละเว้นทั้งโดยตรงและโดยอ้อม ในการสนับสนุนการกระทำต่างๆ อันเป็นการก่อการร้าย หรือการแทรกแซง หรือการกระทำอื่น ๆ ที่กระทำโดยตรงต่อรัฐต่าง ๆ

๖.๓ สนับสนุนการต่อสู้ที่ถูกต้องตามกฎหมายของขบวนการกู้ชาติ เพื่อให้เป็นไปตามความมุ่งหมายและหลักการของกฎบัตรสหประชาชาติ และมติต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องขององค์การต่าง ๆ ของสหประชาชาติ

๗. สนับสนุน ความพยายามต่าง ๆ ของชุมชนระหว่างประเทศทั้งปวงเพื่อให้ได้มาซึ่งวิธีการทางกฎหมายอันมีประสิทธิภาพในการป้องกัน และลงโทษการกระทำต่าง ๆ อันเป็นการก่อการร้าย

คณะกรรมการปัญหาคนแดนที่ขังมิได้ปกครองตนเองและปัญหาชาติพันธุ์

คณะกรรมการนี้ได้ประชุมเมื่อวันที่ ๒๙, ๓๐ และ ๓๑ มีนาคม ๒๕๒๑ โดยมี Mr. F. Zouhir (ตูนิเซีย) เป็นประธานในที่ประชุม Mr. C. Delome (ฝรั่งเศส) และ Mr. R. Friberg (ฟินแลนด์) เป็นรองประธาน และ Mlle C. Pintat เป็นเลขานุการ

ผู้แทนหน่วยรัฐสภาไทยที่เข้าร่วมประชุมคณะกรรมการ คือ

๑. นายประชุม รัตนเพียร
๒. นายปรีดี หิรัญพฤกษ์
๓. นายอุดร ตันติสุนทร

ที่ประชุมได้พิจารณาในหัวข้อเรื่อง **การค้ำประกันความพยายามอันต่อเนื่องและเข้มแข็งในอันที่จะกำจัดลัทธิอาณานิคมให้หมดสิ้นไปจากโลกนี้**

การพิจารณาตามหัวข้อดังกล่าวข้างต้น ในที่ประชุมคณะกรรมการ ฯ นั้น หน่วยรัฐสภาต่าง ๆ ได้ส่งคำบันทึกแสดงความคิดเห็นรวม ๑๕ ฉบับ และร่างมติอีก ๒ ฉบับ ซึ่งเสนอโดยหน่วยรัฐสภาสาธารณรัฐประชาธิปไตยเยอรมัน โดยมีหน่วยรัฐสภาแอลจีเรียขอแก้ไขเพิ่มเติม กับอีกร่างหนึ่งเสนอโดยหน่วยรัฐสภาออสเตรเลีย เบลเยียม เนเธอร์แลนด์ สหราชอาณาจักรและสหรัฐอเมริกา โดยมีหน่วยรัฐสภาบัลแกเรีย เชโกสโลวะเกีย และมองโกเลียขอแก้ไขเพิ่มเติม

ภายหลังจากที่ได้มีการอภิปรายกันแล้ว ได้มีการตั้งคณะกรรมการยกร่างมติประกอบด้วยผู้แทนของหน่วยรัฐสภาต่าง ๆ คือ แอลจีเรีย สาธารณรัฐประชาธิปไตยเยอรมัน คินยา มอริเตเนีย มองโกเลีย เนเธอร์แลนด์ ชูตาน สหราชอาณาจักร แคมeroon ซาอีร์ และแซมเบีย

ร่างมติที่คณะกรรมการการยกร่างมติได้นำเสนอต่อคณะกรรมการเดิมคณะ ได้รับ
ความเห็นชอบด้วยคะแนน ๔๐ : ๐ งดเว้นออกเสียง ๑๑ ให้นำเสนอต่อที่ประชุมใหญ่สหภาพ
รัฐสภาครั้งที่ ๖๕ โดย Mr. J. Muriuki (คีนยา) ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นผู้รายงานเรื่องนี้ต่อที่
ประชุมใหญ่

**ร่างมติที่ได้รับการเห็นชอบโดยคณะกรรมการปัญหาดินแดน ที่ยังมิได้ปกครอง
ตนเองและปัญหาชาติพันธุ์ ให้นำเสนอในการประชุมใหญ่สหภาพรัฐสภา ครั้งที่ ๖๕ มีดังนี้**

บททวน มติของสหประชาชาติที่ ๑๕๑๔ (XV) เมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๑๙๖๐
(๒๕๐๓) ซึ่งเกี่ยวกับการประกาศให้เอกราชแก่ประเทศอาณานิคม และประชาชน มติสหประ-
ชาชาติที่ ๒๖๒๑ (XXV) เมื่อวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๑๙๗๐ (๒๕๑๓) ซึ่งเกี่ยวกับโครงการปฏิบัติการ
เพื่อให้บรรลุผลสำเร็จ ตามประกาศมติที่ ๑๕๑๔ (XV) และมติและผลการตัดสินใจอื่น ๆ ที่เกี่ยว-
ข้องกับเรื่องนี้ของสภาความมั่นคง แห่งสหประชาชาติและสมัชชาใหญ่สหประชาชาติ

บททวน ด้วยมติที่ ๒๐๗๒ เมื่อวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๑๙๖๕ (๒๕๐๘) มติที่ ๒๒๒๙
(XXI) เมื่อวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๑๙๖๖ (๒๕๐๙) มติที่ ๒๓๕๔ (XXII) เมื่อวันที่ ๑๙ ธันวาคม
๑๙๖๗ (๒๕๑๐) มติที่ ๒๔๒๘ (XXIII) เมื่อวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๑๙๖๘ (๒๕๑๑) มติที่ ๒๕๙๑
(XXIV) เมื่อวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๑๙๖๙ (๒๕๑๒) มติที่ ๒๗๑๑ (XXV) เมื่อวันที่ ๑๔ ธันวาคม
๑๙๗๐ (๒๕๑๓) มติที่ ๓๑๖๒ (XXVIII) เมื่อวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๑๙๗๓ (๒๕๑๖) มติที่ ๓๒๙๒
เมื่อวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๑๙๗๔ (๒๕๑๗) มติที่ ๓๔๕๘ (A และ B) เมื่อวันที่ ๑๐ ธันวาคม
๑๙๗๕ (๒๕๑๘) และมติที่ ๓๒/๒๒ เมื่อวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๑๙๗๗ (๒๕๒๐) ว่าด้วยเรื่อง
ปัญหาของชาฮารา ตะวันตก

รับรองอีกครั้ง ข้อตกลงตามหลักการตัดสินใจตนเอง ของประชาชนตามประกาศ
การให้เอกราชแก่ประเทศอาณานิคมและประชาชน

คำนำ ว่าสถานการณ์ระหว่างประเทศปัจจุบัน มีลักษณะที่วิธีการผ่อนคลายนโยบาย
ตั้งเครียดกำลังดำเนินไปอย่างมาก และความสำเร็จของขบวนการกู้ชาติได้แสดงให้เห็นถึงสภาพ
ที่น่ายินดีสำหรับการจัดร่องรอยของลัทธิอาณานิคม ลัทธิเชื้อชาติ และการแบ่งแยกผิว

รับรองอีกครั้ง ว่านโยบายอาณานิคมและเชื้อชาติในแอฟริกาได้อยู่ตรงกันข้ามกับ
จุดมุ่งหมายและหลักการของกฎบัตรสหประชาชาติ กระทบกระเทือนต่อสันติภาพระหว่าง
ประเทศความปลอดภัย และก่อให้เกิดอาชญากรรมต่อมนุษย์

รับรองว่า การเพิ่มขึ้นทางการทหารของแอฟริกาใต้ และแผนการพัฒนาอาวุธ
นิวเคลียร์กระทบกระเทือนซ้ำเติมต่อสันติภาพระหว่างประเทศ และความปลอดภัย

รับรองอีกครั้ง สิทธิโดยชอบธรรมของอาณานิคม และเชื้อชาติของประชาชนที่
ถูกกดขี่ในแอฟริกาใต้ นามิเบีย และซิมบาวี (Zimbabwe) โดยใช้วิธีการใดๆ เพื่อให้พวก
นั้นได้หลุดพ้นจากอาณานิคมและเชื้อชาติ รวมทั้งกำลังอาวุธเพื่อปฏิบัติการของสิทธิที่โอนไม่ได้
ในการตัดสินใจตนเองและเอกราช เช่นเดียวกับสิทธิที่จะเลือกพัฒนาในเรื่องใด ๆ ที่พวกนั้น
ต้องการ

ย้ำอีกครั้ง สิทธิในการตัดสินใจตนเองของประชาชนทั้งหลาย ตามที่มีบัญญัติไว้ใน
กฎบัตรสหประชาชาติ และเน้นถึงความสำคัญของเสรีภาพ และการเลือกตั้งที่ชอบธรรม

เน้น ถึงความจำเป็นให้ปฏิบัติตามมติที่ ๔๑๘ (๑๙๗๗) ของสภาความมั่นคง
แห่งสหประชาชาติอย่างเต็มที่ และใช้มาตรการต่าง ๆ บังคับในทางการเมืองเศรษฐกิจ และการ
ทหาร เพื่อให้แอฟริกาใต้เลิกการแบ่งผิวอย่างมีประสิทธิภาพ

ประณาม รัฐจักรวรรดินิยมทั้งหลายที่ละเมิดผลการตัดสินใจ และมติต่าง ๆ ของ
สหประชาชาติที่ให้มีการยุติการแบ่งเชื้อชาติในแอฟริกาใต้

ทบทวน มติทั้งหมดของสหภาพรัฐสภา ที่เกี่ยวกับผลสำเร็จในการ ให้เอกราชของ
ประชาชนในอาณานิคมที่ยังไม่ได้รับผลสำเร็จ

๑. เน้น ความรับผิดชอบของชุมชนระหว่างประเทศ เพื่อให้มีการจัดลัทธิอาณานิคมทุกลักษณะ ลัทธิเชื้อชาติ และการแบ่งผิว และเรียกร้องให้รัฐทั้งหลายและองค์การระหว่างประเทศต่าง ๆ ให้การสนับสนุนอย่างแข็งขัน . และช่วยเหลือประชาชนที่ยังไม่ประสบความสำเร็จในแอฟริกาใต้ และให้มีจริยธรรม วัตถุประสงค์และการช่วยเหลือทางการทูต ในการต่อสู้ดิ้นรนขององค์การกอบกู้ชาติต่าง ๆ

๒. ยินดี การประกาศบีแห่งการต่อต้านการแบ่งแยกผิวระหว่างประเทศ ตามมติที่ 32/105 B ของสหประชาชาติ และเรียกร้องให้รัฐบาลและรัฐสภาของประเทศต่าง ๆ ได้ใช้ความพยายามอย่างแข็งขันที่จะกำจัดกาการแบ่งผิวอย่างมีประสิทธิภาพและ ช่วยให้ประชาชนมีสิทธิในการตัดสินใจตนเองในแอฟริกาใต้

๓. เรียกร้อง องค์การกอบกู้ชาติทุกองค์การ ให้ยึดมั่นในความเป็นอันหนึ่งอันเดียวของเขา เพื่อประสพชัยชนะจากการต่อสู้ และขอรับรองให้รัฐต่าง ๆ ละเว้นการกระทำใด ๆ ที่จะทำให้องค์การกอบกู้ชาติอ่อนแอลง ในการต่อสู้เพื่อสิทธิของเขา

I

๑. เรียกร้อง รัฐบาลและรัฐสภาของทุกประเทศระงับการช่วยเหลือใดๆ ในการแบ่งแยกเชื้อชาติในแอฟริกาใต้และโรดิเชียใต้ และให้แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายหรือมาตรการต่าง ๆ ที่ห้ามไม่ให้มีการลงทุน และให้เงินกู้แก่แอฟริกาใต้และโรดิเชียใต้

๒. เรียกร้อง รัฐบาลและรัฐสภาของทุกประเทศ ร่วมกันปฏิบัติการเตรียมงานการประชุมแห่งโลก เพื่อต่อสู้กับลัทธิการแบ่งแยกผิวและการแบ่งแยกชาติพันธุ์

เรียกร้อง รัฐบาลและรัฐสภาของทุกประเทศ

๑. เกี่ยวกับแอฟริกาใต้

๑.๑ ประณามการแบ่งแยกผิวในแอฟริกาใต้ ตามนโยบายและการแบ่งแยกชาติพันธุ์ การปฏิเสธสิทธิมนุษยชนเบื้องต้น และการกดขี่อันป่าเถื่อนโหดร้ายแก่ประชาชนในแอฟริกาใต้

๒๔

๑.๒ ใช้มาตรการต่าง ๆ เพื่อยุติการร่วมมือใด ๆ ในเรื่องนิวเคลียร์กับการแบ่งแยกผิวของแอฟริกาใต้ และไม่ยอมให้เพิ่มอาวุธนิวเคลียร์

๑.๓ ให้การสนับสนุนอย่างมีประสิทธิภาพ ในการเรียกร้องของประชาชนในแอฟริกาใต้ ด้วยวิธีการต่าง ๆ ที่แจ้งชัด ตามขอบเขตการปฏิบัติงานของปีแห่งการต่อต้านการแบ่งแยกผิวระหว่างประเทศ

๒. เกี่ยวกับนามิเบีย

๒.๑ ปฏิบัติการอย่างแข็งขันริบตัวในเรื่องเกี่ยวกับสิทธิ ของประชาชนนามิเบียในการตัดสินใจตนเอง

๒.๒ รับรององค์การประชาชนแห่งแอฟริกาตะวันตกเฉียงใต้ (SWAPO) ตามความเห็นขององค์การสหประชาชาติ และองค์การเอกภาพแห่งแอฟริกาในฐานะที่เป็นผู้แทนของประชาชนของนามิเบียอันแท้จริง

๒.๓ สนับสนุนการเรียกร้องเพื่อการถอนทหารแอฟริกาใต้ออกทั้งหมด และหน่วยลาดตระเวนออกจากรามิเบียอย่างริบตัว และปราศจากเงื่อนไข

๒.๔ ให้ประมาณการแบ่งแยกผิวในแอฟริกาใต้ ในการเข้าไปยึดครองนามิเบียโดยผิดกฎหมาย โดยการออกกฎหมายที่ก้าวร้าว ต่อประชาชนนามิเบียและสหประชาชาติ

๓. เกี่ยวกับโรดีเซียใต้

๓.๑ ส่งเสริมความสำเร็จของระบบเสียงข้างมากในโรดีเซียใต้

๓.๒ ให้ประมาณการดำเนินต่อไปของสงครามกบฏที่เข้มงวด และยึดมั่นในมาตรการต่าง ๆ ที่ต่อต้านประชาชนชาวซิมบาวี (Zimbabwe) โดยขบวนการเชื้อชาติกลุ่มน้อยที่ผิดกฎหมาย

๓.๓ ให้เข้มงวดกับการให้การช่วยเหลือร่วมมือแก่โรดีเซียใต้ ตามมติของสหประชาชาติและส่งเสริมการแพร่ขยายการปฏิบัติดังกล่าว รวมทั้งมาตรการต่าง ๆ ในมาตรา ๔๑ ของกฎบัตรสหประชาชาติ

III

๑. **บันทึก** การเกี่ยวข้องกับการใช้กำลัง การรุนแรง และการก่อวินาศกรรมโดยเฉพาะอย่างยิ่งการเพิ่มและการแผ่ขยายการแทรกแซงโดยกำลังทหารต่างชาติในทวีปแอฟริกา และ

๒. **เรียกร้อง** การเข้มงวดในการสังเกตการณ์ในหลักการไม่รุนแรงของรัฐชายแดนต่าง ๆ ยุติการขัดแย้งด้วยวิธีสันติ และงดเว้นการใช้กำลังทหารเข้าไปในดินแดนของรัฐต่าง ๆ

IV

ในระดับต่างกันเกี่ยวกับชาฮาร่าตะวันตก

แสดงความหวังว่า องค์การเอกภาพแห่งแอฟริกาจะบรรลุถึง มติที่เกี่ยวข้องกับมติของสหประชาชาติต่าง ๆ ในปัญหาชาฮาร่าตะวันตก เพื่อยุติความตึงเครียดที่กำลังดำเนินอยู่ในภูมิภาคนี้

คณะกรรมการปัญหาการศึกษา วิทยาศาสตร์ วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม

คณะกรรมการนี้ได้ประชุมเมื่อวันที่ ๒๙, ๓๐ และ ๓๑ มีนาคม ๒๕๒๑ โดยมี Mrs. L. Takla (อียิปต์) เป็นประธานที่ประชุม Mr. S. Bira (มองโกเลีย) และ Mr. B. Kucera (เชกโกสโลวะเกีย) เป็นรองประธาน และ Mile C. Pintat เป็นเลขานุการ ผู้แทนหน่วยรัฐสภาไทยที่เข้าร่วมประชุมคณะกรรมการนี้ คือ

๑. พลอากาศโท ไสว ช่างสวนิช

๒. ร้อยโท อนันต์ พรรณเชษฐ์

๓. นายประชุม รัตนเพียร

ที่ประชุมได้พิจารณาในหัวข้อเรื่อง **ปัญหาการเพิ่มจำนวนผู้ไม่รู้หนังสืออันเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาโลก และเป็นมูลเหตุพื้นฐานของความยากจน ความอดอยาก โรคภัยไข้เจ็บ และความทุกข์ยากของมนุษย์**

การพิจารณาตามหัวข้อดังกล่าวข้างต้นในที่ประชุมคณะกรรมการ ฯ นั้นหน่วย
รัฐสภาต่าง ๆ ได้ส่งคำบันทึกแสดงความคิดเห็นรวม ๑๕ ฉบับ กับเอกสารซึ่งเสนอโดยเลขาธิการ
การองค์การศึกษาวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ อีก ๑ ฉบับ และร่างมติ ๗ ฉบับ
เสนอโดยหน่วยรัฐสภาประจำชาติต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ คือบา ฝรั่งเศส อิสราเอล ประเทศไทย
สหราชอาณาจักร สหรัฐอเมริกา และรวมเสนอโดยเชคโกสโลวะเกีย กับสาธารณรัฐประชาธิปไตยเยอรมัน

ภายหลังจากที่ได้มีการอภิปรายกันแล้ว ได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการยกร่างมติ
ประกอบด้วย ผู้แทนจากหน่วยรัฐสภาต่าง ๆ คือ คือบา เชคโกสโลวะเกีย ฝรั่งเศส อิสราเอล
ซีเรีย ประเทศไทย สหราชอาณาจักร และสหรัฐอเมริกา โดยมี Mr. R. McClory (สหรัฐ
อเมริกา) ทำหน้าที่ประธาน ร่างมติของคณะกรรมการยกร่างมติได้นำเสนอต่อคณะกรรมการ
เต็มคณะ เมื่อวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๒๑ ในการอภิปรายสรุปผู้แทนหน่วยรัฐสภาออส-
เตรเลียได้เสนอขอแก้ไขเพิ่มเติม และหลังจากนั้น ร่างมติดังกล่าวนี้ได้รับความเห็นชอบด้วย
คะแนนเสียงเอกฉันท์ จะได้นำเสนอต่อที่ประชุมใหญ่สหภาพรัฐสภาครั้งที่ ๖๕ ต่อไปโดยมี
Mr. F. Palmero (ฝรั่งเศส) ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นผู้รายงานเรื่องนี้ต่อที่ประชุมใหญ่

อนึ่ง ในการประชุมวันสุดท้ายของคณะกรรมการนี้ ได้มีการเลือกตั้งตำแหน่ง
รองประธานที่ว่างลงเนื่องจาก Mr. S. Bira (มองโกเลีย) รองประธานคนเดิมหมดวาระลง
ปรากฏว่า ร้อยโท อนันต์ พรรณเศรษฐ์ ผู้แทนหน่วยรัฐสภาไทยได้รับการเลือกตั้งโดยคะแนน
เสียงเอกฉันท์ ให้ดำรงตำแหน่งประธานปฏิบัติหน้าที่ตั้งแต่ฤดูใบไม้ผลิ ๒๕๒๑ ถึงฤดูใบไม้ผลิ
๒๕๒๒

ร่างมติได้รับความเห็นชอบเป็นเอกฉันท์จากคณะกรรมการ บัญญัติการศึกษา
วิทยาศาสตร์ วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อมให้นำเสนอในการประชุมใหญ่สหภาพรัฐสภาครั้งที่
๖๕ มีดังนี้

เชื่อมั่น ว่าการไม่รู้หนังสือทำให้การพัฒนาทางเศรษฐกิจ และสังคมล่าช้า และก่อให้เกิดการละเมิดต่อความภาคภูมิของการเป็นมนุษย์

ตระหนัก ถึงว่าประชาชนประมาณ ๘๐๐ ล้านคนในโลก โดยเฉพาะอย่างยิ่งพวกผู้หญิงและพวกที่อาศัยอยู่ตามชนบทยังไม่รู้หนังสือ ส่วนมากอยู่ในแอฟริกา เอเชีย และลาตินอเมริกา ข้อเท็จจริงประการหนึ่งของการไม่รู้หนังสือนี้ ทำให้โลกประสบกับสภาวะของการไม่เท่าเทียมกัน และ ความตึงเครียดต่าง ๆ

รับรอง ว่าประเทศที่กำลังพัฒนาประสบกับอุปสรรคความยุ่งยากอันมากมายในการกำจัดสาเหตุและปรากฏการณ์ของการไม่รู้หนังสือ เพราะว่าประเทศเหล่านี้ขาดวิธีการและทรัพยากรต่าง ๆ ที่จำเป็นในการจัดระบบโครงการให้การศึกษาแก่มวลชน เพื่อลดปัญหาการไม่รู้หนังสือ

ย้ำอีกครั้ง ว่าการศึกษาเป็นสิทธิพื้นฐานของมนุษย์ และเป็นปัจจัยอย่างหนึ่งในการเพิ่มพูนความเป็นมนุษย์ทางสังคมและวัฒนธรรม และยังสามารถลดความไม่เท่าเทียมกันระหว่างเอกชนและประเทศ

เชื่อมั่น การถอนรากถอนโคนในเรื่องการไม่รู้หนังสือ มีความสัมพันธ์กับรัฐบาลอย่างจริงจัง แผนการของชาติ และการสนับสุนนระหว่างประเทศ และเป็นความรับผิดชอบของรัฐบาลทั้งหลายที่จะกำหนดนโยบายอันเหมาะสม และก่อให้เกิดการส่งเสริมอย่างมีประสิทธิภาพ

บันทึก ว่าความหายนะอันเนื่องมาจากการไม่รู้หนังสือ อาจกลายเป็นสิ่งเลวร้ายที่สุดในอนาคตที่กำลังจะถึง และผลดังกล่าวนี้ จำเป็นที่ต้องใช้ความพยายามอย่างรีบด่วน และแข็งขันทั้งในระดับชาติ และระหว่างประเทศ เพื่อต่อสู้กับการไม่รู้หนังสือ

เชื่อว่า ประเทศที่กำลังพัฒนา มีหน้าที่ผูกพันกับการกำจัดการไม่รู้หนังสือเป็นลำดับแรกและประเทศที่พัฒนาแล้วก็มีหน้าที่ผูกพันเข้าร่วมในการกำจัดด้วย

รับรู้ ว่าปัญหาการไม่รู้หนังสือไม่จำกัดอยู่แต่ประเทศที่กำลังพัฒนาเท่านั้น แต่ประเทศอุตสาหกรรมก็ต้องแก้ปัญหาการไม่รู้หนังสือเช่นเดียวกัน ทั้งนี้สาเหตุจากการไม่ยอมเข้าโรงเรียนการแผ่ขยายของวิทยาการความก้าวหน้า ในด้านอุตสาหกรรม และการเปลี่ยนแปลงทัศนคติทางสังคม

รับรอง ว่าสหประชาชาติและองค์การการศึกษา วิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ ได้ปฏิบัติการอย่างมีประสิทธิภาพในการลดการไม่รู้หนังสือลงได้ในโลก

๑. **เรียกร้อง** รัฐสภาต่าง ๆ

๑.๑ ให้ดำเนินการด้วยวิธีต่าง ๆ ภายในประเทศของตน เพื่อให้เห็นถึงความสำคัญของการรู้หนังสือ ว่าเป็นพื้นฐานขั้นต้นของความเจริญก้าวหน้า และความจำเป็นในการให้การสนับสนุนวัตถุประสงค์อันสำคัญที่จะกำจัดปัญหา การไม่รู้หนังสือออกไปจากโลกนี้โดยใช้วิถีทางของการร่วมมือ และใช้วิธีการซึ่งทรัพยากรมนุษย์ วัตถุ และเทคนิคต่าง ๆ จะอำนวยความสะดวก

๑.๒ ให้ใช้วิธีบีบบังคับให้รัฐบาลดำเนินนโยบายให้ความสำคัญในลำดับแรกแก่การศึกษาในประเทศของตน และให้การสนับสนุนด้านทรัพยากร การวิเคราะห์ และโครงการต่าง ๆ ในประเทศที่กำลังพัฒนา และให้รวมการจัดทำโครงการที่มั่นคง เพื่อแก้ไขปัญหาการไม่รู้หนังสือไว้ในแผนปฏิบัติงานของระบบการศึกษาแห่งชาติทั้งหมด

๑.๓ จัดให้มีการฝึกอบรมครู และรับอาสาสมัครจากทั่วทุกส่วนของสังคม เพื่อทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยฝึกสอน และเป็นผู้อบรม

๑.๔ ให้ความสำคัญแก่การศึกษาและบทบาทของสตรีในหมู่สังคมเป็นเรื่องใหญ่ โดยคำนึงว่าสตรีเป็นผู้ก่อให้เกิดปัจจัยที่ทำให้เด็กไม่รู้หนังสือ และเป็นตัวแทนในประสิทธิภาพที่อาจเป็นไปได้ เพื่อต่อสู้กับการด้อยการศึกษา

๑.๕ ให้รับรองว่าวิธีเดียวที่จะช่วยลดปัญหาการไม่รู้หนังสือได้ คือการตัดสินใจที่แน่วแน่ของประเทศที่กำลังพัฒนา ในการที่จะรื้อฟื้นการควบคุมทรัพยากรมนุษย์และทรัพยากร

ธรรมชาติของตน เพื่อที่จะจัดหาวิธีการอันจำเป็นที่จะเข้าร่วมในโลกวิทยาการและวิทยาศาสตร์ ให้แก่ประชาชนในประเทศของตน

๑.๖ ให้ประเทศต่าง ๆ จัดพิธีฉลองในวันที่ ๘ กันยายน ซึ่งเป็นวันแห่งการรู้หนังสือสากล (International Literacy Day) โดยจัดให้มีการแสดงกิจกรรมต่าง ๆ ที่เรียกร้องให้ประชาชนสนใจในปัญหาการไม่รู้หนังสือ และเพื่อส่งเสริมความเข้าใจและการให้ความช่วยเหลือในโครงการสอนให้คนรู้หนังสือทั้งในระดับชาติและระดับระหว่างประเทศ

๒. เรียกร้อง ให้องค์การสหประชาชาติพิจารณาเรื่องการรู้หนังสือว่าเป็น ปัจจัยที่สมบูรณ์ของทศวรรษที่ ๓ แห่งการพัฒนา

๓. เรียกร้อง ให้องค์การยูเนสโกใช้ความพยายามต่อไป ในการที่จะนำเอาความร่วมมือระหว่างประเทศมาเป็นหนทางในการต่อสู้กับปัญหาการไม่รู้หนังสือ และในการที่จะได้มีการช่วยเหลือที่จำเป็นจากกองทุนระหว่างประเทศ และในการที่จะส่งเสริมการช่วยเหลือระหว่างสองฝ่ายจากประเทศสมาชิก และองค์การเอกชน

๔. เสนอแนะว่า สหภาพรัฐสภาควรดำเนินการติดต่อประสานงานอย่างใกล้ชิดกับองค์การยูเนสโก เพื่อต่อสู้กับปัญหาการไม่รู้หนังสือ

อนึ่ง หน่วยรัฐสภาไทยได้เสนอคำบันทึกความเห็น และร้อยโท อนันต์ พรรณเชษฐ์ ผู้แทนหน่วยรัฐสภาไทยได้ร่วมอภิปรายแสดงความคิดเห็น ในที่ประชุมคณะกรรมการด้วย

คำอภิปรายของหน่วยรัฐสภาไทย (ร้อยโท อนันต์ พรรณเชษฐ์ ผู้อภิปราย)

ท่านประธานและท่านผู้แทนผู้มีเกียรติทั้งหลาย

ในนามของหน่วยรัฐสภาไทย ข้าพเจ้าขอแสดงความขอบคุณอย่างจริงใจต่อรัฐสภารัฐบาล และประชาชนของประเทศโปรตุเกส ที่ให้การต้อนรับอย่างอบอุ่นและเต็มไปด้วยอัธยาศัยไมตรีต่อพวกเราทั้งหลาย

ไม่ใช่เป็นของแปลกเลยที่เราจะมองปัญหา การไม่รู้หนังสือของโลกในแง่ของการเมืองหรือสังคม ปัญหาการไม่รู้หนังสือของโลกกำลังถูกวิพากษ์วิจารณ์มากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศที่กำลังพัฒนาในทวีปแอฟริกา เอเชีย และลาตินอเมริกา ในปี ๑๙๗๐ ประมาณว่าเด็กจำนวน ๒๖๙ ล้านคน ซึ่งมีอายุตั้งแต่ ๕ ถึง ๑๔ ปี ไม่เคยเข้าโรงเรียนหรือออกจากโรงเรียนก่อนสำเร็จการศึกษาโดยบริบูรณ์ ถ้ามีการเพิ่มขึ้นตามแนวโน้มปัจจุบัน จำนวนเด็กดังกล่าวที่คาดว่าจะเพิ่มจาก ๒๙๐ ล้านคน ในปี ๑๙๗๕ เป็น ๓๗๕ ล้านคน ในปี ๑๙๘๕ หากเพิ่มอายุสูงสุดที่กำหนดไว้จาก ๑๔ เป็น ๑๘ จะมีเยาวชนที่ไม่เคยเข้าโรงเรียนเพิ่มอีกจำนวน ๑๐๐ ล้านคน อัตราการไม่รู้หนังสือมีสูงในบางประเทศ และต่ำในอีกหลายๆ ประเทศ แต่ปัญหาการไม่รู้หนังสือของโลกก็ยังคงถูกวิพากษ์วิจารณ์กันมากอยู่

การไม่รู้หนังสือก่อให้เกิดอุปสรรคอันร้ายแรงต่อการพัฒนาชาติ และเป็นอุปสรรคอันแท้จริงต่อการพัฒนาโลก ประเทศไทยก็เช่นเดียวกัน เมื่อ ๒๐ ปีก่อนประมาณว่าร้อยละ ๓๐ ของคนไทยอายุเกินกว่า ๑๐ ปี เป็นคนไม่รู้หนังสือ นั่นหมายความว่าคนเหล่านั้นไม่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ หรือไม่สามรถเขียนชื่อของตนเองได้ หรือไม่สามรถอ่านประโยคง่าย ๆ ได้ รัฐบาลไทยซึ่งมองเห็นความสำคัญของปัญหานี้ได้กำหนดจำนวนเงินถึงร้อยละ ๓๒ และร้อยละ ๓๘ ของงบประมาณรายจ่ายไปใช้ในด้านการศึกษา ในแผนที่ ๓ และปัจจุบันแผนที่ ๔ ของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ๕ ปี ตามลำดับ ในขณะที่อัตราการไม่รู้หนังสือมีประมาณร้อยละ ๑๖ อย่างไรก็ตามสำหรับการไม่รู้หนังสือของประเทศที่กำลังพัฒนาและการไม่รู้หนังสือของโลก ยังต้องการความร่วมมือและการสนับสนุนจากมิตรประเทศที่พัฒนาแล้ว

เป็นที่ประจักษ์แล้วว่า บุคคลที่ปราศจากความรู้จากการศึกษาขั้นพื้นฐานที่ให้อ่านหนังสือหมดโอกาสในการเข้าร่วมรับใช้สังคม หมดโอกาสที่จะได้รับการพัฒนาด้านบุคคลและชาติสิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐาน เขาขาดคุณสมบัติขั้นพื้นฐานในการทำงานในการศึกษาต่อและการอบรมด้วย สำหรับชาติความล้มเหลวในการลงทุนด้านการศึกษาขั้นพื้นฐานสำหรับทุกคนเป็นการสูญเสียทรัพยากรมนุษย์ ซึ่งเป็นอุปสรรคของความเจริญก้าวหน้าทางเศรษฐกิจสำหรับ

ด้านเศรษฐกิจแล้ว การไม่รู้หนังสือดูเหมือนว่าจะจำกัดผลที่จะได้รับจากการปฏิบัติทางการเกษตรและการอุตสาหกรรมสมัยใหม่ และถึงกระนั้นก็ทำให้ผลการผลิตต่ำลง ยิ่งกว่านั้น การไม่รู้หนังสือเป็นอุปสรรคในความก้าวหน้าทางการเมืองและรัฐบาลในระบอบประชาธิปไตย

เพราะฉะนั้น การรู้หนังสือเป็นปัจจัยที่ดีสำหรับการพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคม ทั้งสองประการของประเทศต่าง ๆ และของโลกทั้งหมด เพื่อลดการไม่รู้หนังสือในโลก ประเทศกำลังพัฒนาและสหประชาชาติควรให้ความสำคัญ กับวัตถุประสงค์ของการศึกษาขั้นพื้นฐานสากล โดยการศึกษาขั้นพื้นฐานหมายความว่าทั้งการศึกษาขั้นต้นในโรงเรียน และการได้รับการศึกษาอย่างไม่เป็นทางการ ของเยาวชนซึ่งไม่สามารถเข้าโรงเรียนอย่างเป็นทางการได้

ในการศึกษาขั้นพื้นฐานสากล แผนงานควรจะเป็นดังต่อไปนี้

ประการแรก เอาชนะความยากจนอันน่าเวทนา..... เอาชนะความยากจนอันน่าเวทนาควรจะได้สร้างการครองชีพมาตรฐานให้กับประชากรประมาณ ๒ ใน ๕ ของประชากรในประเทศที่กำลังพัฒนา ซึ่งจะมีจำนวนถึง ๘๐๐ ล้านคนที่ดำรงชีพอยู่ด้วยความคับแค้นในชีวิตความเป็นอยู่ ซึ่งมีมาตรฐานการครองชีพต่ำให้ได้กินอยู่พอควร มิฉะนั้นแล้วการดำเนินการในเรื่องนี้ ในการจะพูดถึงการให้การศึกษาแก่คนเหล่านั้นย่อมจะไม่เกิดประโยชน์เลย

ประการที่สอง ให้เด็ก ๆ ทุกคนในโลกได้รับการศึกษาขั้นต้น ด้วยวัตถุประสงค์นี้ ต้องเพิ่มจำนวนของโรงเรียนหรือสถานศึกษาให้เพียงพอ ที่สามารถจะจัดให้มีการศึกษาจนถึงชั้นประถมปีที่ ๔ แก่เด็ก ๆ ทุกคน โรงเรียนที่เปิดสอนเหล่านี้จะให้การศึกษาเบื้องต้นอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อให้บรรลุถึงการรู้หนังสือ

ประการที่สาม จัดให้มีการบริหารการศึกษานอกแบบพร้อมกันไปกับโรงเรียนชั้นประถม เพื่อจัดให้มีการศึกษาเบื้องต้นแก่บุคคลที่ไม่เคยเข้าเรียนมาก่อนหรือได้ออกจากโรงเรียนก่อนสำเร็จการศึกษา

ประการสุดท้าย จัดให้มีการศึกษา การวางแผนครอบครัวแก่ประชาชนในประเทศกำลังพัฒนา ซึ่งจะช่วยลดการเพิ่มปริมาณของประชากรในอนาคต การลดอัตราการเพิ่มอย่างรวดเร็วของประชากรจะก้าวหน้าต่อไปเมื่อได้มีการศึกษาในระบบสากล

เพื่อนสมาชิกรัฐสภาที่รักทั้งหลาย ข้าพเจ้ามั่นใจว่าเรา เห็นพ้องกันว่า การไม่รู้หนังสือเป็นปัญหาหนึ่งในบรรดาปัญหาทางสังคมทั้งหลาย การไม่รู้หนังสือก่อให้เกิดความไม่เสมอภาค และเป็นอุปสรรคอันแท้จริง และขัดขวางการพัฒนาของโลก ประเทศที่กำลังพัฒนาทั้งหลาย ซึ่งตระหนักถึงปัญหานี้พยายามที่จะแก้ไข้ปัญหาให้ได้ แต่ประเทศเหล่านั้นไม่สามารถให้การศึกษาระดับขั้นแก่เด็ก ๆ และเยาวชนได้ตามลำพัง เพราะว่าขาดเงินที่นำมาใช้จ่ายในเรื่องนี้ และขาดผู้เชี่ยวชาญการศึกษาที่มีความสามารถ ประเทศในโลกลำดับแรกมีประมาณประเทศเหล่านั้นได้กู้เงินเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ ๒๐ ต่อปี และปรากฏว่าหนี้เงินกู้ทั้งหมดเมื่อสิ้นปี ๑๙๗๗ มีถึง ๓๕๐,๐๐๐ ล้านดอลลาร์อเมริกัน ..... ๓๕๐,๐๐๐ ล้านดอลลาร์อเมริกัน ฉะนั้นเงินช่วยเหลือต้องมาจากสหประชาชาติหรือประเทศที่พัฒนาแล้ว เพื่อต่อสู้กับการไม่รู้หนังสือ ความพยายามที่จะลดอัตราการไม่รู้หนังสือจะมีประสิทธิภาพ และสัมฤทธิ์ผลได้ ถ้าประเทศที่พัฒนาแล้วสามารถเพิ่มเงินช่วยเหลือ ทางด้านการศึกษากว้างขวางจาก ๒,๐๐๐ ล้านดอลลาร์อเมริกัน ในปัจจุบันเงินจำนวนนี้เป็นเงินเพียงเล็กน้อยเมื่อเทียบกับเงินที่ประเทศที่พัฒนาแล้วได้ให้ยืมแก่ประเทศในโลกลำดับแรก ด้วยเงินช่วยเหลือที่เพียงพอ หรือการสนับสนุนจากเพื่อนสมาชิกรัฐสภา ทั้งหลายในประเทศที่พัฒนาแล้วทางด้านเศรษฐกิจ ข้าพเจ้ามั่นใจว่าเราสามารถเพิ่มความสำคัญเพื่อความสำเร็จในเรื่องการศึกษาเบื้องต้นสากล (ขอบคุณ)

คำบันทึกความเห็นเสนอโดยหน่วยรัฐสภาไทย

การประชุมสมัชชาใหญ่สหประชาชาติสมัยพิเศษ เมื่อเดือนพฤษภาคม ปี ๑๙๗๔ ได้มีการทบทวนเรื่องเศรษฐกิจระหว่างรัฐต่าง ๆ ของโลก และได้มีการประกาศการสถาปนาระบบเศรษฐกิจระหว่างประเทศใหม่ โดยตั้งอยู่บนพื้นฐานของความยุติธรรม ความเป็นเอกราช ผลประโยชน์ร่วมกัน และความร่วมมือระหว่างรัฐทั้งหลาย โดยไม่คำนึงถึงระบบเศรษฐกิจ และสังคมของประเทศทั้งหลาย เพื่อที่จะแก้ไข้เท่าเทียมกัน และแก้ไข้ความไม่เป็นที่อยู่ กว้างขวางที่มีอยู่อย่างกว้างขวางระหว่างประเทศพัฒนา กับประเทศกำลังพัฒนา และทำให้แน่ใจเพื่อเร่งการพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคม สันติภาพและความยุติธรรมสำหรับยุคปัจจุบัน และในอนาคตต่อไป

อย่างไรก็ตาม เป็นที่ชัดเจนแล้วว่า มติของสหประชาชาติที่ได้กล่าวไว้ข้างต้นจะไม่บรรลุผลในระยะยาว ถ้าจำนวนของประชาชนในประเทศที่ยากจนทำให้มนุษยชาติส่วนใหญ่กลายเป็นคนไม่รู้หนังสือ ในทางเศรษฐศาสตร์ สิ่งนี้หมายถึงการสูญเสียอันใหญ่หลวงของทรัพยากรมนุษย์ในทางปกครอง ทำให้ยุ่งยากในการบริหารและการพัฒนาการเมือง ซึ่งประเทศเหล่านี้กำลังเผชิญอยู่ ในทางสังคม หมายถึงความตึงเครียดระหว่างผู้ที่ได้รับการศึกษาและผู้ที่ไม่ได้รับการศึกษาสำหรับบุคคล หมายถึงการสูญเสียเกียรติและโอกาส

ในขณะที่เดียวกันที่ความตึงเครียดในโลกเกี่ยวกับการพัฒนาในอนาคตได้เพิ่มมากขึ้น การไม่รู้หนังสือในโลกได้กลายมาถูกวิพากษ์วิจารณ์มากขึ้น ในประเทศกำลังพัฒนาทั้งหลาย หมายถึงทวีปแอฟริกา เอเชีย และลาตินอเมริกา ในปี ๑๙๗๐ มีเด็กประมาณ ๒๖๙ ล้านคน อายุตั้งแต่ ๕ ถึง ๑๔ ที่ไม่ได้เคยเข้าโรงเรียน และออกจากโรงเรียนก่อนสำเร็จการศึกษา ถ้าปัจจุบันแนวโน้มเพิ่มขึ้น คาดว่าจำนวนจะเพิ่มมาก ๒๙๐ ล้านในปี ๑๙๗๕ เป็น ๓๗๕ ล้านในปี ๑๙๘๕ เมื่อเราจัดกลุ่มอายุโดยรวมเยาวชนที่มีอายุเกินกว่า ๑๔ ปี แต่ไม่เกิน ๑๘ ปี แล้ว เราต้องเพิ่มเยาวชนเข้าไปอีก ๑๐๐ ล้านคนที่ไม่มีการศึกษาเบื้องต้น

สาเหตุของการไม่รู้หนังสือมี ๒ ประการ ประการแรก เด็กที่ได้ลงทะเบียนเรียน ส่วนใหญ่จะมาหยุดการศึกษาเสียในปีที่ ๒ หรือปีที่ ๓ ประการที่สองเด็กจำนวนมากไม่ได้เข้าโรงเรียนเลย เพราะไม่มีโรงเรียนหรือไม่มีที่นั่งเรียน หรือเพราะบิดามารดาไม่ส่งเข้าโรงเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งกรณีเด็กหญิง

เป็นที่ประจักษ์แล้วว่า บุคคลที่ปราศจากความรู้การศึกษาพื้นฐานที่ไม่รู้หนังสือหมดโอกาสในการเข้าร่วมรับใช้ต่อสังคม หมดโอกาสที่จะได้รับการพัฒนาส่วนบุคคล และขาดสิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐานเขาขาดคุณสมบัติขั้นพื้นฐานในการทำงานในการศึกษาต่อ และการอบรมด้วย สำหรับชาติ ความล้มเหลวในการลงทุนด้านการศึกษาเบื้องต้นสำหรับทุกคนเป็นการสูญเสียทรัพยากรมนุษย์ ซึ่งต่อไปกลายเป็นอุปสรรคประการหนึ่งของความเจริญก้าวหน้าทางเศรษฐกิจ สำหรับด้านเศรษฐศาสตร์นั้น การไม่รู้หนังสือดูเหมือนว่าจะจำกัดผลที่จะได้รับจากการปฏิบัติทางการเกษตรและการอุตสาหกรรมสมัยใหม่ และถึงกระนั้นก็ทำให้ผลผลิต

๓๔

ต่ำลง การไม่รู้หนังสือและอัตราการเกิดที่มีมากเกินไปดูเหมือนว่าจะไปด้วยกัน ผลที่ได้รับคือ การเพิ่มอย่างรวดเร็วของประชากรจนเกินกว่าการเพิ่มของผลผลิต สิ่งนี้นำไปสู่การขาดแคลนอาหาร ตลอดจนยารักษาโรค และที่อยู่อาศัยไม่เพียงพอ การไม่รู้หนังสือเป็นอุปสรรคประการหนึ่งกับชีวิตทางการเมือง และกับรัฐบาลในระบบประชาธิปไตย

เพราะฉะนั้นการรู้หนังสือเป็นปัจจัยที่ดีสำหรับการพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมทั้งสองประการของประเทศต่าง ๆ และของโลกทั้งหมด เพื่อลดการไม่รู้หนังสือในโลก ประเทศที่กำลังพัฒนาและสหประชาชาติควรให้ความสำคัญ กับวัตถุประสงค์ของการศึกษาขั้นพื้นฐานสากล การศึกษาขั้นพื้นฐานหมายถึงทั้งการศึกษาขั้นต้นในโรงเรียน และการได้รับการศึกษาอย่างไม่เป็นทางการของเยาวชน ที่ไม่สามารถเรียนอย่างเป็นทางการได้

ในการศึกษาขั้นพื้นฐานสากล แผนงานควรที่จะเป็นดังต่อไปนี้

๑. เอาชนะความยากจนอันน่าเวทนา อัตราส่วนประมาณ ๒ ใน ๕ ของประชากรในประเทศกำลังพัฒนา ซึ่งอาจมีจำนวนถึง ๘๐๐ ล้านคน ที่ดำรงชีพอยู่ด้วยความคับแค้นในชีวิตความเป็นอยู่ ซึ่งมีมาตรฐาน การครองชีพต่ำให้ได้กินอยู่พอสมควร มิฉะนั้นแล้วการดำเนินการในเรื่องนี้ ในการพูดถึงการให้การศึกษาแก่คนเหล่านั้นย่อมไม่เกิดประโยชน์เลย

๒. ให้เด็ก ๆ ทุกคนในโลกมีการศึกษาขั้นต้น ด้วยวัตถุประสงค์นี้ ต้องเพิ่มจำนวนโรงเรียนหรือสถานศึกษาให้เพียงพอสามารถให้มีการศึกษาจนถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ แก่เด็ก ๆ ทุกกลุ่ม โรงเรียนที่เปิดสอนเหล่านี้จะให้ การศึกษาเบื้องต้นอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้บรรลุถึงการรู้หนังสือ เพื่อให้เด็กเหล่านั้นเป็นเยาวชนที่อ่านใบปลิวและข่าวท้องถิ่นได้ พิจารณาเหตุผล และสามารถที่จะตัดสินใจที่จะปฏิบัติอะไรได้เหมาะสมกับสถานการณ์ในการดำรงชีวิตตน

๓. จัดให้มีการบริการการศึกษานอกแบบพร้อมกันไป กับโรงเรียนประถมศึกษา เพื่อจัดให้มีการศึกษาเบื้องต้นแก่บุคคลที่ไม่เคยเข้าโรงเรียน มาก่อนหรือได้ออกจากโรงเรียน ก่อนสำเร็จการศึกษา

๔. ให้มีการศึกษาเรื่องการวางแผนครอบครัวแก่ประชาชนในประเทศกำลังพัฒนา ซึ่งจะช่วยลดการเพิ่มประชากรในอนาคต การลดอัตราการเพิ่มอย่างรวดเร็วของประชากรจะก้าวหน้าต่อไป เมื่อได้มีการศึกษาในระบบสากล

ถ้าพึ่งแต่ประเทศที่กำลังพัฒนาเท่านั้น ไม่สามารถที่จะขยายการศึกษาเบื้องต้นสำหรับเด็กและเยาวชนทั้งหมดได้ เพราะขาดเงินที่จะนำมาใช้จ่ายในเรื่องนี้ ตลอดจนขาดผู้เชี่ยวชาญการศึกษาที่มีความสามารถจึงต้องมีเงินช่วยเหลือจากทั้งสหประชาชาติ และประเทศที่พัฒนาแล้ว ประเทศพัฒนาน่าจะได้เพิ่มเงินช่วยเหลือการศึกษาซึ่งปัจจุบันมีเพียง ๒,๐๐๐ ล้านดอลลาร์อเมริกันทุก ๆ ปี ประเทศกำลังพัฒนาเองก็ต้องเพิ่มความสนใจในการศึกษาเบื้องต้นสากลด้วย

คณะกรรมการปัญหาเศรษฐกิจและสังคม

คณะกรรมการนี้ได้ประชุมเมื่อวันที่ ๒๘ และ ๓๑ มีนาคม ๒๕๒๑ โดยมี El Hadj Moussa Yaya (แคเมอรูน) เป็นประธานในที่ประชุม M. Uwe Holtz (สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมัน) และ M. Witold Lipski (โปแลนด์) เป็นรองประธาน และ Mr. Vitaly Evseyev เป็นเลขานุการ

ผู้แทนหน่วยรัฐสภาไทยที่เข้าร่วมประชุมคณะกรรมการนี้ คือ

๑. นายโฮสถ โกสิน
๒. ร้อยโท อนันต์ พรรณเชษฐ์
๓. นายอุดร ตันติสุนทร

ที่ประชุมได้พิจารณาหัวข้อเรื่อง การกำหนดราคาที่เป็นธรรมของสินค้าโภคภัณฑ์ขั้นปฐมอันเป็นสินค้าหลักของประเทศที่กำลังพัฒนา การรณรงค์ชิงอำนาจการซื้อที่ได้มาจากสินค้าออกของตนเอง และการบรรเทาหนี้ภายนอก

การพิจารณาตามหัวข้อดังกล่าวข้างต้นในที่ประชุมคณะกรรมการฯ นั้นมีหน่วยรัฐสภาต่าง ๆ ได้ส่งคำบันทึกแสดงความคิดเห็นรวม ๑๐ ฉบับ และเอกสารของเลขาธิการของการ

ประชุมสหประชาชาติว่าด้วยการค้าและการพัฒนาอีก ๑ ฉบับ สำหรับร่างมติมี ๔ ฉบับ เสนอ โดยหน่วยประจำชาติต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ ฝรั่งเศส เม็กซิโก โรมานี และสหรัฐอเมริกา

ภายหลังจากที่ได้มีการอภิปรายกันแล้ว ก็ได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการการร่าง มติขึ้นประกอบด้วย ผู้แทนของหน่วยรัฐสภาต่าง ๆ คือ ฟินแลนด์ ฝรั่งเศส เม็กซิโก โรมานี ประเทศไทย (นายอุดร ดันติสุนทร) ตูนิเซีย แคนเมอรูน และสหรัฐอเมริกา โดยมี Mr. P. Salolainen (ฟินแลนด์) เป็นประธาน

ร่างมติดังกล่าวคณะกรรมการการร่างมติพิจารณาแล้ว ได้นำเสนอต่อที่ประชุมคณะกรรมการฯ เมื่อวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๒๑ หลังจากที่ได้มีการอภิปรายสรุปแล้ว ได้มีการลงคะแนนเห็นชอบโดยเอกฉันท์จากคณะกรรมการเต็มคณะ ได้นำเสนอต่อที่ประชุมใหญ่ สหภาพรัฐสภา ครั้งที่ ๖๕ ต่อไป โดยมี Mr. P. Salolainen (ฟินแลนด์) และ Mr. T. Larue (ฝรั่งเศส) ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นผู้รายงานเรื่องนี้ต่อที่ประชุมใหญ่

ร่างมติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบโดยเอกฉันท์จากคณะกรรมการปัญหาเศรษฐกิจและสังคม ได้นำเสนอในการประชุมใหญ่สหภาพรัฐสภา ครั้งที่ ๖๕ มีดังนี้

เกี่ยวข้อง ผลดีของสภาวะทางเศรษฐกิจของประเทศที่กำลังพัฒนา

บันทึก ว่าระบบการค้าทุกวันนี้ เกี่ยวพันกับความสัมพันธ์ ทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศ แสดงว่าความไม่เท่าเทียมกันได้เพิ่มขึ้นระหว่างประเทศที่พัฒนาแล้วและประเทศที่กำลังพัฒนา นอกจากนี้ยังก่อให้เกิดอันตรายต่อความสงบสุข และความปลอดภัยในโลก

ทบทวน ว่าราคาของผลิตภัณฑ์ที่ส่งเข้าไปในประเทศที่กำลังพัฒนา ได้สูงขึ้นอย่างน่าคิด ในขณะที่รายได้จากการส่งออกพื้นฐานกลับลดลง มีผลทำให้ประเทศที่กำลังพัฒนาเป็นหนี้ต่างประเทศเพิ่มขึ้น ซึ่งพาดพิงไปถึงเรื่องดอกเบี้ยอันเป็นส่วนสำคัญทางเศรษฐกิจ คือทำให้ต้นทุนสูง สำหรับสินค้าของชาติที่กำลังพัฒนาเหล่านั้น

พิจารณา ว่าสภาวะการณ์ทางเศรษฐกิจของประเทศที่กำลังพัฒนา มีแตกต่างกันไป

ทบทวน มติก่อน ๆ ของสหภาพรัฐสภาในเรื่องสถาปนาระบบเศรษฐกิจใหม่

ติดตามใกล้ชิด ความสำเร็จของแผนการณ์ที่จะจัดให้มีโครงการรวมสินค้า (integrated programme for commodities) โดยมติที่ ๘๓ (IV) ของการประชุมว่าด้วยการค้า และการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ

เกี่ยวข้องมาก การประชุมว่าด้วยการค้าและพัฒนาแห่งสหประชาชาติในเรื่องข้อตกลงเกี่ยวกับสินค้าและทุนรวม (common fund) ที่เกี่ยวข้องกันกับแผนการปฏิบัติงานของโครงการรวมสินค้า และในเรื่องการช่วยเหลืออย่างเป็นทางการในการพัฒนา ไม่มีการคืบหน้า แต่ประการใดมาเป็นเวลากว่าหนึ่งปีแล้ว

เชื่อมั่นว่า ความเกี่ยวพันระหว่าง ๓๕ ประเทศ ในแอฟริกา แคริบเบียน และแปซิฟิก ของ STABEX ระบบความมั่นคงของการส่งออก จะได้รับประโยชน์เกี่ยวพันกับแผนการปฏิบัติงานของการประชุมที่ Lome

เน้น บทบาทของรัฐสภาและสมาชิกรัฐสภา และความสำคัญของมติมหาชนของทุกประเทศและโดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศที่พัฒนาแล้ว เพื่อความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของระบบเศรษฐกิจใหม่

เชื่อมั่นว่า ความสำคัญสำหรับการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศที่กำลังพัฒนาการสร้างกองทุนรวมซึ่งไม่สามารถเพียงแต่จะควบคุมระดับราคาสินค้า ในตลาด คือ ซื้อไว้ในราคาต่ำ และขายออกไปในราคาสูง แต่เกี่ยวข้องกับการจำกัดที่กำหนดขึ้นโดยผู้ที่เกี่ยวข้อง นำมาตรการต่างๆ สำหรับการสร้างตลาด และปรับปรุงในเรื่องสินค้าบางอย่าง

เกี่ยวข้อง ความไม่เหมาะสมที่สำคัญอันเกี่ยวกับหนี้ภายนอก ของประเทศที่กำลังพัฒนาและโดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศที่กำลังพัฒนาที่ยากจนที่สุด ที่เกี่ยวข้องกัระบบเศรษฐกิจของเขา

รับรู้ถึง ความต้องการที่จะเพิ่มและการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ในการช่วยเหลือพัฒนาจากราชการ และผ่อนคลายเป็นเรื่องดังกล่าว

๑. **บ้าง** ความปรารถนาอย่างจริงจังสำหรับการสรุปข้อตกลงเรื่องสินค้าระหว่างประเทศ เพิ่มการช่วยเหลือพัฒนาอย่างเป็นทางการ และให้ได้รับประโยชน์จากการให้การช่วยเหลือดังกล่าวนี้มากขึ้น เพื่อกระจายความมั่นใจและทรัพยากรประจำแก่เศรษฐกิจของประเทศที่กำลังพัฒนา

๒. **บันทึก** การตกลงที่ได้กระทำขึ้นเกี่ยวพันกับแผนการปฏิบัติงาน ของการประชุมว่าด้วยความร่วมมือทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศที่ได้จัดขึ้นที่กรุงปารีส เมื่อเดือนมิถุนายน ๒๕๒๐ และการประชุมระดับรัฐมนตรีของคณะกรรมการการค้า และพัฒนาของ UNCTAD ที่กรุงเจนีวา เมื่อเดือนมีนาคม ๒๕๒๑ การประชุมทั้งสองนี้ ได้เห็นด้วยกับการก่อตั้งกองทุนรวม (ปัจจัยประการสำคัญเพื่อความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของโครงการรวมสินค้า) และรูปการณ์แน่นอนของการช่วยเหลือพัฒนาอย่างเป็นทางการและโดยเฉพาะอย่างยิ่ง การบรรเทาหนี้ภายนอกของประเทศที่กำลังพัฒนา

๓. **บันทึกเพิ่มเติม** ประเด็นต่างๆ ของข้อตกลงที่ได้ประกาศออกมาโดยประธานของการประชุมเจรจาเรื่องกองทุนรวมที่กรุงเจนีวา เมื่อเดือนพฤศจิกายน ๒๕๒๐

๔. **เรียกร้อง** บรรดาสมาชิกของหน่วยสหภาพรัฐสภาต่างๆ ให้ปฏิบัติหน้าที่ของตนในรัฐสภาอย่างเคร่งครัด เพื่อกระตุ้นรัฐบาลของเขา

๔.๑ เข้าร่วมการเจรจาต่างๆ ที่สามารถทำได้ในข้อตกลงเกี่ยวกับสินค้าต่างๆ ภายใต้โครงการรวมของ UNCTAD

๔.๒ ส่งเสริมแผนการปฏิบัติงานของการเจรจาของ UNCTAD ให้มีการสถาปนากองทุนรวมโดยเร็วเท่าที่จะสามารถทำได้ ให้มีความสามารถปฏิบัติการได้ประสิทธิภาพอย่างสูง โดยปราศจากอคติในเรื่องดอกเบี้ยอันชอบธรรม ของชาติที่เป็นฝ่ายผู้บริโภคนั้น

๔.๓ มีมาตรการเพื่อสถาปนาความสัมพันธ์ระหว่างราคา ของผลิตภัณฑ์ขั้นปฐมในตลาดระหว่างประเทศ และราคาของผลิตภัณฑ์ที่ส่งเข้าไปยังประเทศที่กำลังพัฒนา

๔.๔ ปรับปรุงมาตรการที่จะลดหนี้ภายนอกของประเทศที่กำลังพัฒนา และโดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศที่กำลังพัฒนาซึ่งยากจนที่สุด เพิ่มและกระจายการช่วยเหลือพัฒนา

อย่างเป็นทางการ และผ่อนคลายเรื่องต่าง ๆ โดยอนุโลมตามผลของการประชุมระดับรัฐมนตรีของคณะกรรมการค้า และพัฒนาของ UNCTAD ที่มีขึ้นในเดือนมีนาคม ๒๕๒๑

๕. เสนอแนะ ว่าสมาชิกรัฐสภาทั้งหลายควรแจ้งแก่ประชาชน ในประเทศของตนถึงความต้องการรีบด่วนเพื่อประสิทธิภาพอย่างมั่นคง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องการคลังและวิธีการต่าง ๆ ระหว่างระบบอุตสาหกรรมและประเทศที่กำลังพัฒนา และความร่วมมือนี้ไม่เป็นอุปสรรคในการบรรลุข้อตกลงทั้งหลาย และสถาปนากลไกสำหรับราคา และการซื้อขายอย่างมีขั้นตอนของสินค้าขั้นปฐมต่าง ๆ

อนึ่ง นอกจากหน่วยรัฐสภาไทยได้ยื่นเสนอบันทึกความเห็นเกี่ยวกับเรื่องนี้แล้ว นายอุตร ตันติสุนทร ผู้แทนหน่วยรัฐสภาไทย ได้ร่วมอภิปรายแสดงความคิดเห็นในที่ประชุมคณะกรรมการการค้าด้วย

คำอภิปรายของหน่วยรัฐสภาไทย (นายอุตร ตันติสุนทร ผู้อภิปราย)

ท่านประธาน

ปัญหาหลักสำคัญต่าง ๆ ของประเทศกำลังพัฒนา รวมทั้งประเทศของเราด้วย กำลังเผชิญอยู่กับการเปลี่ยนแปลงในทางตรงกันข้ามในเรื่องการค้า คือการเพิ่มปริมาณของสินค้าออกเป็นไปอย่างเชื่องช้า ในขณะที่อำนาจการซื้อสินค้ากำลังลดน้อยลง และหนี้ภายนอกเพิ่มมากขึ้น เราไม่สามารถแก้ไขปัญหาดัง ๆ เหล่านี้ได้โดยลำพัง เรายังระลึกถึงประสิทธิภาพอันเข้มแข็งของเราในการแก้ไขปัญหา สินค้าขั้นปฐมในระยะที่ผ่านมามีลักษณะเป็นการแก้ไขปัญหาเฉพาะบางจุดอย่างค่อยเป็นค่อยไป และเป็นผลจากการศึกษาหารือกันโดยปราศจากความผูกพันกันระหว่างประเทศต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ได้กลายเป็นความพยายามของนานาชาติที่จะแก้ไขปัญหาสินค้าโภคภัณฑ์เราได้เรียนรู้ถึงความล้มเหลวของการปฏิบัติดังกล่าว และข้าพเจ้าหวังว่าการแก้ไขดังกล่าวด้วยวิธีการเช่นนั้น คงจะไม่เกิดขึ้นอีกต่อไปในโลกปัจจุบัน

ท่านประธาน.....การประชุมสหประชาชาติสมัยพิเศษ ครั้งที่ ๖ และการประชุมสหประชาชาติว่าด้วยการค้าและการพัฒนา ครั้งที่ ๔ ที่กรุงไนโรบี ได้นำไปสู่บรรยากาศทาง

LIERT

เศรษฐกิจระหว่างประเทศและระบบใหม่ โดยชาติต่าง ๆ เห็นชอบด้วยในการที่จะรวมพลังกัน เพื่อเอาชนะปัญหาต่าง ๆ ทางการค้าและการพัฒนา วิธีการใหม่นี้เป็นวิธีการหลาย ๆ วิธีการปรับตัวมาตรการต่าง ๆ ซึ่งมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน มีชื่อว่าโครงการรวมสำหรับสินค้า โภคภัณฑ์ ซึ่งเข้ามาแทนวิธีการเก่าที่ได้กล่าวมาแล้ว

สาระสำคัญของภาคอันเป็นธรรมสำหรับสินค้าโภคภัณฑ์ขึ้นปฐม และการใช้ประเทศที่กำลังพัฒนามีอำนาจในการซื้อ เป็นวัตถุประสงค์อันชัดเจนที่ต้องดำเนินไปโดยโครงการรวม รายละเอียดมากมายที่ได้ศึกษากับเรื่องนี้ได้กำหนดขึ้นและได้เถียงกันอยู่ที่กรุงเจนีวา และการประชุมอื่น ๆ สิ่งนี้ชี้ให้เห็นกระจ่างแจ้งว่า องค์การระหว่างประเทศทั้งหลายรู้สึกมีหน้าที่และมีความจริงใจ ที่จะให้มีวิธีการแก้ไขในเรื่องเหล่านี้ และในที่นี้เราไม่ควรจะเสียเวลาอันมีค่าของเราที่จะต้องกล่าวซ้ำอีก ถึงข้อดีของมติเหล่านั้นมาบรรจุไว้ในระเบียบวาระขณะนี้ แต่ถึงกระนั้นก็มีอยู่ ๒ ประเด็นที่จะกล่าวถึง ประการแรก เป้าหมายที่เป็นเพียงข้อความทั่ว ๆ ไป เว้นแต่มาตรการที่แน่นอนและปฏิบัติได้ โดยการเห็นพ้องกันจากทุก ๆ ฝ่ายที่เกี่ยวข้อง หมายถึงผลที่มีคุณค่าจะได้นำออกมาใช้ ประการที่สอง เราปรารถนาที่จะถามด้วยความเคารพถึงการที่มาร่วมกัน ณ ที่นี้ เพื่อดูการเคลื่อนไหวของการดำเนินการตามโครงการผลิตภัณฑ์รวม และมาตรการต่าง ๆ

โครงการรวมมีมาตรการหลักอยู่ ๒ ประการ คือ กองทุนรวม และข้อตกลงระหว่างประเทศสำหรับสินค้าเอกเทศต่าง ๆ มาตรการอีกประการหนึ่ง ซึ่งจำเป็นสำหรับการส่งเสริมความสำเร็จของโครงการรวม คือ การปล่อยให้มีการค้าโดยเสรี หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ การยกเลิกภาษีและการไม่ต้องเสียภาษีอันเป็นการกีดขวางการเข้าสู่ตลาดของสินค้าต่าง ๆ ที่ส่งออกมาจากประเทศที่กำลังพัฒนา

ถ้าข้าพเจ้าทบทวนได้ถูกต้อง.....ท่าน ประธาน.....การ ประชุมว่าด้วยความร่วมมือทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศ ที่กรุงปารีส เมื่อเดือนมิถุนายนปีที่แล้ว ได้ให้มีการสถาปนากองทุนรวม เพื่อเป็นกุญแจอันสำคัญนำไปสู่เป้าหมายต่าง ๆ ที่ได้ตกลงกันไว้ในโครงการรวม ถึงกระนั้นก็เป็นที่น่าประจักษ์แล้วว่า ผู้เข้าร่วมประชุมได้ให้สัตยาบันด้วยเกียรติ ในการประชุมเมื่อเดือน

พฤศจิกายนปีที่แล้ว ว่าด้วยกองทุนรวมที่กรุงเจนีวา แต่เป็นที่น่าเสียใจว่า ข้อตกลงต่าง ๆ ที่กรุงปารีสไม่มีใครเคารพ และการประชุมก็ยุติลงด้วยการเลิกประชุมโดยกระทันหัน ตระหนักถึงความสำคัญสองกองทุนรวมว่าเป็นรากฐานแห่งความเจริญเติบโตโครงการรวมทั้งหมดการปฏิบัติงานดูเหมือนว่าเป็นการริบตัวที่จะแสวงหาข้อบ่งชี้ที่เป็นเรื่องสนใจของหลาย ๆ ฝ่าย ที่อาจจะตรงกันได้ ข้าพเจ้าเชื่อมั่นในทางที่ดีว่า ผู้เกี่ยวข้องยังคงพร้อมที่จะเจรจาและการเจรจาจะประกอบด้วยหลาย ๆ ฝ่าย

ความสำเร็จหรือความล้มเหลวของการเจรจาเรื่องกองทุนรวม เป็นภาระหนักของข้อตกลงว่าด้วยสินค้าเอกเทศ ประการแรก สาเหตุหนึ่งของความล้มเหลวในประวัติของข้อตกลงว่าด้วยสินค้านี้ระหว่างประเทศ คือ การไม่มีทุน ประการที่สอง นานมาแล้วที่สาระสำคัญของกองทุนรวมไม่มีการกำหนดไว้ ความล่าช้าในการกำหนดข้อตกลงว่าด้วยสินค้าเอกเทศ ซึ่งต้องประสานกับกองทุนรวมอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

ท่านประธาน.....สิ่งที่เกี่ยวข้องอย่างยิ่งกับประเทศที่กำลังพัฒนาเกี่ยวกับปัญหาต่าง ๆ เรื่องสินค้าเป็นอุปสรรคที่กำลังเผชิญอยู่ ในการที่จะพยายามกระจายรายได้จากสินค้าออก ประเทศกำลังพัฒนาหลาย ๆ ประเทศ รวมทั้งประเทศของเราด้วย กำลังเริ่มประสบปัญหาอย่างมากในเรื่องถูกกีดกันไม่ให้เข้าไปสู่ตลาด ยิ่งกว่านั้นการพัฒนาที่ผ่านมาเร็ว ๆ นี้ในประเทศที่กำลังพัฒนาบางประเทศ ได้ชี้ให้เห็นถึงการเพิ่มความผูกพันกับลัทธิป้องกัน เพื่อที่จะขจัดอุปสรรคเช่นว่านี้ การให้อำนาจการซื้อแก่ประเทศที่กำลังพัฒนา โดยปล่อยให้ประเทศเหล่านี้มีส่วนร่วมมากขึ้นกว่าเดิมได้กลายเป็นสิ่งที่เกือบจะเป็นไปไม่ได้ เพื่อแก้ไขสิ่งเหล่านี้ ข้าพเจ้าขอเสนอให้ดำเนินการโดยเร็ว ในการที่จะยกเลิกข้อจำกัดเรื่องจำนวนที่ยังมีอยู่ในการส่งสินค้าเข้า ปรับปรุงภาษีศุลกากร และวางวิธีการส่งสินค้าเข้าเพื่อให้มีปริมาณและข้อจำกัดที่มีมาตรฐาน และข้อสุดท้ายที่สำคัญไม่น้อยคืออัตราภาษีศุลกากร ที่ป้องกันการส่งสินค้าเข้าออกไป

สรุป ท่านประธาน.....ข้าพเจ้าขอย้ำอีกครั้งว่า การขยายความหมายที่ดีของโครงการและมาตรการต่าง ๆ สำหรับแก้ไขปัญหาของราคาที่ยุติธรรมและอำนาจการซื้อขายของสินค้าที่ผลิตในประเทศกำลังพัฒนาก็น่าจะเป็นเรื่องที่อยู่ในความสามารถของเราที่จะปฏิบัติไปเพื่อให้สำเร็จได้ เราคงไม่สงสัยอีกเลยในการตัดสินใจ เอาใจใส่ และหลีกเลี่ยงการรอคอยอันยาวนานที่ไม่มีกำหนด ก่อนที่โครงการจะได้มีการปฏิบัติอย่างจริงจัง

คำบันทึกเสนอโดยหน่วยรัฐสภาไทย

การประชุมสหประชาชาติ สมัยพิเศษที่ ๒ และการประชุมสหประชาชาติว่าด้วยเรื่องการค้าและการพัฒนา สมัยที่ ๔ ที่กรุงไนโรบี ได้มีการพิจารณาถึงภาวะเศรษฐกิจ และระบบเศรษฐกิจสมัยใหม่ที่ชาติต่าง ๆ ได้ร่วมกันใช้ความพยายามอย่างแข็งขัน เพื่อเอาชนะปัญหาต่าง ๆ ในการค้าและการพัฒนาระบบใหม่ ที่ว่านี้มีหลายประการ ประกอบด้วยมาตรการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องซึ่งกันและกัน ที่เรียกว่าโครงการรวมสินค้าต่าง ๆ ซึ่งมาแทนระบบที่พ้นสมัยไปแล้ว

ราคาที่เป็นธรรมสำหรับสินค้าโภคภัณฑ์พื้นฐาน และการชำระไว้ซึ่งอำนาจในการซื้อผลผลิตของประเทศที่กำลังพัฒนาเป็นเป้าหมายที่กระจ่างแจ้งที่จะก้าวหน้าไปโดยโครงการรวม รายละเอียดในการศึกษาหลายประการในเรื่องนี้กำลังพูดถึงและได้เถียงกันอยู่ในกรุงเจนีวา และที่อื่น ๆ สิ่งนี้ได้ชี้ให้เห็นโดยกระจ่างว่า องค์การระหว่างประเทศรู้สึกว่าจะจำเป็นและจริงจังที่ต้องการให้มีมติเกี่ยวกับเรื่องนี้อย่างรีบด่วน และ ณ ที่นี้เราอาจจะสูญเสียเวลาอันมีค่าที่จะกล่าวซ้ำถึงข้อดีของมติเหล่านั้นมาบรรจุไว้ในระเบียบวาระขณะนี้ แต่ถึงกระนั้นก็มีอยู่ ๒ ประเด็นที่เราจะกล่าวถึง คือ ประการที่หนึ่ง เป้าหมายที่เป็นเพียงข้อความทั่ว ๆ ไปเว้นแต่มาตรการที่แน่นอนและปฏิบัติได้ โดยการเห็นพ้องกันจากทุก ๆ ฝ่ายที่เกี่ยวข้อง หมายถึงผลที่มีคุณค่าจะได้ถูกนำออกมาใช้ ประการที่สอง เราปรารถนาที่จะถามด้วยความเคารพถึงการที่มาร่วมกัน ณ ที่นี้ เพื่อที่จะดูความเคลื่อนไหวอันเป็นประโยชน์ ครอบคลุมถึงโครงการรวม และการดำเนินมาตรการต่าง ๆ ของเรื่องนี้

โครงการรวมมีมาตรการหลักอยู่ ๒ ประการ คือ กองทุนรวม และข้อตกลงระหว่างประเทศสำหรับสินค้าเอกเทศต่าง ๆ มาตรการอีกประการหนึ่ง ซึ่งเกี่ยวข้องถึงสมรรถภาพของข้อตกลงทั่ว ๆ ไปเกี่ยวกับภาษีและการค้า (GATT) และจำเป็นสำหรับการส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จแก่โครงการรวม คือ การปล่อยให้มีการค้าโดยเสรี หรือกล่าวได้ว่า การยกเลิกภาษี และการไม่ต้องเสียภาษีที่กีดขวางการเข้าสู่ตลาดของสินค้าต่าง ๆ ที่ส่งออกมาจากประเทศที่กำลังพัฒนา

ถ้าเราทบทวนได้ถูกต้อง การประชุมว่าด้วยความร่วมมือทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศ (the North—South Dialogue) ที่กรุงปารีส เมื่อเดือนมิถุนายนปีที่แล้ว ได้ให้มีการสถาปนากองทุนรวม เพื่อเป็นกุญแจอันสำคัญนำไปสู่เป้าหมายต่าง ๆ ที่ได้ตกลงกันไว้ในโครงการรวม ถึงกระนั้นก็เป็นที่น่าประจักษ์แล้วว่า ผู้เข้าร่วมประชุมได้ให้สัตยาบันด้วยเกียรติในการประชุม เมื่อเดือนพฤศจิกายนปีที่แล้วว่าด้วยกองทุนรวม ที่กรุงเจนีวา แต่เป็นที่น่าเสียใจว่าข้อตกลงต่าง ๆ ที่กรุงปารีสไม่มีใครเคารพ และการประชุมก็ยุติลงด้วยการเลิกประชุมอย่างกะทันหัน

ตระหนักถึงความสำคัญของกองทุนรวมว่าเป็นรากแห่งความเจริญเติบโตของโครงการรวมทั้งหมด การปฏิบัติงานดูเหมือนจะเป็นการริบดวงที่จะแสวงหาข้อบ่งชี้ที่เป็นเรื่องสบายใจของหลาย ๆ ฝ่ายที่อาจจะตรงกันได้ เราอาจจะมองในทางที่ดี คือ เชื่อว่าทุกฝ่ายพร้อมที่จะเปิดการเจรจาโดยประกอบด้วยหลาย ๆ ฝ่าย ข้อเท็จจริงความพึงพอใจได้บรรลุสู่สาระสำคัญราวกับว่าเป็นความต้องการของกองทุนรวมที่จะมีเงินเลี้ยงตัวได้ และไม่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการตามข้อตกลงว่าด้วยสินค้าเอกเทศต่าง ๆ น่าที่จะได้ให้มีการเข้าใจถึงกองทุนรวมว่า เป็นแหล่งการรวมทุนสำหรับข้อตกลงต่าง ๆ ว่าด้วยสินค้าเอกเทศ วาระต่อไปของการเจรจาก็สามารถจะดำเนินไปได้โดยปราศจากการล่าช้าที่จะสร้างการแพร่ขยายข้อตกลงและระบบลงคะแนน

ความสำเร็จหรือความล้มเหลวของการเจรจาเรื่องกองทุนรวม เป็นภาระหนักของข้อตกลงว่าด้วยสินค้าเอกเทศ ประการแรกสาเหตุหนึ่งของความล้มเหลวในประวัติของข้อตกลงว่าด้วยสินค้านี้ระหว่างประเทศ คือการไม่มีทุน ประการที่สอง นานมาแล้วที่สาระสำคัญต่าง ๆ

๔๔

ที่ประกอบเป็นกองทุนรวมไม่ได้กำหนดขึ้น ความล่าช้าที่จะกำหนดข้อตกลงว่าด้วยสินค้าเอกเทศ ซึ่งต้องประสานกันกับกองทุนรวมเป็นสิ่งหลีกเลี่ยงไม่ได้

สิ่งที่เกี่ยวข้องกับประเทศที่กำลังพัฒนาในเรื่องปัญหาต่าง ๆ เกี่ยวกับสินค้าอันเป็นอุปสรรคที่กำลังเผชิญอยู่ในการพยายามกระจายรายได้จากสินค้าออกของประเทศต่าง ๆ ประเทศกำลังพัฒนาหลายประเทศ รวมทั้งประเทศของเราด้วยกำลังเผชิญกับการกีดกันอย่างเข้มงวดที่จะไม่ให้สินค้าเข้าสู่ตลาดได้ ยิ่งกว่านั้นการเปลี่ยนแปลงที่ผ่านมารวดเร็ว ๆ นี้ในประเทศที่กำลังพัฒนาบางประเทศได้ชี้ให้เห็นถึงการที่ต้องเผชิญกับลัทธิป้องกันสินค้าเข้ามากขึ้น เพื่อขจัดอุปสรรคนั้น การให้อำนาจการซื้อแก่ประเทศที่กำลังพัฒนา โดยปล่อยให้ประเทศเหล่านั้นมีส่วนร่วมมากขึ้นกว่าเดิมได้ดังกล่าวเป็นสิ่งที่จะเป็นไปไม่ได้ เพื่อแก้ไขสิ่งเหล่านี้ให้ถูกต้อง ข้อแนะนำต่าง ๆ สามารถที่จะนำไปใช้ในการเจรจาเรื่องการค้าหลายฝ่ายของข้อตกลงทั่วไปว่าด้วยการค้าและภาษีศุลกากร สิ่งที่เราอยากจะแนะนำก็คือ การเร่งการปฏิบัติการที่จะยกเลิกข้อจำกัดเรื่องจำนวนที่ยังคงมีอยู่ในการส่งสินค้าเข้า ปรับปรุงระบบศุลกากร และกำหนดวิธีการส่งสินค้าเข้า เพื่อให้มีปริมาณ และข้อจำกัดที่มีมาตรฐานและข้อสุดท้ายที่สำคัญไม่น้อยคือ ตัดอัตราภาษีศุลกากรที่ป้องกันการส่งสินค้าเข้าออกไป ถึงกระนั้นหน่วยประจำชาติไทยก็ปรารถนาที่จะทบทวนว่า สิ่งสำคัญที่เกี่ยวข้องกับประเทศของเราประสบเหมือนประเทศที่กำลังพัฒนาทั้งหลาย คือ การกระทำอันย้อนกลับมาในรูปต่าง ๆ ของการค้าที่มีต่อประเทศกำลังพัฒนา คือ การเติบโตช้าในการเงินจากสินค้าออก และตามมาด้วยการลดลงในอำนาจการซื้อ และเกี่ยวข้องกับหนี้ภายนอกของเรา

เราตระหนักว่า เราต้องดำเนินการต่อไปในเรื่องซึ่งเราได้ทำมาแล้วในอดีต คือ การมีความรับผิดชอบอย่างเต็มที่ในการปรับปรุงให้ดีขึ้น แต่ระบบเศรษฐกิจของโลกและวิกฤติการณ์ต่าง ๆ ซึ่งเราไม่สามารถควบคุมได้ นำเราเข้าไปสู่ฐานะที่ยากจะสามารถแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้โดยโดดเดี่ยวถึงกระนั้นหน่วยประจำชาติไทยขอกระตุ้นให้สังคมระหว่างประเทศทั้งหมด ช่วยกันมารับผิดชอบและหาหนทางที่จะได้พบมติต่าง ๆ ของเรื่องเหล่านี้

อาจจะมีทางทบทวนถึงประสบการณ์อันเข้มข้นของเรา เมื่อระบบเก่าได้กำลังใกล้เข้ามาและข้อเสนอแนะต่าง ๆ อันปราศจากความผูกพันอย่างถูกต้อง ตามกฎหมายในระหว่างผู้ที่เกี่ยวข้องได้รับความเห็นชอบ ได้เป็นความพยายามระหว่างประเทศที่จะแก้ปัญหาต่าง ๆ เกี่ยวกับสินค้า เราได้เรียนถึงความล้มเหลว ของการปฏิบัติ เช่นนั้น และเราหวังว่าประเทศต่าง ๆ จะไม่ยอมให้เกิดขึ้นเช่นนั้นอีกต่อไป

สรุป เราขอย้ำอีกครั้งว่า เนื่องจากได้มีการขยายความหมายที่ดีของโครงการและมาตรการต่าง ๆ สำหรับแก้ไขปัญหาค่าที่ยุติธรรม และอำนาจการซื้อของสินค้าที่ผลิตในประเทศที่พัฒนา ก็น่าจะเป็นเรื่องอยู่ในความสามารถของเราที่ต้องปฏิบัติได้ เรายังคงสงสัยอยู่ว่า การตัดสินใจของเราและการเอาใจใส่และหลีกเลี่ยงการรอกอยอันยาวนานที่ไม่มีกำหนด ก่อนที่โครงการจะได้มีการปฏิบัติอย่างจริงจังจะมีขึ้นได้เมื่อใด

การประชุมคณะมนตรีสหภาพรัฐสภา สมัยที่ ๑๒๒

คณะมนตรีสหภาพรัฐสภาได้ประชุมสมัยที่ ๑๒๒ ที่กรุงลิสบอน ณ ตึก Gulbenkian Foundation เมื่อวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๒๑ โดยมี Mr. M. Ziai (อิหร่าน) ผู้รักษาการประธานคณะมนตรี ทำหน้าที่เป็นประธานของที่ประชุม

เมื่อได้เปิดการประชุมแล้ว ผู้รักษาการประธานคณะมนตรีได้แจ้งให้ทราบถึงอาการป่วยด้วยโรคหัวใจของ Sir Thomas Williams (สหราชอาณาจักร) ประธานคณะมนตรี พร้อมกับแสดงความปรารถนาดี ขอให้ประธานคณะมนตรีหายป่วยจากโรคภัยไข้เจ็บ และกลับมาปฏิบัติหน้าที่ตามเดิม ต่อจากนั้นสมาชิกคณะมนตรีได้อยู่ในความสงบเป็นเวลา ๑ นาที เพื่อไว้อาลัยแก่สมาชิกรัฐสภาที่ได้ปฏิบัติหน้าที่ในสหภาพและเป็นที่รู้จักทั่วไป ซึ่งได้ถึงแก่กรรมลง ๒ ท่าน คือ Sir John Hall (สหราชอาณาจักร) และ Mr. M. de Aranequi (สเปน) จากนั้นก็ได้ดำเนินการประชุมตามระเบียบวาระต่อไป

คณะมนตรีได้รับรองระเบียบวาระ ซึ่งได้จัดโดยคณะกรรมการบริหารและต่อจากนั้นได้พิจารณาการร้องขอเพิ่มเติมระเบียบวาระของหน่วยประจำชาติต่าง ๆ ซึ่งคณะกรรมการบริหารได้เสนอความเห็นมาด้วยแล้ว ดังต่อไปนี้

— เห็นชอบเป็นเอกฉันท์ในการขอแต่งตั้งสมาชิกกิตติมศักดิ์ ของหน่วยรัฐสภา แคนาดา เบลเยียม และอิสราเอล

— เห็นชอบเป็นเอกฉันท์ในการที่หน่วยรัฐสภาออสเตรเลียขออนุญาต ให้รัฐสภาต่าง ๆ ที่มีได้เป็นภาคีของสหภาพเข้าร่วมประชุมสหภาพรัฐสภา ว่าด้วยความร่วมมือและความปลอดภัยแห่งยุโรป ครั้งที่ ๓ ได้ ในฐานะผู้สังเกตการณ์

— ไม่เห็นด้วย ด้วยคะแนนเสียง ๖๗ : ๓๗ และงดเว้นออกเสียง ๑๗ ตามที่หน่วยรัฐสภาไซปรัสขอเพิ่มเติมระเบียบวาระว่าด้วยการห้ามผลิต เก็บสะสมพัฒนา และการใช้อาวุธนิวเคลียร์ นิวตรอน

— เห็นชอบเป็นเอกฉันท์กับระเบียบวาระเรื่อง การประชุมสมัชชาใหญ่สหประชาชาติสมัยพิเศษ ว่าด้วยการลดอาวุธ บทบาทของรัฐสภาและสมาชิกรัฐสภาในการสร้างโลกให้ปลอดภัยจากอาวุธและสงคราม เสนอโดยหน่วยรัฐสภาอูมาเนีย

— เห็นชอบเป็นเอกฉันท์กับระเบียบวาระเรื่อง สถานการณ์อันเลวลงในตะวันออกกลาง ที่คณะกรรมการบริหารได้เป็นผู้ตั้งหัวข้อนี้ โดยนำเอาระเบียบวาระเพิ่มเติมเรื่องสถานการณ์ในตะวันออกกลางที่หน่วยรัฐสภาสหรัฐอาหรับ(Unted Arab Emirates) และหน่วยรัฐสภาอิสราเอลได้เสนอมา

ต่อจากนั้นคณะมนตรีได้พิจารณาการขอกลับเข้า และการขอเข้าเป็นภาคีสหภาพของหน่วยรัฐสภาโมร็อกโกและหน่วยรัฐสภาไซปรัส คณะมนตรีได้มีมติเป็นเอกฉันท์รับการขอกลับเข้าเป็นภาคีสหภาพของหน่วยรัฐสภาโมร็อกโก และมีมติด้วยคะแนน ๗๗ : ๖ และงดเว้น

ออกเสียง ๗ ให้หน่วยรัฐสภาไซปรัสเข้าเป็นภาคีสหภาพและได้มีมติเป็นเอกฉันท์รองรับการเป็นภาคีสหภาพของหน่วยรัฐสภาปากีสถาน ดังนั้นปัจจุบันสหภาพมีภาคีทั้งหมด ๗๓ ประเทศ

ภายหลังจากได้ฟังรายงานของผู้รักษาการแทนประธานคณะกรรมการเกี่ยวกับปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการบริหาร และรายงานเบื้องต้นของเลขาธิการสหภาพเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของสหภาพตั้งแต่การประชุมคณะมนตรีสมัยที่ ๑๒๑ ที่ประชุมคณะมนตรีได้รับรองเป็นเอกฉันท์เกี่ยวกับงบประมาณประจำปี ๒๕๒๐ ของสหภาพ ฯ และไม่รับรองการใช้เงินในการบริหารงานของเลขาธิการสหภาพ ฯ สำหรับปี ๒๕๒๐ โดยคำแนะนำของคณะกรรมการบริหาร คณะมนตรีเห็นชอบให้แบ่งยอดเงิน จำนวน Sw.Fr. ๘๗,๒๖๔ จากบัญชีเงินฝากปี ๒๕๒๐ เป็นดังนี้ Sw.Fr. ๗๐,๐๐๐ สำหรับเบี้ยเลี้ยงเจ้าหน้าที่และสนับสนุนการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ ไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ เป็นงบประมาณของคณะกรรมการพิเศษว่าด้วยการละเมิดสิทธิมนุษยชนของนักรัฐสภา เพื่อจ้างทนายความให้ดำเนินการเกี่ยวกับสมาชิกสภาผู้แทนของสิงคโปร์คนหนึ่ง เงินฝากที่เหลืออยู่เป็นอำนาจของคณะมนตรีที่จะจ่ายไปตามที่เห็นสมควรในระหว่างปี

คณะมนตรีได้รับทราบรายงานของผู้ทำการแทนเลขาธิการสหภาพ ฯ ซึ่งคราวเกี่ยวกับสถานการณ์ในประเทศชิลี ต่อจากนั้นได้รับทราบรายงาน ของคณะกรรมการพิเศษว่าด้วยการละเมิดสิทธิมนุษยชนของนักรัฐสภา คณะมนตรีได้เห็นชอบกับการเปลี่ยนแปลงกรรมการตัวจริงและกรรมการสำรอง ของคณะกรรมการพิเศษ ซึ่งได้หมดสภาพของการเป็นสมาชิกรัฐสภาในประเทศของตน เป็นดังนี้

กรรมการตัวจริง

๑. Mr. Ma—Vungu Ma—Pezo (Zaire) แทน Mr. Bomadalaé Bonyeka (Zaire)

กรรมการสำรอง

๑. Mr. Mwemba (Zambia) แทน Mrs. Diop (Senegal) เป็นกรรมการสำรองของ Mr. Ma—Vunga Ma—Pezo

๒. นายปรีดี ธีระบุณย์ (ประเทศไทย) แทน Mr. Soysa (Switzerland) เป็นกรรมการสำรองของ Mr. Sinha (India)

หลังจากนั้นคณะมนตรีได้เห็นชอบเป็นเอกฉันท์ในร่างมติต่าง ๆ ของคณะกรรมการพิเศษเกี่ยวกับสมาชิกวุฒิสภาต่าง ๆ ดังนี้

Argentina

1. Mario Abel Amaya	2. Manuel Isauro Molina
3. Julio Mera Figueroa	4. Luis Agustin Carnevali

Chile

1. Erick Schnake Silva	2. Carlos Lorea Tobar
3. Vicente Atencio Cortes	

Kenya

1. John Marie Seroney	2. George Moseti Anyona
3. Martin Shikluku	4. Wasonga Sijeyo

Singapore

1. Lee Tee Tong

Uruguay

1. Jose Luis Massera Lerena	2. Jaime Gershuni Perez
3. Vladimir Ilitch Turianske	4. Alberto Altesor Gonzales

Bahrain

1. Muhsin Marhoun

สำหรับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจำนวน ๗ ราย คณะมนตรีได้ตกลงให้เลื่อนไปพิจารณาในการประชุมสมัยหน้า ที่กรุงบอนน์ หน่วยรัฐสภาอินโดนีเซียได้ขอเลื่อนการพิจารณากรณีของ Mrs. Umiharti Sardjono ไปพิจารณาในการประชุมสมัยหน้าด้วย แต่คณะมนตรีไม่เห็นด้วย คะแนนเสียง ๗๓:๑๓ งดเว้นออกเสียง ๑๘ และภายหลังคณะมนตรีได้ให้ความเห็นชอบกับข้อเสนอ ของคณะกรรมการพิเศษเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวนี้

ต่อจากนั้นคณะมนตรีได้พิจารณาจัดระเบียบวาระ ของการประชุมใหญ่สหภาพรัฐสภา ครั้งที่ ๖๕ คณะมนตรีได้ฟังรายงานของประธานคณะกรรมการทั้ง ๕ คณะ และเห็นด้วยกับการบรรจุร่างมติซึ่งเตรียมโดยคณะกรรมการในการประชุมที่กรุงลิสบอนแต่ละคณะ เข้าในระเบียบวาระการประชุม ต่อจากนั้นคณะมนตรีเห็นด้วยกับการบรรจุหัวข้อเรื่อง “ปัญหาตะวันออกกลาง” (The Middle East Questions) ซึ่งเสนอโดยหน่วยรัฐสภาอียิปต์และหน่วยรัฐสภาซีเรีย เข้าในระเบียบวาระ คณะมนตรีเห็นชอบกับร่างมติเกี่ยวกับการลดอาวุธ และเรื่องปัญหาตะวันออกกลางจะมีการอภิปรายร่วมกันในที่ประชุมใหญ่เต็มคณะ ๓ ครั้ง สำหรับหัวข้อเกี่ยวกับเรื่องการไม่รู้หนังสือ จะได้มีการพิจารณาในพิธีนั้น ในวันที่ ๘ กันยายน ซึ่งเป็นวันแห่งการไม่รู้หนังสือระหว่างประเทศในระหว่างครึ่งเวลาของที่ประชุมเต็มคณะ และร่างที่เหลืออีก ๕ ๖ ครั้ง ของที่ประชุมเต็มคณะ จะแบ่งเป็นการ อภิปรายเรื่องราวสินค้าโภคภัณฑ์ ดินแดน และอาณานิคม

ระเบียบวาระการประชุมใหญ่สหภาพรัฐสภา ครั้งที่ ๖๕ มีดังนี้

๑. เลือกประธานและรองประธานของที่ประชุมใหญ่
๒. การอภิปรายทั่วไปเรื่องการเมือง เศรษฐกิจ และสถานการณ์สังคมของโลก และกิจกรรมของสหภาพ (รายงานโดยเลขาธิการสหภาพรัฐสภา)
๓. ความจำเป็นรีบด่วนที่จะยุติการแข่งขันการผลิตอาวุธ และห้ามผลิตอาวุธที่มีอำนาจทำลายล้างสูง โดยพิจารณาถึงความสัมพันธ์อันใกล้ชิดระหว่างการลดอาวุธกับการพัฒนา เศรษฐกิจเป็นหลัก รวมทั้งการให้บรรดารัฐสภาต่าง ๆ สนับสนุนความพยายามขององค์การ

๕๐

สหประชาชาติในเรื่องดังกล่าว รายงานโดย Mr. B. Osolnik (ยูโกสลาเวีย) ในนามของ คณะกรรมการปัญหาการเมือง ความมั่นคงระหว่างประเทศ และการลดอาวุธ

๔. ปัญหาตะวันออกกลาง

๕. การกำหนดราคาที่เป็นธรรมของสินค้าโภคภัณฑ์ขั้นปฐม อันเป็นสินค้าหลัก ของประเทศที่กำลังพัฒนา การชำระไว้ซึ่งอำนาจการซื้อที่ได้มาจากสินค้าออกของตน และการ บรรเทาหนี้ภายนอก รายงานโดย Mr. T. Larue (ฝรั่งเศส) ร่วมกับ Mr. P. Salolainen (ฟินแลนด์) ในนามคณะกรรมการปัญหาเศรษฐกิจและการเมือง

๖. ปัญหาการเพิ่มจำนวนผู้ไม่รู้หนังสือ อันเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาโลก และเป็นมูลเหตุพื้นฐานของความยากจน ความอดอยาก โรคภัยไข้เจ็บ และความทุกข์ยากของ มนุษย์ รายงานโดย Mr. F. Palmero (ฝรั่งเศส) ในนามคณะกรรมการปัญหาการศึกษา วิทยาศาสตร์ วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม

๗. บทบาทของรัฐสภาในการศึกษา และกำหนดหนทางที่จะต่อสู้กับการก่อการ- ร้ายระหว่างประเทศ รายงานโดย Mr. B. Ford (สหราชอาณาจักร) ในนามคณะกรรมการ ปัญหารัฐสภา กฎหมาย และสิทธิมนุษยชน

๘. การดำเนินความพยายามอันต่อเนื่องและแข็งขัน ในอันที่จะกำจัดลัทธิอาณานิคมให้หมดสิ้นไปจากโลกนี้ รายงานโดย Mr. J. Murinki (เคนยา) ในนามคณะกรรมการ ปัญหาดินแดนที่ยังมิได้ปกครองตนเอง และปัญหาชาติพันธุ์

๙. เลือกตั้งสมาชิกคณะกรรมการบริหารให้เต็มถึงปี ๒๕๒๒ ตำแหน่งที่ว่างเดิม Mr. J. M. Fanjul (สเปน) ดำรงอยู่แต่ Mr. Fanjul ไม่ได้เป็นสมาชิกรัฐสภา และในการ ประชุมคณะมนตรีสหภาพรัฐสภา สมัยที่ ๑๒๒ เมื่อวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๒๑ ที่กรุงลิสบอน ได้แต่งตั้งให้ Mr. C. Llorens (สเปน) เป็นสมาชิกสำรองแทน Mr. Fanjul จนถึงการประชุมใหญ่สหภาพรัฐสภา ครั้งที่ ๖๕

๑๐. เลือกตั้งสมาชิกคณะกรรมการบริหารแทน Mr. J. Bauriel (ฝรั่งเศส) และ Mr. M. Tarabanov (บัลแกเรีย) ซึ่งหมดวาระ

๑๑. รายงานคณะมนตรีสหภาพรัฐสภาในระหว่างเวลา ตั้งแต่การประชุมครั้งที่ ๖๕ ถึงการประชุมครั้งที่ ๖๖

— คณะมนตรีได้แต่งตั้งให้นาย Pio—Carlo Terenzio ดำรงตำแหน่งเลขาธิการสหภาพรัฐสภาอีกสมัยหนึ่ง เป็นเวลา ๔ ปี โดยเอกฉันท์

— คณะมนตรีได้แจ้งให้ทราบว่า ได้มีหน่วยรัฐสภาต่าง ๆ รับจะเป็นเจ้าภาพจัดการประชุมของสหภาพ ฯ หลังจากได้มีการยืนยันที่จะเป็นเจ้าภาพ แน่ใจแล้ว ปฏิทินการประชุมของสหภาพ ฯ ในอนาคตเป็นดังนี้

๒๕๒๑ — การประชุมอภิปรายระหว่างประเทศ ครั้งที่ ๔ เรื่องรัฐสภาและสหประชาชาติ ที่กรุงเจนีวา ๒๗—๒๙ เมษายน ๒๕๒๑

— การประชุมสหภาพรัฐสภาว่าด้วยความร่วมมือ และความปลอดภัยของยุโรป ครั้งที่ ๔ ที่กรุงเวียนนา ๓—๕ พฤษภาคม ๒๕๒๑

— การประชุมใหญ่สหภาพรัฐสภา ครั้งที่ ๖๕ ที่กรุงบอนน์ ๕—๑๓ กันยายน ๒๕๒๑

— การประชุมของคณะอนุกรรมการเพื่อศึกษาหนทาง ที่ควบคุมสิ่งที่เป็นพิษในทะเลเมดิเตอร์เรเนียน ที่กรุงเอเธนส์ ๙—๑๐ ตุลาคม ๒๕๒๑

๒๕๒๒ — การประชุมสหภาพรัฐสภาประจำฤดูใบไม้ผลิ ที่กรุงปราก ๑๖—๒๑ เมษายน ๒๕๒๒

— การประชุมใหญ่สหภาพรัฐสภา ครั้งที่ ๖๖ ที่แองการ่าหรืออิสตันบูล กำหนดเวลาและสถานที่แน่นอนจะพิจารณาในการประชุมคณะมนตรีครั้งต่อไป

๒๕๒๓ — การประชุมสหภาพรัฐสภาประจำฤดูใบไม้ผลิ ที่กรุงออสโล ๗—๑๒ เมษายน ๒๕๒๓

๕๒

— การประชุมใหญ่สหภาพรัฐสภา ครั้งที่ ๖๗ ที่กรุงเบอร์ลิน สำหรับกำหนดเวลาจะพิจารณาในการประชุมคณะมนตรีครั้งต่อไป

๒๕๒๔ — การประชุมใหญ่สหภาพรัฐสภา ครั้งที่ ๖๘ ที่กรุงฮาวานา สำหรับกำหนดเวลาจะพิจารณาในการประชุมคณะมนตรีครั้งต่อไป

— คณะมนตรีรับรองข้อบังคับของสมาคมระหว่างเลขาธิการรัฐสภา ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับสมาคมระหว่างเลขาธิการรัฐสภา

— สมาชิกคณะมนตรีได้แต่งตั้งโดยเอกฉันท์ให้ Mr. C. Llorens (สเปน) แทน Mr. J. M. Fanjul ในคณะกรรมการบริหาร จนถึงการประชุมใหญ่ ครั้งที่ ๖๘ ซึ่งจะได้มีการเลือกตั้งใหม่

— คณะมนตรีเห็นชอบเป็นเอกฉันท์ในการขอแก้ไขเพิ่มเติม กฎ และระเบียบของเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงการใช้จ่ายไปให้เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติหน้าที่ในสำนักงานเลขาธิการ และการขาดการบริหาร

— คณะมนตรีเห็นชอบการแต่งตั้งสมาชิกกิตติมศักดิ์ของหน่วยประจำชาติต่าง ๆ ที่เสมอมาดังนี้

Mr. H.J. Zadok (อิสราเอล)   Mr. A. Saint—Remy (เบลเยียม)

Mr. R.G.L. Fairweather   และ   Mr. R. Stanbury (แคนาดา)

— คณะมนตรีเห็นชอบเป็นเอกฉันท์ในการที่รัฐสภา ของลิกเตนสไตน์ มอลตา และซานมาริโน ส่งผู้สังเกตการณ์ไปประชุมสหภาพรัฐสภา ว่าด้วยความร่วมมือและความปลอดภัยในยุโรป ครั้งที่ ๓

— คณะมนตรีเห็นชอบเป็นเอกฉันท์ในร่างมติที่เสนอ โดยหน่วยรัฐสภาสามัญเกี่ยวกับการประชุมสมัชชาใหญ่สหประชาชาติสมัยพิเศษว่าด้วยการลดอาวุธ บทบาทของรัฐสภา และสมาชิกรัฐสภาในการสร้างโลกให้ปลอดภัยจากอาวุธ และสงคราม

— คณะมนตรีพิจารณาระเบียบวาระสุดท้าย เรื่องสถานการณ์อันเลวลงในตะวันออกกลาง ซึ่งได้มีหน่วยรัฐสภาต่างๆ เสนอร่างมติมาเพื่อพิจารณา ดังนี้

๑. ร่างมติเสนอโดยหน่วยรัฐสภาเลบานอน
๒. ร่างมติแก้ไขเพิ่มเติมร่างมติของเลบานอน เสนอร่วมกันโดยหน่วยรัฐสภา ลักเซมเบิร์ก เบลเยียม เนเธอร์แลนด์ สหรัฐอเมริกา อิตาลี และออสเตรเลีย
๓. ร่างมติแก้ไขเพิ่มเติมร่างมติของเลบานอน เสนอโดยหน่วยรัฐสภาอิสราเอล
๔. ร่างมติเสนอโดยหน่วยรัฐสภาอิสราเอล

ผลปรากฏว่าร่างมติเสนอโดยหน่วยรัฐสภาเลบานอน ได้รับความเห็นชอบด้วยคะแนนเสียง ๗๗ : ๕ งดเว้นออกเสียง ๒๙

การประชุมสิ้นสุดลงโดยสมาชิกคณะมนตรีได้แสดงความขอบคุณ หน่วยรัฐสภาโปรตุเกสที่ได้ให้การต้อนรับอย่างอบอุ่นในกรุงลิสบอน

การประชุมสมัชชาใหญ่แห่งสหประชาชาติสมัยพิเศษ

เรื่อง บทบาทของรัฐสภาและสมาชิกรัฐสภาของประเทศต่างๆ ในการสร้างโลก

ให้ปลอดภัยจากอาวุธและสงคราม

มติที่ได้รับความเห็นชอบเป็นเอกฉันท์จากคณะมนตรีสหภาพรัฐสภา ในการประชุมสมัยที่ ๑๒๒ (กรุงลิสบอน ๑ เมษายน ๒๕๒๑)

คณะมนตรีสหภาพรัฐสภา มีมติดังนี้

แสดงถึง ความเกี่ยวข้องอันลึกซึ้งของรัฐสภา และสมาชิกรัฐสภาประเทศต่าง ๆ ในเรื่องเกี่ยวกับอันตรายที่จะมีต่อความมั่นคงระหว่างประเทศ อันเนื่องมาจากการแข่งขันผลิตอาวุธ และอันดับแรกในเรื่องการแข่งขันอาวุธนิวเคลียร์

๕๔

คำนึงว่า เป็นความจำเป็นที่จะต้องพยายามอย่างมาก เพื่อดำเนินการตามโครงการอันแท้จริงในเรื่องการลดอาวุธ และยุติการแข่งขันอาวุธที่กำลังดำเนินอยู่ด้วยแนวโน้มใหม่ ด้วยวิธีการผ่อนคลายความตึงเครียด และดำเนินการให้ยุติความตึงเครียด และการขัดแย้งในภูมิภาคต่าง ๆ ของโลก

เน้น ว่าได้มีการนำเงินจำนวนมหาศาลใช้ในเรื่องอาวุธเป็นปัจจัยที่บ่งถึงการแผ่ขยายความไม่เสมอภาคกันในทางเศรษฐกิจของประเทศทั้งหลายและปิดบังซ่อนเร้นการกำจัดเชื้อโรค ความอดอยาก การไม่รู้หนังสือ และการพัฒนาแหล่งพลังงานใหม่ ๆ

ยินดี กับการจัดการประชุมในเรื่องนี้ และเป็นครั้งแรกในประวัติของสหประชาชาติในการประชุมสมัชชาใหม่สมัยพิเศษเกี่ยวกับการลดอาวุธ ซึ่งสหภาพรัฐสภาได้แสดงออกถึงการให้การสนับสนุนอย่างจริงจังในการประชุมที่ผ่านมา

เชื่อมั่นว่า การประชุมสมัชชาใหญ่แห่งสหประชาชาติสมัยพิเศษ เป็นเหตุการณ์ประวัติศาสตร์ที่มีส่วนเข้าถึงความสำคัญแก่ชีวิตที่เกี่ยวข้องของโลกปัจจุบัน และการรับรองอย่างจริงจังถึงการรับผิดชอบอันสำคัญในเรื่องการลดอาวุธ ตามหน้าที่ในสหประชาชาติ แผนการปฏิบัติงานที่เป็นประโยชน์สำหรับการกำหนดเรื่องนี้

คำนึงถึง ความรับผิดชอบต่าง ๆ ของรัฐสภา และสมาชิกรัฐสภาที่จะแจ้งให้ประชาชนในประเทศของตนทราบถึงสถานการณ์ที่เป็นจริงเกี่ยวกับ การเจรจาเรื่องอาวุธ และลดอาวุธ

ย้ำอีกครั้ง มติก่อน ๆ ของสหภาพรัฐสภาในเรื่องนี้ และแสดงถึงการตัดสินใจของรัฐสภาและสมาชิกรัฐสภา ที่จะใช้วิธีการต่าง ๆ ที่มีอยู่เพื่อประกันความสำเร็จโดยสมบูรณ์ของการประชุมสมัชชาใหญ่แห่งสหประชาชาติสมัยพิเศษเกี่ยวกับการลดอาวุธ

๑. กระตุนรัฐสภาและรัฐบาล

๑.๑ เห็นความสำคัญอันยิ่งใหญ่ของการเตรียมจะจัด ให้การประชุมสมัชชาใหญ่แห่งสหประชาชาติสมัยพิเศษเป็นไปด้วยดี เพื่อที่การประชุมอาจจะถอนรากถอนโคน ยุติการแข่งขันอาวุธ และให้มนุษยชาติรอดพ้นจากการผ่นร้ายถึงสงคราม

๑.๒ กระทำในสิ่งที่จำเป็นต่าง ๆ เพื่อประกันมติของสมัชชาพิเศษในการประกาศสาระสำคัญ แผนปฏิบัติการ และกลไกของการเจรจาประกอบด้วยมาตรการต่าง ๆ ที่แท้จริงในเรื่องต่าง ๆ และการลดอาวุธที่สมบูรณ์เกี่ยวกับการลดอาวุธนิวเคลียร์ทุกประเภท โดยเข้มงวดและควบคุมอย่างมีประสิทธิภาพในประเทศต่าง ๆ

๑.๓ บันดาลให้การประชุมสมัชชาพิเศษเต็มไปด้วยบรรยากาศที่ดี เพื่อให้เกิดข้อตกลงต่าง ๆ ในระดับภูมิภาคหรือนานาชาติ เกี่ยวกับกฎเกณฑ์ระเบียบในการผลิตและค้าอาวุธ โดยเคารพในเอกราชและความจำเป็น โดยตระหนักถึงความปลอดภัยของรัฐต่าง ๆ

๒. กระตุนรัฐสภา

๒.๑ ใช้ความพยายามชักจูงรัฐบาลให้อภิปรายในการประชุมสมัชชาพิเศษ เพื่อสร้างแนวโน้มให้สำเร็จอย่างแท้จริงในสาระข้อตกลงที่ชัดเจน และสัมพันธ์กับเอกสารต่าง ๆ ซึ่งจะก่อให้เกิดยุคใหม่ของการเจรจา การลดอาวุธอย่างจริงจัง

๒.๒ กระจายมติมหาชนไปทั่วทุกมุมโลก เพื่อก่อให้เกิดบรรยากาศอันแจ่มใสในการประชุมสมัชชาพิเศษ และบรรลุผลสำเร็จเท่าที่จะเกิดขึ้นได้เกี่ยวกับการยุติการแข่งขันอาวุธ และให้รับรองมาตรการต่าง ๆ เกี่ยวกับการลดอาวุธ

๒.๓ สนับสนุนให้มีรัฐสภาต่าง ๆ มีการติดต่อกันอย่างกว้างขวางในระดับภูมิภาคและส่วนย่อยของภูมิภาค เพื่อก่อให้เกิดความมั่นคงของบรรยากาศแห่งความเชื่อมั่นและการผ่อนคลายความตึงเครียด และเพื่อผลสำเร็จของการปฏิบัติการใด ๆ เกี่ยวกับการลดอาวุธ

๒.๔ ส่งเสริมความพยายามของสหประชาชาติในการรับรองมาตรการต่าง ๆ ของการลดอาวุธ

๓. ขอร้อง เลขาธิการสหภาพรัฐสภาให้ส่งมตินี้ ไปยังเลขาธิการสหประชาชาติ

สถานการณ์อันเลวลงในตะวันออกกลาง

มติได้รับความเห็นชอบโดยคณะมนตรีสหภาพรัฐสภา ด้วยคะแนน ๙๑ ต่อ ๕ และงดวันออกเสียง ๒๘ ในการประชุมสมัยที่ ๑๒๒ (กรุงอิสตันบูล ๑ เมษายน ๒๕๒๑)

คณะมนตรีสหภาพรัฐสภา มีมติดังนี้

บททวน มติก่อน ๆ ของสหภาพรัฐสภา และสหประชาชาติเกี่ยวกับตะวันออกกลาง

พิจารณา ว่าสันติภาพในตะวันออกกลางเป็นปัจจัยอันสำคัญสำหรับการอยู่ดีกินดีประชาชนในภูมิภาคนั้น ความมั่นคงปลอดภัยของดินแดนสองฝั่ง เมดิเตอร์เรเนียน และสันติภาพของโลก และการเพิ่มสถานการณ์อันตึงเครียด เป็นการทำลายโอกาสที่จะได้มีการเจรจาเพื่อความก้าวหน้าและสันติภาพ

รับทราบ ว่าการยึดครองด้วยการใช้กำลังรุนแรง ในประเทศหนึ่งประเทศใด หรือการสร้างสถานการณ์ซ้ำเติม และว่าการรุกรานภาคใต้ของเลบานอนโดยทหารอิสราเอล ก่อให้เกิดอันตรายสำหรับสันติภาพในโลก และเป็นอุปสรรคต่อความคิดที่จะให้เกิดสันติภาพในตะวันออกกลาง

เน้นด้วยความพอใจ ถึงความชัดเจน ยุติธรรมและทันต่อเหตุการณ์ของมติคณะมนตรีความมั่นคงที่ ๔๒๕ ในปัญหาที่ซึ่งได้รับความเห็นชอบ เมื่อวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๒๑

๑. **ประณาม** การรุกรานเลบานอนโดยทหารอิสราเอล ซึ่งเป็นการละเมิดอธิปไตยของเลบานอนและความมั่นคงทางการเมือง

๒. **ขอร้อง** ให้ปฏิบัติการทันทีทันใดตามมติคณะมนตรีความมั่นคงที่ ๔๒๕ ซึ่งเรียกร้องให้มีการเคารพโดยเคร่งครัดต่อความมั่นคงในดินแดนอธิปไตยและความเป็นเอกราชทางการเมืองของเลบานอนที่นานาชาติได้ให้การรับรองในดินแดนแล้ว เรียกร้องให้อิสราเอลยุติการปฏิบัติการทางทหารในการรุกรานดินแดนของเลบานอน และถอนกำลังทหารออกไปจากดินแดนเลบานอนโดยไม่ชักช้า และตัดสินใจตั้งกองกำลังชั่วคราวสหประชาชาติอย่างรีบด่วนในภาคใต้ของเลบานอน เพื่อให้แน่ใจว่าทหารอิสราเอลจะถอนกำลังออกไป สถาปนาให้สันติภาพ และความมั่นคงปลอดภัยระหว่างประเทศใหม่ และให้การช่วยเหลือรัฐบาลเลบานอนให้มีประสิทธิภาพสามารถปกป้องดินแดนนั้นได้

๓. **เรียกร้อง:** ให้รัฐสภาต่าง ๆ ที่เป็นภาคีของสหภาพรัฐสภากระตุ้นให้รัฐบาลของตนเร่งปฏิบัติการให้ก้าวหน้าไปตามมติที่ ๔๒๕ ของคณะกรรมการความมั่นคง

การประชุมสมาคมเลขาธิการรัฐสภา

การประชุมสมาคมเลขาธิการรัฐสภา ซึ่งได้ประชุมในระหว่างการประชุมคณะกรรมการสหภาพรัฐสภา สมัยประชุมที่ ๑๒๒ และการประชุมคณะกรรมการประจำของสหภาพรัฐสภา ประจำฤดูใบไม้ผลิ ณ กรุงลิสบอน ประเทศโปรตุเกสได้ประชุม ณ Gulbenkian Center เริ่มตั้งแต่วันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๒๑ และได้เสร็จสิ้นการประชุมในวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๒๑

ผู้แทนที่เข้าร่วมประชุม สมาคมเลขาธิการรัฐสภาของคณะผู้แทนหน่วยรัฐสภาไทย ได้แก่

๑. พันเอก สงวน คำวงษา

๒. นายภราดา บุรณศิริ

ระเบียบวาระการประชุมสมาคมเลขาธิการรัฐสภา คือ

๑. เทคนิคและวิธีการลงคะแนนเสียงในรัฐสภา โดยนาย SCHELLKNECHT แห่งสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมันเป็นผู้เสนอ

๒. รายงานเรื่องวิธีการแก้ไขรัฐธรรมนูญ โดยนาย O'CONNELL แห่งไอร์แลนด์

๓. รายงานเรื่องการตั้งกระทู้ถาม โดยนาย BRUYNEEL แห่งเบลเยียม (พิจารณาครั้งที่ ๒)

๔. รายงานเรื่องสิทธิในการร้องทุกข์ โดยนาย PLOOS VAN AMSTEL แห่งเนเธอร์แลนด์ (พิจารณาครั้งที่ ๒)

๕. รายงานเรื่องงบประมาณของรัฐสภา โดยนาย PRIOU แห่งฝรั่งเศส (พิจารณาครั้งที่ ๒)

๖. แบบสอบถามเรื่องการควบคุมกฎหมายให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ โดยนาย RUBIO LLORENTE แห่งสเปน (พิจารณาครั้งที่ ๒)

๗. แบบสอบถามเรื่องสิทธิของรายงานการประชุมของรัฐสภา โดยนาย COLLET แห่งฝรั่งเศส (พิจารณาครั้งแรก)

๘. แบบสอบถามเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างรัฐสภาแห่งชาติกับสมาชิกแห่งชาติกับสมาชิกของรัฐสภาต่างประเทศ โดยนาย PRISTMAN แห่งสภายุโรป (พิจารณาครั้งที่ ๒)

๙. แบบสอบถามเรื่องบทบาทของประธานสภา โดยนาย MAGENER แห่งลักเซมเบิร์ก (พิจารณาครั้งแรก)

๑๐. เรื่องที่ที่ประชุมเสนอใหม่

๑๑. ระเบียบวาระการประชุมของสมาคม ฯ ประจำฤดูร้อน ปีพุทธศักราช ๒๕๒๑

๑๒. เรื่องต่าง ๆ เกี่ยวกับการบริหารและการเงินของสมาคม ฯ

๑๓. เรื่องอื่น ๆ

จากระเบียบวาระการประชุมของสมาคม ฯ ทั้งหมดดังกล่าวข้างต้นมีเรื่องที่อยู่ในระเบียบวาระการประชุม แต่ที่ประชุมยังไม่ได้มีการพิจารณา ถึงในการประชุมครั้งนี้ ๔ เรื่อง คือ เรื่องในระเบียบวาระการประชุมที่ ๕, ๖ และ ๗

การประชุมครั้งแรก

การประชุมของสมาคมเลขาธิการรัฐสภาเริ่มขึ้นในตอนบ่ายวันอังคารที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๒๑ เวลา ๑๖.๓๐ นาฬิกา โดยมีนาย Jean Lyon เลขาธิการรัฐสภาฝรั่งเศส ประธานของสมาคมเลขาธิการรัฐสภา เป็นประธานของที่ประชุม

ประธานได้กล่าวเปิดประชุม และให้ที่ประชุมกำหนดระเบียบวาระในการประชุม ที่ประชุมได้พิจารณากำหนดระเบียบวาระของการประชุม ที่จะได้พิจารณาถึงหัวข้อต่าง ๆ ตามลำดับต่อไป และได้พิจารณาข้อเสนอของนาย BLISCHKE แห่งสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมัน เรื่องเทคนิคและวิธีการในการลงคะแนนเสียง ในรัฐสภา

การประชุมครั้งที่สอง

เริ่มประชุมในตอนเช้าวันพุธที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๒๑ เวลา ๑๐.๓๐ นาฬิกา

ที่ประชุมได้พิจารณารายงานของนาย O'CONNELL แห่งไอร์แลนด์ เรื่อง "วิธีการแก้ไขรัฐธรรมนูญ" เป็นครั้งสุดท้าย (Final consideration) หลังจากนั้น ที่ประชุมได้พิจารณารายงานของนาย BRUYNEEL แห่งเบลเยียม เรื่อง "การตั้งกระทู้ถาม" เป็นครั้งที่สอง (Second consideration) หลังจากที่ผู้เสนอรายงานได้รวบรวมคำตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับเรื่องนี้แล้ว ที่ประชุมได้พิจารณาและให้ความคิดเห็นต่าง ๆ ในรายงานนี้ตามลำดับ และมอบให้ผู้เสนอรายงานได้รวบรวมข้อเสนอแนะและความคิดเห็นของที่ประชุมนำเสนอ เพื่อพิจารณาอีกครั้งหนึ่งในคราวประชุมครั้งต่อไป

การประชุมครั้งที่สาม

เริ่มประชุมในตอนเช้าวันพฤหัสบดีที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๒๑ เวลา ๑๐.๓๐ นาฬิกา

ที่ประชุมได้พิจารณารายงานของนาย PLOOS VAN AMSTEL แห่งเนเธอร์แลนด์ เรื่อง "สิทธิในการร้องทุกข์" เรื่องนี้ที่ประชุมได้พิจารณาเป็นครั้งที่ ๒ ต่อเนื่องจากการประชุมที่กรุงโซเฟีย ประเทศบัลแกเรีย และนาย AMSTEL ได้รวบรวมข้อเสนอแนะและความคิดเห็นของสมาชิกที่ได้กร่างขึ้นมาใหม่มาให้ที่ประชุมพิจารณา ที่ประชุมได้ทบทวนเรื่องที่ได้รวบรวมมา และได้เสนอให้ผู้รวบรวมได้พิจารณาเสนอเป็น รายงานอีกครั้งหนึ่งในคราวประชุมของสมาคม ฯ ครั้งต่อไป ซึ่งจะได้พิจารณาเป็นครั้งสุดท้าย

หลังจากนั้น ที่ประชุมได้พิจารณาเกี่ยวกับร่างแบบสอบถามของนาย PRIESTMAN แห่งสภายุโรป เกี่ยวกับเรื่อง "ความสัมพันธ์ระหว่างรัฐสภาแห่งชาติกับสมาชิกของรัฐสภา ระหว่างประเทศ" ที่ประชุมได้ พิจารณาเกี่ยวกับเรื่องนี้เป็นรายหัวข้อ และมอบให้ผู้รายงานได้จัดทำร่างแบบสอบถามส่งไปยังสมาคม ฯ เพื่อมาจัดทำเป็นรายงานเสนอต่อไป

ในวันเดียวกันนี้ ที่ประชุมของสมาคม ฯ ก็ได้รับทราบถ้อยแถลง (Statement) ของนาย WAGENER แห่งลักเซมเบิร์ก เกี่ยวกับเรื่อง "บทบาทของประธานสภา" ด้วย

การประชุมครั้งที่สี่

เริ่มประชุมในตอนเช้าวันศุกร์ที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๒๑ เวลา ๑๐.๓๐ นาฬิกา

ที่ประชุมได้พิจารณาเกี่ยวกับเรื่องการบริหารและการเงินของสมาคมฯ รวมทั้งเรื่อง
ที่เห็นสมควรจะได้เสนอใหม่ เพื่อที่จะได้พิจารณาในโอกาสต่อไป แล้วได้พิจารณาระเบียบวาระ
ของการประชุมของสมาคมฯ ซึ่งจะได้ประชุมกันในฤดูร้อน ปีพุทธศักราช ๒๕๒๑ ณ กรุงบอนน์
ประเทศสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมัน และประธานของที่ประชุมได้เสนอขอให้สมาชิกของ
สมาคมฯ ได้รับเรื่องไปพิจารณาเห็นว่าเห็นสมควรประการใด เพื่อที่จะได้นำเข้าสู่ระเบียบวาระ
ของการประชุมในคราวต่อไป

หลังจากนั้น ประธานของที่ประชุมได้กล่าวปิดการประชุม

การประชุมสหภาพสมาชิกรัฐสภาเอเชีย

การประชุมสหภาพสมาชิกรัฐสภาเอเชียครั้งที่ ๑๔ เริ่มตั้งแต่วันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๒๑ ณ สาธารณรัฐนาอูรู โดยคณะผู้แทนจากสมาชิกของสหภาพจะได้ส่งคณะผู้แทนมาหารือเป็นการภายในเกี่ยวกับพิธีการประชุม ในวันที่ ๒๘ สิงหาคม ตอนเช้ามีการประชุมระหว่างเลขาธิการหน่วยประจำชาติ และตอนบ่ายก็จะได้มีการประชุมคณะมนตรีของสหภาพสมาชิกรัฐสภาเอเชีย พิธีเปิดการประชุมของสหภาพสมาชิกรัฐสภาเอเชียกระทำในเช้าวันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๒๑ โดยนายกรัฐมนตรีของสาธารณรัฐมาเป็นผู้กระทำพิธีเปิดประชุม และจากนั้นก็ได้มีการประชุมสมัชชาใหญ่ประจำปี ครั้งที่ ๑๔ เป็นวาระแรก วันที่ ๓๐ และ ๓๑ สิงหาคม เป็นวันของการประชุมคณะกรรมการสาขาต่าง ๆ ของสหภาพ ซึ่งได้แก่ การเมือง การคมนาคม การขนส่ง การเศรษฐกิจ รวมทั้งการวัฒนธรรม การประชุมจะได้สิ้นสุดลงในวันศุกร์ที่ ๑ กันยายน

ประเทศภาคีสมาชิกที่จะเข้าร่วมประชุมก็คือ สาธารณรัฐเกาหลี ญี่ปุ่น สาธารณรัฐนาอูรู สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ ไต้หวัน ไทย โดยมีกลุ่มประเทศในหมู่เกาะแปซิฟิกหลายประเทศเข้าร่วมประชุมในฐานะผู้สังเกตการณ์

ญี่ปุ่นส่งคณะผู้แทนไปร่วมประชุมมากที่สุด คือ ๒๐ คน โดยมีอดีตนายกรัฐมนตรี นายโนโบ ซูกะ กิชิ เป็นหัวหน้าคณะ

สาธารณรัฐเกาหลี มีสมาชิกเข้าร่วมประชุม ๑๑ คน โดยมีรองประธานรัฐสภา เป็นหัวหน้าคณะ

ไต้หวัน มีสมาชิกเข้าร่วมประชุม ๑๑ คน โดยมีนาย กู เซง กัง เป็นหัวหน้าคณะ

สำหรับประเทศไทย มีคณะผู้แทนของหน่วยประจำชาติไทยเข้าร่วมประชุม ๖ ท่าน พร้อมเจ้าหน้าที่ ๓ เป็น ๙ ท่าน คือ :

๖๒

๑. เรืออากาศเอก พร้อม ณ ถลาง	— สมาชิกศูนย์พัฒนาการแห่งเอเชีย
	— หัวหน้าคณะ
๒. นายอมร จันทรมบูรณ์	— สมาชิกคณะมนตรีสหภาพสมาชิกรัฐสภาแห่งเอเชีย
๓. พลเรือตรี ศิวิ ศิริรังษี	— สมาชิกคณะมนตรีสหภาพสมาชิกรัฐสภาแห่งเอเชีย
๔. พลอากาศตรี จรรยา สุกนทรทรัพย์	— รองเลขาธิการหน่วยประจำชาติไทยในสหภาพสมาชิกรัฐสภาแห่งเอเชีย
๕. พลโท กฤษณ์ ชีเจริญ	— สมาชิกศูนย์วัฒนธรรมแห่งเอเชีย
๖. นายปัจจุย์ บุณนาค	— รองผู้อำนวยการแห่งเอเชีย
๗. นายภราดา บุรณศิริ	— ผู้อำนวยการกอง กองวิเทศสัมพันธ์
	— สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา
	เลขานุการคณะ ฯ
๘. นายสุชาติ อ้อยยอด	— เจ้าหน้าที่วิเทศสัมพันธ์ ๓ กองวิเทศสัมพันธ์
	สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา
	— ผู้ช่วยเลขานุการคณะ ฯ
๙. นายบุญธรรม สมบูรณ์สงค์	— เลขานุการหัวหน้าคณะ

หมายกำหนดการประชุมและรายนามคณะผู้แทน ฯ เข้าร่วมประชุม

วันจันทร์ที่ ๒๘ สิงหาคม

๐๘.๓๐—๑๐.๓๐ น. ประชุมระหว่างเลขาธิการหน่วยประจำชาติต่างๆ พลอากาศตรี จรรยา

สุกนทรทรัพย์

๑๑.๐๐—๑๒.๐๐ น. “Community Morning Tea”

คณะผู้แทนทุกท่าน

LIIRT

๑๕.๐๐—๑๗.๐๐ น. การประชุมคณะมนตรี ครั้งที่ ๒๕ ชุดที่ ๑

นายอมร จันทรมบูรณ์
พลเรือตรี ศิริ ศิริรังษี

วันอังคาร ๒๘ สิงหาคม

๐๙.๐๐—๑๐.๓๐ น. พิธีเปิดการประชุม

คณะผู้แทนทุกท่าน

๑๑.๐๐—๑๒.๐๐ น.
๑๔.๓๐—๑๗.๓๐ น. การประชุมใหญ่ตามระเบียบวาระ ชุดที่ ๑

คณะผู้แทนทุกท่าน

วันพุธที่ ๓๐ สิงหาคม

๐๙.๐๐—๑๒.๐๐ น. ประชุมในคณะกรรมการการการเมือง

พลอากาศตรี จรรยา
สุคนธ์ทรัพย์
พลเรือตรี ศิริ ศิริรังษี

๑๔.๓๐—๑๗.๓๐ น. ประชุมคณะกรรมการบริหารศูนย์-
วัฒนธรรมเอเชีย ครั้งที่ ๑๙

พลโท กฤษณ์ ซีเจริญ
นายปัจฉัย บุนนาค

วันพฤหัสบดีที่ ๓๑ สิงหาคม

๐๙.๐๐—๑๒.๐๐ น. ประชุมคณะกรรมการการขนส่งและ
โทรคมนาคม

เรืออากาศเอก พร้อม
ณ ถาวร
นายปัจฉัย บุนนาค

๑๐.๐๐—๑๒.๐๐ น. ประชุมคณะกรรมการพิจารณาแถลงการณ์-
ร่วม

พลอากาศตรี จรรยา
สุคนธ์ทรัพย์
พลเรือตรี ศิริ ศิริรังษี
นายอมร จันทรมบูรณ์
พลโท กฤษณ์ ซีเจริญ

๑๔.๓๐—๑๗.๓๐ น. ประชุมคณะผู้ว่าการศูนย์พัฒนาการแห่งเอเชีย
ครั้งที่ ๑๙ และประชุมคณะกรรมการการ
การเศรษฐกิจ

เรืออากาศเอก พร้อม
ณ ถาวร
นายปัจฉัย บุนนาค

๖๔

วันศุกร์ที่ ๑ กันยายน

๐๙.๐๐—๑๒.๐๐ น. ประชุมคณะมนตรี ครั้งที่ ๒๕ ชุดที่ ๒

นายอมร จันทรมบูรณ์
พลเรือตรี ศิริ ศิริรังษี

๑๔.๓๐—๑๖.๓๐ น. การประชุมใหญ่ตามระเบียบวาระ ชุดที่ ๒

คณะผู้แทนทุกท่าน

๑๖.๓๐—๑๗.๓๐ น. พิธีปิดการประชุม

คณะผู้แทนทุกท่าน

ด้วยเหตุที่การประชุมสมัชชาใหญ่ ครั้งที่ ๑๔ ประชุม ณ ประเทศสาธารณรัฐนาอูรู ซึ่งเป็นประเทศเกิดใหม่ จึงได้นำเรื่องเกี่ยวกับประเทศสาธารณรัฐนาอูรูมาผนวกไว้ด้วย

สาธารณรัฐนาอูรู

สาธารณรัฐนาอูรู เป็นประเทศเอกราชตั้งอยู่บนเกาะเล็ก ๆ โดดเดี่ยวกลางมหาสมุทรแปซิฟิก ประมาณ ๔๐ กิโลเมตรใต้เส้นศูนย์สูตร และลองจิจูดร์ ๑๖๖.๓ องศาตะวันออก หมู่เกาะที่อยู่ใกล้ที่สุดก็ได้แก่หมู่เกาะกิลเบิร์ต ซึ่งอยู่ไปทางทิศตะวันออกประมาณ ๓๐๐ กิโลเมตร และหมู่เกาะโซโลมอน ซึ่งอยู่ตอนใต้ประมาณ ๓๐๐ กิโลเมตรเช่นกัน

เกาะนาอูรู เป็นเกาะซึ่งมีอาณาบริเวณเป็นรูปไข่ และเนื้อที่ของเกาะประมาณ ๒๑.๒ ตารางกิโลเมตร ถนนรอบเกาะประมาณ ๑๙.๕ กิโลเมตร ส่วนสูงที่สุดของเกาะประมาณ ๖๕ เมตร เหนือระดับน้ำทะเล ๓ ใน ๔ ในเนื้อที่ของเกาะอุดมไปด้วยแร่ฟอสเฟตที่มีคุณภาพสูง และทรัพยากรธรรมชาตินี้เองเป็นรายได้โดยตรงของประเทศ และรายได้จากการจำหน่ายแร่ฟอสเฟตนี้ทำให้รายได้ของประชากรชาวนาอูรู ซึ่งคิดเป็นรายหัวอยู่ในระดับสูงเท่า ๆ กับสาธารณรัฐคูเวต การเกษตรมีบ้างเล็กน้อย และส่วนใหญ่อยู่ตามแนวฝั่งทางภาคเหนือของเกาะ และเนื้อที่เพาะปลูกประมาณ ๕๐๐ เอเคอร์ และส่วนใหญ่ก็ได้แก่ มะพร้าว กัญชง และพืชล้มลุกอื่น ๆ

ประวัติศาสตร์แห่งความเป็นมาของชาวเกาะนาอูรูไม่สู้จะแน่นอนนัก ประชากรส่วนใหญ่มีเชื้อชาติผสมของชาวโปลินีเซียน และในปัจจุบันนี้ ประชาชาตินาอูรูมีประมาณ

๔,๕๐๐ คน นอกจากนั้นเป็นชาวเกาะในมหาสมุทรแปซิฟิกอีก ๑,๕๐๐ คน ชาวยุโรปประมาณ ๕๕๐ คน และชาวจีน ๖๕๐ คน ชาวต่างประเทศเหล่านี้ได้เป็นพวกที่มาทำงานเกี่ยวกับคนงาน ในเหมืองแร่ฟอสเฟต พลเมืองของสาธารณรัฐนาอูรูก็มีประมาณ ๗,๕๐๐ คน

เกาะนาอูรูนี้ ชาวตะวันตกค้นพบเป็นครั้งแรกใน ค.ศ. ๑๗๙๘ โดยนายเรือสินค้า ปลาวาฬชาวอังกฤษชื่อ ยอร์น เฟิร์น ซึ่งได้เดินเรือระหว่างเกาะนิวซีแลนด์และทะเลจีน นายเรือผู้นี้ได้สังเกตว่า ประชาชนในเกาะเล็กนี้มีอยู่ไม่น้อย และมีนิสัยกับชาวต่างประเทศอย่างเป็นมิตร จึงขนานนามเกาะนี้ว่า Pleasant Island และในแผนที่บางฉบับก็ยังคงใช้ชื่อนี้อยู่ และโดยที่หมู่เกาะนี้อยู่สันโดษ ห่างไกลจากเกาะอื่น ๆ จึงไม่สู้ที่จะได้รับการรบกวนจากชนชาวตะวันตกมากนัก แต่อย่างไรก็ตามอิทธิพลของชาวยุโรปได้เริ่มเข้ามาสู่เกาะแห่งนี้ เริ่มตั้งแต่ ค.ศ. ๑๘๘๐ และในปีดังกล่าวนี้ได้มีการเซ็นสนธิสัญญาระหว่างอังกฤษกับเยอรมัน จากสัญญาฉบับนี้ อังกฤษยอมรับอิทธิพลของเยอรมันบนเกาะนาอูรู และอีก ๘ ปี ต่อมารัฐบาลเยอรมันก็ได้ส่งผู้บริหารประเทศมาประจำอยู่ที่เกาะนี้ ในด้านชาวนาอูรูนั้นแล้ว ประกอบด้วยชน ๑๒ เผ่า และก็ได้มีสงครามระหว่างเผ่าทำให้พลเมืองล้มตายเป็นจำนวนไม่น้อย ผลของสงครามก็คือประชากรชาวนาอูรูคงเหลือประมาณ ๕๐๐ คนเท่านั้น สิ่งแรกในการดำเนินการปกครองเยอรมันก็คือระงับสงครามระหว่างเผ่า และได้ห้ามการจำหน่ายแอลกอฮอล์ทุกชนิด รวมทั้งอาวุธต่าง ๆ อีกด้วย และใน ค.ศ. ๑๘๙๙ นักสอนศาสนาชุดแรกก็ได้เดินทางมาถึงเกาะ ได้มีการแปลพระคัมภีร์เป็นภาษานาอูรูและในปัจจุบันนี้ชาวนาอูรูส่วนใหญ่ก็ได้นับถือศาสนาโปรเตสแตนต์ และมีผู้ที่ถือคาทอลิกบ้างพอสมควร

หลังจากได้เกิดสงครามโลกครั้งที่ ๑ ค.ศ. ๑๙๑๔ กองทหารออสเตรเลียก็ได้เข้ายึดครองเกาะนาอูรู เมื่อเดือนพฤศจิกายน ทั้งนี้เพราะภูมิศาสตร์นั้นเกาะนาอูรูได้ตั้งอยู่ระหว่างกึ่งกลางระหว่างออสเตรเลียกับญี่ปุ่น หลังจากสงครามโลกครั้งที่ ๑ เยอรมันได้ประกาศละอำนาจอธิปไตยของตนเหนือเกาะ และองค์การสันนิบาตชาติได้มอบหมายให้ประเทศอังกฤษ ออสเตรเลีย

เลียและนิวซีแลนด์เป็นผู้ดูแลเกาะแห่งนี้แทนองค์การ และสามประเทศนี้ก็ได้อบรมหมายให้ ประเทศออสเตรเลียเป็นผู้รักษาการในเรื่องนี้

ในระหว่างที่ชาวเยอรมันปกครองประเทศอยู่นั้นก็ได้ค้นพบว่า เกาะนี้ ได้อุดมสมบูรณ์ไปด้วยแร่ฟอสเฟตที่มีคุณภาพสูง และภายหลังที่ได้รับมอบหมายให้ดูแลเกาะแห่งนี้ ทั้งสามประเทศก็ได้จัดตั้งบริษัทขึ้นโดยมีชนชาติอังกฤษเป็นหัวแรงดำเนินการทำเหมืองแร่ฟอสเฟตอย่างไรก็ดี ในระหว่างสงครามโลกครั้งที่ ๒ กองทหารญี่ปุ่นก็ได้เข้ายึดครองเกาะนี้ และโดยที่เป็นเกาะยุทธศาสตร์ที่สำคัญ กองทหารญี่ปุ่นก็ได้จัดตั้งสนามบินเพื่อเชื่อมโยงระหว่างเกาะกวม หมู่เกาะกิลเบิร์ต เกาะนิวกินี และเกาะฟีลิปปีนส์ นอกจากนี้ ญี่ปุ่นยังได้อพยพชาวเกาะประมาณ ๑,๒๐๐ คน ไปไว้ยังเกาะอื่นเพื่อประโยชน์ในการทำแรงงาน และคงเหลือชาวเกาะประมาณ ๖๐๐ คนเท่านั้น หลังจากสงครามได้ยุติลงแล้วก็ได้มีการอพยพชาวเกาะกลับถิ่นเดิม จากจำนวนที่ได้อพยพไปนั้น คงมีชาวเกาะที่ได้คืนถิ่นเดิมเพียง ๗๐๐ คนเท่านั้น ระหว่างสงครามกองบินของพันธมิตรได้โจมตีเกาะนี้อย่างหนัก โดยเฉพาะสนามบินบนเกาะ และต่อมาเมื่อวันที่ ๓๑ มกราคม ๑๙๔๗ องค์การสหประชาชาติก็ได้จัดตั้งคณะกรรมการภาวะทรัสตีและได้มอบหมายให้เกาะนาอูรูอยู่ในความดูแลของประเทศออสเตรเลียตามเดิม

ต่อมาใน ค.ศ. ๑๙๕๑ ชนชาวเกาะนาอูรูได้มีการตื่นตัวในการที่จะมีการปกครองตนเองและก็ได้รับสิทธิให้มีการเลือกตั้งผู้บริหารท้องถิ่นเป็นครั้งแรก โดยการเลือกตั้งคณะกรรมการที่ปรึกษาเกี่ยวกับการปกครองและคณะกรรมการคณะนี้ได้มีนาย ทีโมตี เดคูดาโม เป็นประธาน ในขณะนั้นก็ได้มีการหารือเกี่ยวกับอนาคตของชาวเกาะนาอูรูเพราะเหตุว่าได้มีการคาดการณ์ว่า แร่ฟอสเฟตที่บนเกาะนี้อาจจะหมดสิ้นไปภายในระยะเวลา ๔๐ ปี หากว่าแร่นี้ได้หมดไปแล้วก็จะก่อให้เกิดการกระทบกระเทือนในด้านเศรษฐกิจของชาวเกาะเป็นอย่างมากอันอาจจะถึงการสูญสิ้นสภาพของชาวเกาะอีกด้วย ได้มีการเสนอแนะว่าจากรายได้อันมหาศาลนี้ก็อาจจะได้นำไปซื้อเนื้อที่ของเกาะอื่น ๆ และอพยพพลเมืองไปอยู่ในแหล่งใหม่ ข้อเสนอนี้ได้รับการคัดค้านอย่างรุนแรง เพราะชาวเกาะจะไม่ยอมทิ้งถิ่นที่อยู่ของตน ดังนั้นจึงได้นำรายได้ที่ได้รับนี้ไปลงทุนในประเทศออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ ตลอดจนหมู่เกาะแปซิฟิก เพื่อหารายได้เข้ารัฐและใช้

จ่ายเกี่ยวกับการปกครองประเทศและความเป็นอยู่ของประชากรในเมืองแร่ได้หมดไป ส่วนหนึ่งก็ได้ก่อตั้งสายการบินนาอูรู และเรือพาณิชย์ของนาอูรูซึ่งเดินระหว่างนาอูรู ออสเตรเลีย หมู่เกาะทะเลใต้ ญี่ปุ่น ไต้หวัน และฮ่องกง เป็นต้น

ใน ค.ศ. ๑๙๖๑ ได้มีการจัดตั้งสภานิติบัญญัติ เพื่อที่จะเป็นแนวทางไปสู่ประชาธิปไตยอันสมบูรณ์ใน ค.ศ. ๑๙๖๖ ก็ได้มีการจัดตั้งคณะรัฐมนตรี และใน ค.ศ. ๑๙๖๘ เมื่ออายุแห่งสภาพของทรัสต์สิ้นสุดลงในวันที่ ๓๑ มกราคม ๑๙๖๘ นาอูรูก็ได้รับเอกราชอันสมบูรณ์ และต่อมาใน ค.ศ. ๑๙๗๐ ก็ได้โอนกิจการทำแร่ฟอสเฟตเข้าเป็นของชาวนาอูรู โดยสาธารณรัฐนาอูรูได้ใช้ค่าทดแทนให้กับบริษัทของอังกฤษเป็นจำนวนถึง ๖๐ ล้านปอนด์ออสเตรเลีย

สาธารณรัฐนาอูรูได้เป็นเอกราชอันสมบูรณ์ โดยมีรัฐสภาประกอบด้วยสมาชิกจากการเลือกตั้งจำนวนทั้งสิ้น ๑๘ คน ในจำนวนนี้ได้เป็นนายกรัฐมนตรีหรือประธานาธิบดีของรัฐเสีย ๑ คน การคณะรัฐบาลอีก ๕ คน และมีประธานสภาอีก ๑ คน คงเหลือสมาชิกสภาจริง ๆ ๑๑ คน และก็ไม่มีการเมือง การออกเสียงการเลือกตั้งในรัฐธรรมนูญของสาธารณรัฐเป็นการบังคับสำหรับชาวนาอูรูที่มีอายุไม่ต่ำกว่า ๒๐ ปีบริบูรณ์ เว้นแต่บุคคลที่อยู่ในข่ายยกเว้นตามรัฐธรรมนูญ ประธานาธิบดีและนายกรัฐมนตรีคนปัจจุบันได้แก่ นายแซมเมอร์ เดอโรเบอร์ท และนอกจากตำแหน่งดังกล่าวแล้ว ยังคงดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพัฒนาการเกษตรและอุตสาหกรรม กระทรวงการต่างประเทศ กระทรวงมหาดไทย กระทรวงบริการสาธารณสุข ปโภค และกิจการของการบินระหว่างประเทศ นอกจากนี้ก็มีนายโรบิต็อค เดตุดาโม ซึ่งเป็นรัฐมนตรีช่วยนายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม นายเจมส์ บ็อบ เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง สำหรับกระทรวงสาธารณสุขและศึกษานั้น มีนายโยเซฟ โอโตัว เป็นรัฐมนตรีว่าการ นอกจากนี้มีนายโตตัววา เดเพาน์ เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน สำหรับเขตการเลือกตั้งสมาชิกรัฐสภานั้นประกอบด้วย ๘ เขต โดยมีสมาชิกเขตละ ๒ คน แต่มีเขตหนึ่งมีสมาชิก ๔ คน รวมสมาชิกทั้งสิ้น ๑๘ คน

สาธารณรัฐนาอูรูมีการติดต่อกับประเทศภายนอกก็ได้แก่พาณิชย์ ซึ่งมีเรือของตนเองรวม ๘ ลำ นอกจากนี้ก็ขึ้นอยู่กับสายการบินของตน การไฟฟ้าได้มาจากเครื่องจักรดีเซล

๖๕

ซึ่งทำให้ใช้ทั้งเกาะ สำหรับน้ำนั้นเป็นปัญหาที่ชาวนาอูรูต้องเผชิญ เพราะน้ำที่ใช้จากน้ำบาดาลนั้นใช้ไม่ได้ จึงต้องอาศัยน้ำฝนหรือขนมาจากประเทศเพื่อนบ้านโดยทางเรือ แต่ก็มีนโยบายที่จะดำเนินการใช้เครื่องจักรเพื่อกักน้ำทะเลให้เป็นน้ำจืด การศึกษาของชาวนาอูรูนั้นฟรีและอยู่ในข่ายบังคับในการศึกษาของเยาวชนที่มีอายุระหว่าง ๖ ถึง ๑๖ ปี มีโรงเรียนอาชีวะเกี่ยวกับการค้า เครื่องจักรกลและเครื่องไฟฟ้า นอกจากนี้แล้วยังมีทุนการศึกษาสำหรับนักเรียนที่เรียนดี ในการที่จะให้นักเรียนไปศึกษาต่อในประเทศออสเตรเลียหรือนิวซีแลนด์ สำหรับการท่องเที่ยวนั้นก็ยังมีที่พัก คือโรงแรมแมนเนง มีห้องสำหรับแขกรวม ๖๒ ห้อง ซึ่งมีเครื่องมือและสุขภัณฑ์ที่ทันสมัย มีภัตตาคารที่ดีประกอบด้วยอาหารฝรั่งเศส จีน และอังกฤษ และโรงแรมได้ว่าจ้างคนครัวจากชนชาตินั้น ๆ นอกจากนี้ก็ได้มีภัตตาคารอยู่หลายแห่งสำหรับนักท่องเที่ยวโดยทั่วไป

ดินฟ้าอากาศ โดยที่เกาะนาอูรูเป็นเกาะที่อยู่ในโซนร้อน ดังนั้นจึงมีอากาศที่ค่อนข้างร้อน แต่ก็ได้รับลมทะเลซึ่งพัดมาจากมหาสมุทรแปซิฟิกตอนใต้ และฝนตกไม่ค่อยจะเป็นฤดูกาลนั้น ปริมาณน้ำฝนอยู่ในราว ๑๘๐ นิ้วต่อปี

ภาคพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ
พ.ศ. ๒๕๒๑

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๗ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๒๑

เป็นปีที่ ๓๗ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ
จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและ
ยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่าย
ตุลาการ พ.ศ. ๒๕๒๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุ
เบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

- (๑) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ พ.ศ. ๒๔๙๗
- (๒) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๐

LI RT

- (๓) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๐๒
  - (๔) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๐๗
  - (๕) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๐๙
  - (๖) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๑๐
  - (๗) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๑๒
  - (๘) ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๕๙ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕
  - (๙) พระราชบัญญัติยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๙๙ ลงวันที่ ๑๒ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕
  - (๑๐) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๑๗
  - (๑๑) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๑๙
  - (๑๒) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๒๐
- บรรดากฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่น ในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

ลักษณะ ๑

บททั่วไป

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“ข้าราชการฝ่ายตุลาการ” หมายความว่า ข้าราชการซึ่งรับราชการโดยได้รับเงินเดือนจากงบประมาณหมวดเงินเดือนในกระทรวงยุติธรรม

“ก.ต.” หมายความว่า คณะกรรมการตุลาการ

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ข้าราชการฝ่ายตุลาการได้แก่

(๑) ข้าราชการตุลาการ คือ ข้าราชการผู้มีอำนาจและหน้าที่ในการพิจารณาพิพากษาอรรถคดี รวมตลอดถึงผู้ช่วยผู้พิพากษาและข้าราชการผู้ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นตามมาตรา ๑๔ วรรคสอง

(๒) ตะโตะยุติธรรม คือ ข้าราชการซึ่งได้รับแต่งตั้งให้เป็นผู้มีอำนาจและหน้าที่ในการวินิจฉัยชี้ขาดข้อกฎหมายอิสลาม

(๓) ข้าราชการตุลาการ คือ ข้าราชการผู้มีหน้าที่ในทางตุลาการ

มาตรา ๖ อัตราเงินเดือนข้าราชการตุลาการให้เป็นไปตามบัญชีหมายเลข ๑ ท้ายพระราชบัญญัตินี้ โดยให้แบ่งเป็น ๙ ชั้น แต่ละชั้นมีจำนวนชั้น ดังนี้

ชั้น ๑	มี	๔ ชั้น
ชั้น ๒	มี	๑๒ ชั้น
ชั้น ๓	มี	๘ ชั้น
ชั้น ๔	มี	๘ ชั้น
ชั้น ๕	มี	๘ ชั้น
ชั้น ๖	มี	๘ ชั้น
ชั้น ๗	มี	๗ ชั้น
ชั้น ๘	มี	๕ ชั้น
ชั้น ๙	มี	๑ ชั้น

อัตราเงินเดือนตะโตะยุติธรรมให้เป็นไปตามบัญชีหมายเลข ๒ ท้ายพระราชบัญญัตินี้ โดยให้แบ่งเป็น ๘ ชั้น

อัตราเงินเดือนข้าราชการตุลาการให้เป็นไปตามบัญชีซึ่งกำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนเช่นเดียวกับข้าราชการพลเรือนสามัญ เว้นแต่ข้าราชการตุลาการซึ่งโอนมาจากข้าราชการตุลาการตามมาตรา ๒๓ ให้คงได้รับเงินเดือนตามอัตราตามตำแหน่งที่ได้รับอยู่ก่อนโอน แต่ให้เลื่อนขั้นเงินเดือนได้จนถึงชั้น ๗ สำหรับตำแหน่งปลัดกระทรวง ถึง

ชั้น ๖ สำหรับตำแหน่งรองปลัดกระทรวง อธิบดี หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า และถึงชั้น ๕ สำหรับตำแหน่งรองอธิบดี หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า ทั้งนี้ ตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้

ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ใช้เงินเดือนของข้าราชการตุลาการและ
 คณะตุลาการตามอัตรา ก. และเมื่อปรากฏว่าเงินเดือนหรือค่าจ้างทั่วไปในประเทศเพิ่มขึ้น
 หรือค่าครองชีพสูงขึ้น หรืออัตราเงินเดือนที่ใช้อยู่ไม่เหมาะสม ก็ให้มีการปรับขึ้นเงินเดือน
 เป็นอัตรา ข. อัตรา ค. อัตรา ง. อัตรา จ. หรืออัตรา ฉ. ตามความเหมาะสมโดยตราเป็น
 พระราชกฤษฎีกา การปรับขึ้นเงินเดือนดังกล่าวให้มีผลเป็นการปรับขึ้นเงินเดือนข้าราชการ
 ตุลาการและคณะตุลาการที่ได้รับอยู่ตามไปด้วย

มาตรา ๗ เพื่อประโยชน์ในการออมทรัพย์ของข้าราชการฝ่ายตุลาการ คณะรัฐ-
 มন্ত্রীจะวางระเบียบและวิธีการ ให้กระทรวงการคลังหักเงินเดือนของข้าราชการฝ่ายตุลาการไว้
 เป็นเงินสะสมก็ได้ โดยคิดดอกเบี้ยจากเงินสะสมนั้นให้อัตราไม่ต่ำกว่าอัตราดอกเบี้ยเงินฝาก
 ประเภทประจำของธนาคารพาณิชย์

เงินสะสมและดอกเบี้ยนี้ ให้จ่ายคืนหรือให้กู้ยืมเพื่อดำเนินการตามโครงการสวัสดิ-
 การสำหรับข้าราชการฝ่ายตุลาการตามระเบียบที่กระทรวงการคลังกำหนด

มาตรา ๘ ข้าราชการฝ่ายตุลาการอาจได้รับเงินเพิ่มค่าครองชีพชั่วคราวตามภาวะ
 เศรษฐกิจ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

ในกรณีมีเหตุที่จะต้องจัดให้มีหรือปรับปรุงเงินเพิ่มค่าครองชีพตามวรรคหนึ่ง หรือ
 ปรับขึ้นเงินเดือนตามมาตรา ๖ วรรคสี่ ให้รัฐมนตรีรายงานไปยังคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณา
 ดำเนินการต่อไป

มาตรา ๙ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๗ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๙ หรือมาตรา ๔๔
 การโอนข้าราชการที่ไม่ใช่ข้าราชการการเมือง ข้าราชการวิสามัญ หรือข้าราชการซึ่งอยู่ใน
 ระหว่างทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือการโอนพนักงานเทศบาลที่ไม่ใช่พนักงานเทศบาล
 วิสามัญมาบรรจุเป็นข้าราชการตุลาการหรือคณะตุลาการ อาจจะทำได้ถ้าเจ้าตัวสมัครใจโดย
 กระทรวงยุติธรรมทำความตกลงกับเจ้าสังกัด

เพื่อประโยชน์ในการนับเวลาราชการ ให้ถือเวลาราชการหรือเวลาทำงานของผู้ที่
โอนมาตามวรรคหนึ่ง ในขณะที่เป็นข้าราชการหรือพนักงานเทศบาลนั้นเป็นเวลาราชการของ
ข้าราชการตุลาการหรือตะต๊ะยุติธรรมตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย ทั้งนี้ ไม่ว่าการโอนนั้นจะได้
กระทำก่อนหรือหลังวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๑๐ บำเหน็จบำนาญของข้าราชการฝ่ายตุลาการให้เป็นไปตามกฎหมายว่า
ด้วยการนั้น

ข้าราชการฝ่ายตุลาการผู้ได้ถึงแก่ความตายเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ราชการ คณะ
รัฐมนตรีจะพิจารณาเลื่อนเงินเดือนให้ผู้นั้นเป็นกรณีพิเศษ เพื่อประโยชน์ในการคำนวณ
บำเหน็จบำนาญก็ได้

มาตรา ๑๑ เครื่องแบบของข้าราชการตุลาการและตะต๊ะยุติธรรมและระเบียบการ
แต่ง ให้เป็นไปตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๑๒ วันเวลาทำงาน วันหยุดราชการตามประเพณี วันหยุดประจำปี และ
การลาหยุดราชการของข้าราชการฝ่ายตุลาการ ให้เป็นไปตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๑๓ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้
และให้มีอำนาจกำหนดค่าธรรมเนียมการสอบเพื่อบรรจุเป็นข้าราชการฝ่ายตุลาการ และออก
กฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

ลักษณะ ๒

ข้าราชการตุลาการ

หมวด ๑

การบรรจุ การแต่งตั้ง การเลื่อนชั้นและขั้นเงินเดือน

มาตรา ๑๔ ตำแหน่งข้าราชการตุลาการมีดังนี้ ประธานศาลฎีกา อธิบดีผู้พิพากษา
ศาลอุทธรณ์ รองประธานศาลฎีกา ผู้พิพากษาหัวหน้าคณะในศาลฎีกา รองอธิบดีผู้พิพากษา

LIART

๘๖

ศาลอุทธรณ์ อธิบดีผู้พิพากษาศาลชั้นต้น อธิบดีศาลคดีเด็กและเยาวชนกลาง ผู้พิพากษาศาลฎีกา อธิบดีผู้พิพากษามาตร รองอธิบดีผู้พิพากษาศาลชั้นต้น รองอธิบดีศาลคดีเด็กและเยาวชนกลาง ผู้พิพากษาหัวหน้าคณะในศาลอุทธรณ์ ผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ ผู้พิพากษาศาลแพ่ง ผู้พิพากษาอาญา ผู้พิพากษาหัวหน้าศาล ผู้พิพากษาศาลจังหวัด ผู้พิพากษาและผู้ช่วยผู้พิพากษา

นอกจากตำแหน่งตามวรรคหนึ่ง อาจให้มีตำแหน่งข้าราชการตุลาการที่เรียกชื่ออย่างอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวงได้ ตำแหน่งดังกล่าวจะเทียบเท่ากับตำแหน่งใดตามวรรคหนึ่งให้กำหนดไว้ในกฎกระทรวงนั้นด้วย กฎกระทรวงเช่นว่านี้ให้ได้รับความเห็นชอบของ ก.ค. ก่อน

มาตรา ๑๕ ข้าราชการตุลาการให้ได้รับเงินเดือนตามตำแหน่งที่ได้รับแต่งตั้ง ดังต่อไปนี้

- (๑) ประธานศาลฎีกาให้ได้รับเงินเดือนชั้น ๙
- (๒) อธิบดีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ และรองประธานศาลฎีกาให้ได้รับเงินเดือนชั้น ๘
- (๓) ผู้พิพากษาหัวหน้าคณะในศาลฎีกา รองอธิบดีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ อธิบดีผู้พิพากษาศาลชั้นต้นและอธิบดีศาลคดีเด็กและเยาวชนกลาง ให้ได้รับเงินเดือนชั้น ๗
- (๔) ผู้พิพากษาศาลฎีกา อธิบดีผู้พิพากษามาตร รองอธิบดีผู้พิพากษาศาลชั้นต้น รองอธิบดีศาลคดีเด็กและเยาวชนกลาง และผู้พิพากษาหัวหน้าคณะในศาลอุทธรณ์ ให้ได้รับเงินเดือนชั้น ๖
- (๕) ผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ ให้ได้รับเงินเดือนชั้น ๕-๖
- (๖) ผู้พิพากษาศาลแพ่ง ผู้พิพากษาอาญา และผู้พิพากษาหัวหน้าคณะ ให้ได้รับเงินเดือนชั้น ๓-๔
- (๗) ผู้พิพากษาศาลจังหวัดและผู้พิพากษา ให้ได้รับเงินเดือนชั้น ๒-๓
- (๘) ผู้ช่วยผู้พิพากษา ให้ได้รับเงินเดือนชั้น ๑

สำหรับข้าราชการตุลาการซึ่งดำรงตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น เมื่อเทียบกับตำแหน่งใดก็ให้ได้รับเงินเดือนตามตำแหน่งนั้น

ในกรณีที่ข้าราชการตุลาการได้เลื่อนชั้นรับเงินเดือนในชั้นสูงขึ้น ให้ได้รับเงินเดือนในอัตราขั้นต่ำของชั้นที่เลื่อนขึ้น แต่ถ้าผู้นั้นได้รับเงินเดือนสูงกว่าขั้นต่ำของชั้นที่เลื่อนขึ้น ก็ให้ได้รับเงินเดือนในชั้นของชั้นที่เลื่อนขึ้น ซึ่งมีจำนวนเท่ากับเงินเดือนที่ได้รับอยู่

มาตรา ๑๖ ให้ประธานศาลฎีกาได้รับเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งเดือนละสองหมื่นบาทและอธิบดีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ได้รับเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งเดือนละหนึ่งหมื่นห้าพันบาท

มาตรา ๑๗ การบรรจุข้าราชการตุลาการและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยผู้พิพากษา ให้รัฐมนตรีเป็นผู้สั่งบรรจุและแต่งตั้งโดยวิธีการสอบคัดเลือกตามความในหมวด ๒ แห่งลักษณะนี้

แต่ถ้าผู้ใด

(๑) สอบไล่ได้ปริญญาหรือประกาศนียบัตรทางกฎหมายจากต่างประเทศโดยมีหลักสูตรเดียวไม่น้อยกว่าสามปี ซึ่ง ก.ต. เทียบว่าไม่ต่ำกว่าปริญญาตรี และสอบไล่ได้ตามหลักสูตรของสำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา

(๒) สอบไล่ได้ปริญญาหรือประกาศนียบัตรทางกฎหมายจากต่างประเทศโดยมีหลักสูตรเดียวไม่น้อยกว่าสองปีหรือหลายหลักสูตรรวมกันไม่น้อยกว่าสองปี ซึ่ง ก.ต. เทียบว่าไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีและสอบไล่ได้ตามหลักสูตรของสำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา และได้ประกอบวิชาชีพตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๒๗ (๑) (ค) เป็นเวลาไม่น้อยกว่าหนึ่งปี

(๓) เป็นธรรมศาสตร์บัณฑิต หรือนิติศาสตร์บัณฑิต และสอบไล่ได้ชั้นเกียรตินิยมตามหลักสูตรของสำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา และได้ประกอบวิชาชีพตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๒๗ (๑) (ค) เป็นเวลาไม่น้อยกว่าหนึ่งปี หรือ

(๔) สอบไล่ได้ปริญญาโทหรือปริญญาเอกทางกฎหมายในประเทศไทย และสอบไล่ได้ตามหลักสูตรของสำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา และได้ประกอบวิชาชีพตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๒๗ (๑) (ค) เป็นเวลาไม่น้อยกว่าหนึ่งปี

เมื่อ ก.ต. พิจารณาเห็นว่า เป็นผู้มีความสมัครใจตามมาตรา ๒๗ (๒) ถึง (๑๒) และได้ทำการทดสอบความรู้ในวิชากฎหมายแล้วเห็นสมควรที่จะให้เข้ารับราชการก็ให้รัฐมนตรีสั่ง

LIART

บรรจุกเป็นข้าราชการตุลาการ และแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยผู้พิพากษาได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์วิธีการ และอัตราส่วนของจำนวนผู้สอบคัดเลือกได้ ตามที่ ก.ต. กำหนด

มาตรา ๑๘ ผู้ที่จะได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้พิพากษาจะต้องเป็นผู้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยผู้พิพากษาและได้รับการอบรมจากกระทรวงยุติธรรมมาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งปี ผลของการอบรมเป็นที่พอใจของกระทรวงยุติธรรมว่าเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ และความประพฤติเหมาะสมที่จะเป็นผู้พิพากษา

ผู้ช่วยผู้พิพากษาผู้ใดเป็นผู้ช่วยผู้พิพากษามาแล้วเป็นเวลาสองปี และผลของการอบรมยังไม่เป็นที่พอใจของกระทรวงยุติธรรมดังกล่าวในวรรคหนึ่ง ให้รัฐมนตรีมีอำนาจสั่งให้ออกจากราชการ

ในปีแรกที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้พิพากษา หากปรากฏว่า ผู้ได้รับแต่งตั้งไม่เหมาะสมที่จะดำรงตำแหน่งต่อไป ให้รัฐมนตรีด้วยความเห็นชอบของ ก.ต. มีอำนาจสั่งให้ออกจากราชการ

มาตรา ๑๙ การแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งข้าราชการตุลาการ นอกจากตำแหน่งผู้ช่วยผู้พิพากษา ให้รัฐมนตรีเสนอ ก.ต. โดยคำนึงถึงความรู้ ความสามารถ ความรับผิดชอบ ประวัติการปฏิบัติราชการของบุคคลนั้น เทียบกับงานในตำแหน่งข้าราชการตุลาการที่จะได้รับแต่งตั้งนั้น ๆ เพื่อให้ความเห็นชอบก่อน เมื่อได้รับความเห็นชอบแล้วจึงนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงแต่งตั้ง

ก่อนเข้ารับหน้าที่ผู้พิพากษาครั้งแรก ผู้พิพากษาต้องถวายสัตย์ปฏิญาณต่อพระมหากษัตริย์ ด้วยถ้อยคำที่ ก.ต. กำหนด

มาตรา ๒๐ การเลื่อนชั้นและขึ้นเงินเดือนข้าราชการตุลาการในชั้นหนึ่ง ๆ ให้รัฐมนตรีเป็นผู้สั่งเลื่อนเมื่อ ก.ต. เห็นชอบ สำหรับการเลื่อนขึ้นเงินเดือนโดยปกติให้เลื่อนปีละหนึ่งชั้นโดยคำนึงถึงความอดุสาหะและความสามารถในการปฏิบัติงาน การปฏิบัติตามระเบียบวินัย ตลอดจนคุณภาพและปริมาณของผลงานที่ได้ปฏิบัติมา ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง กฎกระทรวงเช่นนี้ให้ได้รับความเห็นชอบของ ก.ต. ก่อน

มาตรา ๒๑ การสั่งให้ข้าราชการตุลาการไปช่วยทำงานชั่วคราว มีกำหนดไม่เกินหกเดือน ในตำแหน่งข้าราชการตุลาการที่ไม่ต่ำกว่าตำแหน่งที่ผู้นั้นดำรงอยู่ ให้รัฐมนตรีสั่งได้ และแจ้งให้ ก.ต. ทราบ แต่ถ้าเกินหกเดือนต้องได้รับอนุมัติของ ก.ต. ทั้งนี้ ไม่กระทบกระเทือนถึงอำนาจสั่งให้ช่วยราชการตามพระธรรมนูญศาลยุติธรรม

มาตรา ๒๒ เพื่อประโยชน์แก่ราชการศาลยุติธรรม ให้ข้าราชการตุลาการที่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งใหม่คงปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งเดิมต่อไปจนกว่าจะเข้ารับหน้าที่ในตำแหน่งใหม่

มาตรา ๒๓ การโอนข้าราชการตุลาการไปเป็นข้าราชการตุลาการ ข้าราชการพลเรือน หรือข้าราชการฝ่ายอื่น ให้รัฐมนตรีสั่งได้เมื่อข้าราชการตุลาการผู้นั้นยินยอม และ ก.ต. เห็นชอบ

การให้ข้าราชการตุลาการไปทำงานในตำแหน่งข้าราชการตุลาการ หรือตำแหน่งการเมืองในกระทรวงยุติธรรม ให้รัฐมนตรีสั่งได้เมื่อ ก.ต. เห็นชอบ ในระหว่างปฏิบัติงานเช่นว่านี้ข้าราชการตุลาการผู้นั้นจะทำการพิจารณาพิพากษาคดีมิได้

มาตรา ๒๔ การโอนข้าราชการตุลาการมาเป็นข้าราชการตุลาการโดยได้รับเงินเดือนไม่สูงกว่าในขณะโอนมาอาจทำได้เมื่อ ก.ต. เห็นชอบ แต่ข้าราชการตุลาการนั้นต้องเคยดำรงตำแหน่งข้าราชการตุลาการนอกจากตำแหน่งผู้ช่วยผู้พิพากษามาแล้ว

มาตรา ๒๕ ข้าราชการตุลาการผู้ใดพ้นจากตำแหน่งข้าราชการตุลาการไปโดยมิได้มีความผิดหรือมีมลทินหรือมีหมองในราชการหรือไปรับราชการในกระทรวงทบวงกรมอื่น เมื่อจะกลับเข้ารับตำแหน่งข้าราชการตุลาการ โดยได้รับเงินเดือนไม่สูงกว่าขณะพ้นจากตำแหน่งข้าราชการตุลาการ ถ้าผู้นั้นมีคุณสมบัติตามความในมาตรา ๒๗ (๒) ถึง (๑๒) ให้รัฐมนตรีสั่งบรรจุได้เมื่อ ก.ต. เห็นชอบ

มาตรา ๒๖ ข้าราชการตุลาการผู้ใดไปรับราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร เมื่อผู้นั้นพ้นจากราชการทหารโดยไม่มีความเสียหาย และประสงค์จะกลับเข้ารับตำแหน่งข้าราชการตุลาการ โดยได้รับเงินเดือนเท่าที่ได้รับอยู่ในขณะที่ไปรับราชการทหาร

นั้น ให้ยื่นคำขอภายในกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันพ้นจากราชการทหารในกรณีเช่น-
 ว่าเป็นให้รัฐมนตรีสั่งบรรจุได้เมื่อ ก.ต. เห็นชอบ

หมวด ๒

การสอบคัดเลือก

มาตรา ๒๗ ผู้สมัครสอบคัดเลือกเพื่อบรรจุเป็นข้าราชการตุลาการ และแต่งตั้งให้
 ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยผู้พิพากษา ต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

(๑) (ก) เป็นธรรมศาสตร์บัณฑิต หรือนิติศาสตร์บัณฑิต หรือสอบไล่ได้ปริญญา
 หรือประกาศนียบัตรทางกฎหมายจากต่างประเทศ ซึ่ง ก.ต. เห็นว่าไม่ต่ำกว่าปริญญาตรี

(ข) สอบไล่ได้ตามหลักสูตรของสำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตย-
 สภา และ

(ค) ได้ประกอบวิชาชีพทางกฎหมายเป็น จำศาล รองจำศาล เจ้าพนักงาน
 พิทักษ์ทรัพย์ เจ้าพนักงานบังคับคดี พนักงานคุมประพฤติหรือพนักงานคดีในกระทรวงยุติธรรม
 พนักงานอัยการ นายทหารเหล่าพระธรรมนูญ ทนายความ หรือประกอบวิชาชีพทางกฎหมาย
 ใช้อื่น ตามที่ ก.ต. กำหนดเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสองปี ทั้งนี้ให้ ก.ต. มีอำนาจออกระเบียบ
 กำหนดเงื่อนไขเกี่ยวกับการประกอบวิชาชีพนั้น ๆ ด้วย

(๒) มีสัญชาติไทยโดยการเกิด

(๓) อายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบห้าปี

(๔) เป็นผู้เต็มใจในการปกครองระบอบประชาธิปไตยตามรัฐธรรมนูญด้วยความ
 บริสุทธิ์ใจ

(๕) เป็นสมาชิกเนติบัณฑิตยสภา

(๖) ไม่เป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี

(๗) ไม่เป็นผู้มีหนี้สินล้นพ้นตัว

(๘) ไม่เป็นผู้อยู่ในระหว่างถูกพักราชการ หรือถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน
 ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการหรือตามกฎหมายอื่น

LI RT

(๙) ไม่เป็นผู้เคยถูกลงโทษไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการหรือรัฐวิสาหกิจ

(๑๐) ไม่เป็นผู้เคยรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ

(๑๑) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ หรือจิตฟั่นเฟือน ไม่สมประกอบ หรือมีกายหรือจิตใจไม่เหมาะสมที่จะเป็นข้าราชการตุลาการ หรือเป็นโรคที่ระบุไว้ในกฎหมาย และ

(๑๒) เป็นผู้ที่คณะกรรมการแพทย์มีจำนวนไม่น้อยกว่าสามคน ซึ่ง ก.ต. จะได้กำหนด ได้ตรวจร่างกายและจิตใจแล้ว และ ก.ต. ได้พิจารณารายงานของแพทย์เห็นว่าสมควรรับสมัครได้

ให้ ก.ต. มีอำนาจออกระเบียบเพื่อตรวจสอบคุณสมบัติของผู้สมัครสอบคัดเลือกก่อนที่จะรับสมัครได้

มาตรา ๒๘ ให้ ก.ต. มีอำนาจกำหนดหลักสูตรและวิธีการสอบคัดเลือกตลอดจนวางเงื่อนไขในการรับสมัคร

เมื่อสมควรจะมีการสอบคัดเลือกเมื่อใด ให้ปลัดกระทรวงยุติธรรมเสนอ ก.ต. เพื่อจัดให้มีการสอบคัดเลือก เมื่อได้มีการสอบใหม่และได้ประกาศผลของการสอบแล้ว ให้บัญชีสอบคัดเลือกคราวก่อนเป็นอันยกเลิก

มาตรา ๒๙ ผู้สอบคัดเลือกที่ได้คะแนนสูง ให้ได้รับบรรจุเป็นข้าราชการตุลาการ และแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยผู้พิพากษา ก่อนผู้ที่ได้รับคะแนนต่ำลงมาตามลำดับแห่งบัญชีสอบคัดเลือก หากได้คะแนนเท่ากันให้จับสลากเพื่อจัดลำดับที่ระหว่างผู้ที่ได้คะแนนเท่ากันนั้น

ผู้สอบคัดเลือกได้คนใด หากขาดคุณสมบัติข้อหนึ่งข้อใดตามมาตรา ๒๗ หรือเป็นบุคคลที่ ก.ต. เห็นว่า มีชื่อเสียงหรือความประพฤติหรือเหตุอื่น ๆ ที่ไม่เหมาะสมจะเป็นข้าราชการตุลาการ เป็นอันหมดสิทธิเข้ารับราชการตามผลของการสอบคัดเลือกนั้น

LIART

หมวด ๓

การพ้นจากตำแหน่ง

มาตรา ๓๐ ข้าราชการพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ได้รับอนุญาตให้ลาออก
- (๓) พ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ
- (๔) โอนไปรับราชการทางอื่น
- (๕) ออกจากราชการเพื่อไปรับราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร

ทหาร

(๖) ถูกสั่งให้ออกจากราชการตามมาตรา ๑๔ มาตรา ๓๒ หรือมาตรา ๓๓

(๗) ถูกสั่งลงโทษไล่ออก ปลดออก หรือให้ออก

การพ้นจากตำแหน่งข้าราชการตุลาการนอกจากตำแหน่งผู้ช่วยผู้พิพากษาคตาม (๑) (๒) หรือ (๓) ให้นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงทราบ ถ้าเป็นการพ้นจากตำแหน่งตาม (๔) (๕) (๖) หรือ (๗) ให้นำความกราบบังคมทูลเพื่อมีพระบรมราชโองการให้พ้นจากตำแหน่ง พระบรมราชโองการดังกล่าวให้มีผลตั้งแต่วันโอนหรือวันออกจากราชการแล้วแต่กรณี

มาตรา ๓๑ ข้าราชการตุลาการผู้ใดประสงค์จะลาออกจากราชการให้ยื่นหนังสือขอลาออก เมื่อรัฐมนตรีพิจารณาสั่งอนุญาตแล้วให้ถือว่าพ้นจากตำแหน่ง

ในกรณีที่ข้าราชการตุลาการขอลาออกเพื่อดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเพื่อสมัครรับเลือกตั้ง ให้การลาออกมีผลตั้งแต่วันที่ผู้นั้นขอลาออก

นอกจากกรณีตามวรรคสอง ถ้ารัฐมนตรีเห็นว่าจำเป็นเพื่อประโยชน์แก่ทางราชการจะยับยั้งการอนุญาตให้ลาออกไว้เป็นเวลาไม่เกินสามเดือนนับแต่วันขอลาออกก็ได้

มาตรา ๓๒ ข้าราชการตุลาการผู้ใดหากปรากฏว่าขาดคุณสมบัติในการสมัครเข้ารับราชการเป็นข้าราชการตุลาการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการที่ใช้อยู่ในเวลา

LI RT

สมัครตั้งแต่วันสมัครเข้ารับราชการหรือตั้งแต่ก่อนได้รับการบรรจุ ให้รัฐมนตรีด้วยความเห็นชอบของ ก.ต. สั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการ แต่ทั้งนี้ไม่กระทบกระเทือนถึงการใดที่ผู้นั้นได้ปฏิบัติไปตามอำนาจหน้าที่และการรับเงินเดือนหรือผลประโยชน์อื่นใดที่ได้รับจากทางราชการก่อนมีคำสั่งให้ออกนั้น และถ้าการเข้ารับราชการเป็นไปโดยสุจริตแล้วให้ถือว่าเป็นการสั่งให้ออกเพื่อบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทนตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

มาตรา ๓๓ เมื่อรัฐมนตรีเห็นสมควรให้ข้าราชการตุลาการผู้ใดออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทน เหตุทุกข์พลภาพ หรือเหตุรับราชการนอตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ให้ทำได้ด้วยความเห็นชอบของ ก.ต.

แต่การให้ออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทน ให้ทำได้เฉพาะในกรณีต่อไปนี้

(๑) เมื่อข้าราชการตุลาการนั้นถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง และดำเนินการสอบสวนตามวิธีการที่บัญญัติไว้ในลักษณะ ๖ หมวด ๒ แล้ว ไม่ได้ความเป็นสัตย์ว่ากระทำผิดที่จะต้องถูกส่งลงโทษไล่ออก ปลดออก หรือให้ออก แต่เห็นว่าผู้นั้นมีมลทินหรือมีหมองจะให้รับราชการต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่ราชการ

(๒) เมื่อข้าราชการตุลาการนั้นบกพร่องต่อหน้าที่ หรือหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือประพฤติดนไม่สมควรที่จะให้คงเป็นข้าราชการตุลาการต่อไป

(๓) เมื่อข้าราชการตุลาการนั้นเจ็บป่วยไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ราชการได้โดยสม่ำเสมอ แต่ไม่ถึงเหตุทุกข์พลภาพ หรือ

(๔) เมื่อปรากฏว่าข้าราชการตุลาการนั้นขาดสัญชาติไทยหรือขาดคุณสมบัติตาม มาตรา ๒๗ (๑๑) หรือไปเป็นข้าราชการการเมือง หรือสมาชิกวุฒิสภา เว้นแต่กรณีตามความในมาตรา ๒๓ วรรคสอง

ลักษณะ ๓

คณะกรรมการตุลาการ

มาตรา ๓๔ ให้มีคณะกรรมการตุลาการคณะหนึ่ง เรียกโดยย่อว่า ก.ต. ประกอบด้วย

(๑) ประธานศาลฎีกา อธิบดีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ รองประธานศาลฎีกาซึ่งมีอาวุโสสูงสุด และปลัดกระทรวงยุติธรรม เป็นกรรมการตุลาการโดยตำแหน่ง และ

(๒) กรรมการตุลาการผู้ทรงคุณวุฒิแปดคน ซึ่งข้าราชการตุลาการ ซึ่งได้รับเงินเดือนตั้งแต่ชั้น ๒ ขึ้นไป เป็นผู้เลือกจาก

(ก) ข้าราชการตุลาการตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๓) และมีได้เป็นกรรมการตุลาการโดยตำแหน่งอยู่แล้วสี่คน

(ข) ผู้รับบำนาญซึ่งเคยรับราชการเป็นข้าราชการตุลาการมาแล้ว และต้องไม่เป็นข้าราชการการเมือง สมาชิกวุฒิสภา กรรมการพรรคการเมือง เจ้าหน้าที่ในพรรคการเมือง หรือทนายความ อีกสี่คน

ให้ประธานศาลฎีกาเป็นประธาน ก.ต. และเลขาธิการส่งเสริมงานตุลาการเป็นเลขานุการ ก.ต.

มาตรา ๓๕ ให้รัฐมนตรีเป็นผู้สั่งให้มีการเลือกกรรมการตุลาการผู้ทรงคุณวุฒิ วิธีการเลือกให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ให้รัฐมนตรีประกาศชื่อผู้ได้รับเลือกในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๓๖ กรรมการตุลาการผู้ทรงคุณวุฒิให้อยู่ในตำแหน่งได้คราวละสองปี และอาจได้รับเลือกใหม่ได้

ถ้าตำแหน่งว่างลงก่อนถึงกำหนดวาระ ให้รัฐมนตรีสั่งให้ดำเนินการเลือกซ่อม เว้นแต่วาระการอยู่ในตำแหน่งของกรรมการตุลาการผู้ทรงคุณวุฒิจะเหลือไม่ถึงเก้าสิบวัน รัฐมนตรีจะไม่สั่งให้ดำเนินการเลือกซ่อมก็ได้

กรรมการตุลาการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับเลือกช้อมอยู่ในตำแหน่งได้เพียงวาระของผู้ที่
ตนแทน

มาตรา ๓๗ ในกรณีที่ตำแหน่งกรรมการตุลาการว่างลง และมีความจำเป็นที่จะต้อง
ต้องดำเนินการโดยรีบด่วน ก็ให้กรรมการตุลาการที่เหลือดำเนินการไปได้ แต่ต้องมีกรรมการ
ตุลาการพอที่จะเป็นองค์ประชุม

มาตรา ๓๘ กรรมการตุลาการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ครบกำหนดวาระ

(๒) ตาย

(๓) ลาออก

(๔) เป็นกรรมการตุลาการโดยตำแหน่งหรือพ้นจากตำแหน่งข้าราชการตุลาการ
ในกรณีที่เป็นกรรมการตุลาการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๓๔ (๒) (ก)

(๕) กลับเข้ารับราชการเป็นข้าราชการตุลาการ ในกรณีที่เป็นกรรมการตุลาการ
ผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๓๔ (๒) (ข)

(๖) ไปเป็นข้าราชการเมือง สมาชิกวุฒิสภา กรรมการพรรคการเมือง เจ้าหน้าที่
ในพรรคการเมือง หรือทนายความ

ในกรณีเป็นที่สงสัยว่ากรรมการตุลาการผู้ทรงคุณวุฒิผู้ใดพ้นจากตำแหน่งกรรมการ
ตุลาการหรือไม่ ให้ปลัดกระทรวงยุติธรรมเสนอ ก.ต. เพื่อวินิจฉัยชี้ขาด

มาตรา ๓๙ การประชุมของ ก.ต. ต้องมีกรรมการตุลาการมาประชุมไม่น้อยกว่า
เจ็ดคนจึงเป็นองค์ประชุม

ถ้าประธาน ก.ต. ไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ที่ประชุมเลือกกรรม-
การตุลาการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

หากกรรมการตุลาการโดยตำแหน่งว่างลง หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ผู้รักษาราชการแทนหรือผู้ทำการแทนชั่วคราวตามกฎหมาย ทำหน้าที่กรรมการตุลาการแทนในระหว่างนั้น แต่ผู้ทำการแทนประธานศาลฎีกาชั่วคราวจะทำหน้าที่ประธาน ก.ต. ไม่ได้ เว้นแต่จะได้รับเลือกตามวาระสอง

ในการประชุมของ ก.ต. ถ้ามีการพิจารณาเรื่องเกี่ยวกับตัวกรรมการตุลาการผู้ใด โดยเฉพาะ ผู้นั้นไม่มีสิทธิเข้าประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดให้ถือเสียงข้างมาก ถ้ามีคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ก.ต. มีอำนาจออกข้อบังคับว่าด้วยระเบียบการประชุมและการลงมติได้

มาตรา ๔๐ ในกรณีที่ ก.ต. มีหน้าที่ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ ให้ปลัดกระทรวงยุติธรรมเป็นผู้เสนอเรื่องต่อ ก.ต. แต่ทั้งนี้ไม่ตัดสิทธิกรรมการตุลาการคนหนึ่งคนใดที่จะเสนอ

มาตรา ๔๑ ก.ต. มีอำนาจแต่งตั้งอนุกรรมการให้ทำการใดๆ แทนเพื่อเสนอ ก.ต.

มาตรา ๔๒ ในกรณีที่รัฐมนตรีไม่เห็นชอบด้วยกับมติของ ก.ต. ไม่ว่าทั้งหมดหรือแต่ส่วนหนึ่งส่วนใด หรือเห็นว่ามตินั้นควรประกอบด้วยเงื่อนไขอย่างไร รัฐมนตรีจะขอให้ ก.ต. พิจารณาใหม่ก็ได้ ในกรณีเช่นว่านี้ เมื่อ ก.ต. มีมติยืนยันมติเดิม หรือจะแก้ไขเพิ่มเติมประการใด ก็ให้ดำเนินการไปตามมติของ ก.ต. นั้น

การปฏิบัติการตามวรรคหนึ่ง รัฐมนตรีจะต้องเสนอให้ ก.ต. พิจารณาใหม่หรือดำเนินการตามมติของ ก.ต. ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ ก.ต. แจ้งมติไปถึงรัฐมนตรี

มาตรา ๔๓ ในกรณีที่ ก.ต. ไม่ให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งข้าราชการตุลาการที่รัฐมนตรีเสนอตามมาตรา ๑๙ ให้ ก.ต. เสนอไปยังรัฐมนตรีพร้อมด้วยเหตุผลว่า ก.ต. เห็นสมควรแต่งตั้งบุคคลใด ในกรณีเช่นว่านี้ รัฐมนตรีจะดำเนินการนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงแต่งตั้งบุคคลที่ ก.ต. เสนอนั้นก็ได้ หรือจะขอให้ ก.ต. พิจารณา

ใหม่ก็ได้ ในการพิจารณาใหม่ของ ก.ต. ถ้า ก.ต. มีมติเห็นสมควรแต่งตั้งบุคคลที่รัฐมนตรีเสนอ หรือที่ ก.ต. เสนอ ก็ให้รัฐมนตรีนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงแต่งตั้งบุคคลที่ ก.ต. มีมตินั้น การปฏิบัติการตามวรรคหนึ่ง รัฐมนตรีจะต้องเสนอให้ ก.ต. พิจารณาใหม่ หรือ ดำเนินการตามมติของ ก.ต. ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ ก.ต. แจ้งมติไปถึงรัฐมนตรี

ลักษณะ ๔

ตะไต้ะยุติธรรม

มาตรา ๔๔ การบรรจุและแต่งตั้งตะไต้ะยุติธรรมให้รัฐมนตรีเป็นผู้สั่งเมื่อ ก.ต. เห็นชอบ โดยคัดเลือกจากอิสลามศาสนิกผู้มีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) มีคุณสมบัติตามมาตรา ๒๗ (๒) (๔) (๖) (๗) (๘) (๙) (๑๐) และ (๑๑)

(๒) อายุไม่ต่ำกว่าสามสิบปี

(๓) มีภูมิรู้ในศาสนาอิสลามพอที่จะเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาดข้อกฎหมายอิสลามเกี่ยวกับ ฎัยครอบครว้และมรดก และ

(๔) มีความรู้ภาษาไทยเทียบได้ไม่ต่ำกว่าระดับประถมศึกษา

หลักเกณฑ์และวิธีการบรรจุและแต่งตั้งตามวรรคหนึ่ง ให้กำหนดโดยกฎกระทรวง กฎกระทรวงเช่นว่านี้ให้ได้รับความเห็นชอบของ ก.ต. ก่อน

มาตรา ๔๕ การเลื่อนขึ้นเงินเดือน และการออกจากราชการของตะไต้ะยุติธรรม ให้รัฐมนตรีเป็นผู้สั่ง เมื่อ ก.ต. เห็นชอบ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง กฎกระทรวงเช่นว่านี้ให้ได้รับความเห็นชอบของ ก.ต. ก่อน

การโอนตะไต้ะยุติธรรมไปเป็นข้าราชการตุลาการ ข้าราชการพลเรือน หรือข้าราชการฝ่ายอื่น ให้รัฐมนตรีสั่งได้ เมื่อตะไต้ะยุติธรรมผู้นั้นยินยอมและ ก.ต. เห็นชอบ

LI RT

๘๘

มาตรา ๔๖ ให้นำบทบัญญัติในลักษณะ ๖ ว่าด้วยวินัย การรักษาวินัย และการ
ตงโทษ มาใช้บังคับแก่ตะไต้ะยุติธรรม

ในกรณีที่ตะไต้ะยุติธรรมถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงที่มีโทษถึงไล่ออก
ปลดออก หรือให้ออก รัฐมนตรีหรืออธิบดีผู้พิพากษามาตร ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาที่มีอำนาจ
แต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อทำการสอบสวน หรือสั่งพักราชการ แล้วแต่กรณี

ลักษณะ ๕

ข้าราชการตุลาการ

มาตรา ๔๗ ในส่วนที่เกี่ยวกับข้าราชการตุลาการ ให้นำกฎหมายว่าด้วยระเบียบ
ข้าราชการพลเรือนในส่วนที่เกี่ยวกับข้าราชการพลเรือนสามัญมาใช้บังคับ

ตำแหน่งข้าราชการตุลาการตำแหน่งใด เป็นตำแหน่งผู้บังคับบัญชาข้าราชการ
ตุลาการ โดยเทียบกับตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญตำแหน่งใด ให้กำหนดโดยกฎ ก.พ.

ให้แต่งตั้งปลัดกระทรวงยุติธรรมจากข้าราชการฝ่ายตุลาการ ซึ่งเป็นหรือเคยเป็น
ข้าราชการตุลาการ

มาตรา ๔๘ ให้มี อ.ก.พ. กระทรวงประกอบด้วยรัฐมนตรีเป็นประธาน ปลัด
กระทรวงยุติธรรม รองปลัดกระทรวงยุติธรรม อธิบดีและหัวหน้าส่วนราชการที่มีฐานะเป็น
กรมในกระทรวงยุติธรรม ผู้แทนศาลฎีกา ผู้แทนศาลอุทธรณ์ และผู้แทนศาลชั้นต้นในกรุงเทพ-
มหานครทุกศาลนอกจากศาลจังหวัดและศาลแขวง เป็นอนุกรรมการ

ให้ อ.ก.พ. กระทรวงตั้งข้าราชการตุลาการคนหนึ่งเป็นเลขานุการ

ให้ อ.ก.พ. กระทรวงทำหน้าที่ อ.ก.พ. กรมสำหรับสำนักงานปลัดกระทรวงด้วย

ลักษณะ ๖

วินัย การรักษาวินัย และการลงโทษ

หมวด ๑

วินัย

มาตรา ๔๙ ข้าราชการตุลาการต้องรักษาวินัยตามที่บัญญัติไว้ในหมวดนี้โดยเคร่งครัด และในเวลาพิจารณาพิพากษาคดีต้องอยู่ในมรรยาทอันดีงาม ผู้ใดฝ่าฝืนจักต้องได้รับโทษตามที่บัญญัติไว้ในหมวด ๓ แห่งลักษณะนี้

มาตรา ๕๐ ข้าราชการตุลาการต้องสนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตยตามรัฐธรรมนูญด้วยความบริสุทธิ์ใจ

มาตรา ๕๑ ข้าราชการตุลาการจะเป็นกรรมการพรรคการเมือง สมาชิกพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่ในพรรคการเมืองไม่ได้

ในการเลือกตั้งสมาชิกรัฐสภาหรือสภาผู้แทนทางการเมืองอื่นใด ข้าราชการตุลาการจะเข้าเป็นตัวกระทำกร ร่วมกระทำกร หรือสนับสนุนในการโฆษณาหรือชักชวนใดๆ ไม่ได้

มาตรา ๕๒ ข้าราชการตุลาการต้องปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมาย ห้ามมิให้ขัดขึ้นหลีกเลี่ยง ถ้าไม่เห็นพ้องด้วยคำสั่งนั้นจะเสนอความเห็นคัดค้านเป็นหนังสือก็ได้ แต่ต้องเสนอโดยด่วน และเมื่อได้คัดค้านดังกล่าวแล้ว ผู้บังคับบัญชามีได้สั่งถอนหรือแก้คำสั่งที่ส่งไป ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาต้องปฏิบัติตาม แต่ให้ผู้บังคับบัญชารับรายงานขึ้นไปยังปลัดกระทรวงยุติธรรมตามลำดับ

ในการปฏิบัติราชการ ห้ามมิให้กระทำการข่มผู้บังคับบัญชาเหนือตน เว้นแต่จะได้รับอนุญาต

มาตรา ๕๓ ข้าราชการตุลาการ ต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความระมัดระวังมิให้เสียหายแก่ราชการ ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต และเที่ยงธรรม

LIIRT

ข้าราชการตุลาการต้องไม่รายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา การรายงานโดยปกปิดข้อความที่ควรต้องบอก ถือว่าเป็นรายงานเท็จด้วย

มาตรา ๕๔ ข้าราชการตุลาการต้องอุทิศเวลาของตนให้แก่ราชการจะ ละทิ้ง หรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการมิได้

ข้าราชการตุลาการต้องไม่ประกอบอาชีพ หรือวิชาชีพ หรือกระทำการใดอันเป็นการกระทบกระเทือนถึงการปฏิบัติหน้าที่ หรือเสื่อมเสียถึงเกียรติศักดิ์แห่งตำแหน่งหน้าที่ราชการ

ข้าราชการตุลาการต้องไม่เป็นการกรรมการ ผู้จัดการ หรือที่ปรึกษากฎหมายหรือดำรงตำแหน่งอื่นใดที่มีลักษณะงานคล้ายคลึงกันนั้นในห้างหุ้นส่วนบริษัท

ข้าราชการตุลาการต้องไม่เป็นการกรรมการในรัฐวิสาหกิจ หรือกิจการอื่นของรัฐในทำนองเดียวกัน เว้นแต่จะได้รับอนุมัติจาก ก.ต.

มาตรา ๕๕ ข้าราชการตุลาการต้องรักษาชื่อเสียงมิให้สิ้นชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว ห้ามมิให้ประพฤติตนเป็นคนเสเพล มีหนี้สินรุงรัง เสพของมีนเมาจนไม่สามารถครองสติได้ เล่นการพนันเป็นอาชญา กระทำความผิดอาญา หรือกระทำการอื่นใดซึ่งความประพฤติหรือการกระทำดังกล่าวแล้วอาจทำให้เสียเกียรติศักดิ์แห่งตำแหน่งหน้าที่ราชการ

มาตรา ๕๖ ข้าราชการตุลาการต้องสุภาพเรียบร้อยและช่วยเหลือซึ่งกันและกันในหน้าที่ราชการ

ห้ามมิให้ดูหมิ่นเหยียดหยามบุคคลใด ๆ

มาตรา ๕๗ ข้าราชการตุลาการต้องถือและปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ

มาตรา ๕๘ ข้าราชการตุลาการต้องไม่กระทำการอันเป็นเหตุให้เกิดความสามัคคีระหว่างข้าราชการ

มาตรา ๕๙ ข้าราชการตุลาการต้องอดสาหะและอำนวยความสะดวกในหน้าที่ราชการ

มาตรา ๖๐ ข้าราชการตุลาการต้องรักษาความลับของทางราชการ

มาตรา ๖๑ ผู้บังคับบัญชาข้าราชการฝ่ายตุลาการผู้รู้ว่าผู้อยู่ใต้บังคับบัญชากระทำผิดวินัยแล้ว ไม่จัดการสอบสวนพิจารณาและดำเนินการตามความในหมวด ๒ และ ๓ แห่งลักษณะนี้ หรือตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน แล้วแต่กรณี หรือไม่จัดการลงโทษตามอำนาจและหน้าที่ หรือจัดการลงโทษโดยไม่สุจริต ให้ถือว่าผู้บังคับบัญชาผู้นั้นกระทำผิดวินัย

หมวด ๒

การรักษาวินัย

มาตรา ๖๒ เมื่อข้าราชการตุลาการผู้ใดถูกกล่าวหาหรือมีกรณีเป็นที่สงสัยว่ากระทำผิดวินัย ผู้บังคับบัญชาต้องดำเนินการสอบสวนชั้นต้นโดยมีชกษา

วิธีสอบสวนชั้นต้นจะทำโดยให้ผู้มีกรณีเกี่ยวข้องชี้แจงเรื่องราวเป็นหนังสือ หรือโดยบันทึกเรื่องราวและความเห็นก็ได้

เมื่อผู้บังคับบัญชาได้สอบสวนชั้นต้นแล้ว ให้รายงานความเห็นไปยังผู้บังคับบัญชาเหนือตนขึ้นไปตามลำดับ เพื่อดำเนินการตามควรแก่กรณี

มาตรา ๖๓ ข้าราชการตุลาการผู้ใดถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงที่มีโทษถึงไล่ออก ปลดออก หรือให้ออก ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นอย่างน้อยสามคน เพื่อทำการสอบสวน

กรรมการตามวรรคหนึ่งต้องเป็นข้าราชการตุลาการ

ในกรณีข้าราชการตุลาการถูกฟ้องคดีอาญา จะใช้คำพิพากษาถึงที่สุดของศาลประกอบการพิจารณาตามมาตรา ๖๔ วรรคสาม โดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนก็ได้

LIIRT

มาตรา ๖๔ ในการสอบสวนนั้น คณะกรรมการสอบสวนต้องแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยทราบ โดยจะระบุหรือไม่ระบุชื่อพยานก็ได้ และต้องให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงและนำพยานหลักฐานเข้าสืบแก้ข้อกล่าวหาได้ด้วย

ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวนให้เสร็จโดยเร็วกำหนดอย่างช้าไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันได้รับแต่งตั้ง ถ้ามีความจำเป็นที่จะสอบสวนไม่ทันภายในกำหนดนั้นก็ให้ขยายเวลาออกไปได้อีกไม่เกินสองครั้ง แต่แต่ละครั้งเป็นเวลาไม่เกินสิบห้าวัน และต้องแสดงเหตุที่ต้องขยายเวลาไว้ด้วยทุกครั้ง แต่ถ้าขยายเวลาแล้วยังสอบสวนไม่เสร็จจะขยายเวลาต่อไปอีกได้ต่อเมื่อได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรี

เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้ทำการสอบสวนเสร็จแล้ว ให้รายงานเสนอความเห็นต่อรัฐมนตรี โดยให้ผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกกล่าวหาตามลำดับและปลัดกระทรวงยุติธรรมได้แสดงความเห็นเสียก่อน ถ้าคณะกรรมการ ผู้บังคับบัญชา ปลัดกระทรวงยุติธรรมหรือรัฐมนตรีเห็นว่า ผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัย ก็ให้ปลัดกระทรวงยุติธรรมรายงานไปยัง ก.ต. เมื่อ ก.ต. ได้พิจารณาเห็นสมควรไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ จึงให้รัฐมนตรีหรือผู้บังคับบัญชาที่ได้รับมอบหมายจากรัฐมนตรีสั่งไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการต่อไป

มาตรา ๖๕ ให้กรรมการสอบสวนเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา และให้มีอำนาจเช่นเดียวกับพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาเพียงเท่าที่เกี่ยวกับอำนาจและหน้าที่ของกรรมการสอบสวน และโดยเฉพาะให้มีอำนาจดังต่อไปนี้ ด้วย คือ

(๑) เรียกให้กระทรวงทบวงกรม หน่วยราชการ หรือรัฐวิสาหกิจชี้แจงข้อเท็จจริงส่งเอกสารและหลักฐาน ส่งผู้แทนหรือบุคคลในสังกัดมาชี้แจงหรือให้ถ้อยคำเกี่ยวกับเรื่องที่สอบสวน

(๒) เรียกผู้ถูกกล่าวหาหรือบุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำ หรือให้ส่งเอกสารและหลักฐานเกี่ยวกับเรื่องที่สอบสวน

มาตรา ๖๖ ข้าราชการตุลาการผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงและเป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง ดังระบุไว้ในหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ต. กำหนด หรือได้ให้ถ้อยคำรับสารภาพเป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชาหรือต่อคณะกรรมการสอบสวน รัฐมนตรีหรือผู้บังคับบัญชาที่ได้รับมอบหมายจากรัฐมนตรีจะพิจารณาสั่งลงโทษโดยไม่ต้องสอบสวนก็ได้ ทั้งนี้ต้องได้รับความเห็นชอบของ ก.ต. ก่อน

มาตรา ๖๗ เมื่อข้าราชการตุลาการผู้ใดถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงจนถูกตั้งกรรมการสอบสวน หรือถูกฟ้องคดีอาญาเว้นแต่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ ถ้าปลัดกระทรวงยุติธรรมเห็นว่าให้อยู่ในหน้าที่ราชการระหว่างสอบสวนหรือพิจารณาจะเป็นการเสียหายแก่ราชการ รัฐมนตรีจะสั่งให้พักราชการก็ได้

การให้พักราชการนั้น ให้พักตลอดเวลาที่สอบสวนพิจารณา หรือตลอดเวลาที่คดียังไม่ถึงที่สุด เมื่อสอบสวนพิจารณาเสร็จแล้วหรือคดีถึงที่สุดแล้ว ถ้าปรากฏว่าผู้ถูกสั่งให้พักรักษาความผิดและไม่มีมลทินหรือมัวหมอง ก็ให้ผู้นั้นคงอยู่ในราชการตามเดิม

เงินเดือนของผู้ที่ถูกสั่งให้พักราชการดังกล่าว ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

มาตรา ๖๘ ข้าราชการตุลาการผู้ใดถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงหรือต้องหาว่ากระทำผิดอาญา หรือถูกฟ้องคดีอาญา เว้นแต่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ แม้ภายหลังผู้นั้นจะพ้นจากตำแหน่งข้าราชการตุลาการไปแล้ว ก็อาจมีการสอบสวนหรือพิจารณาเพื่อลงโทษหรือเปลี่ยนแปลงคำสั่งให้เป็นไปตามลักษณะนี้ได้ เว้นแต่ข้าราชการตุลาการผู้นั้นจะพ้นจากตำแหน่งเพราะตาย

หมวด ๓

การลงโทษ

มาตรา ๖๙ โทษผิดวินัยมี ๕ สถาน คือ

- (๑) ไล่ออก
- (๒) ปลดออก
- (๓) ให้ออก
- (๔) งดบำเหน็จความชอบ
- (๕) ภาคทัณฑ์

การส่งลงโทษข้าราชการตุลาการในสถานไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกนั้น จะกระทำได้เมื่อได้ดำเนินการสอบสวนพิจารณาตามที่บัญญัติไว้ในหมวด ๒ แห่งลักษณะนี้แล้ว

มาตรา ๗๐ การไล่ออกนั้น รัฐมนตรีหรือผู้บังคับบัญชาที่ได้รับมอบหมายจากรัฐมนตรีจะส่งลงโทษได้เมื่อข้าราชการตุลาการผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ดังต่อไปนี้

- (๑) ทุจริตต่อหน้าที่ราชการ
- (๒) ทำความผิดอาญาและต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษจำคุกเว้นแต่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ หรือต้องคำพิพากษาให้เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๓) ชดค่าส่งผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งโดยชอบด้วยกฎหมาย และการชดค่าส่งนั้นอาจเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง
- (๔) ประมาทเดินเลื้อในหน้าที่ราชการหรือรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง หรือ
- (๕) ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง

มาตรา ๗๑ การปลดออกนั้น รัฐมนตรีหรือผู้บังคับบัญชาที่ได้รับมอบหมายจากรัฐมนตรีจะส่งลงโทษได้ เมื่อข้าราชการตุลาการผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง แต่ยังไม่ถึงขนาดที่จะต้องถูกไล่ออกจากราชการหรือถึงขนาดที่จะต้องไล่ออกแต่มีเหตุอันสมควรลดหย่อน

LI RT

มาตรา ๗๒ การให้ออกนั้น รัฐมนตรีหรือผู้บังคับบัญชาที่ได้รับมอบหมายจากรัฐมนตรีจะสั่งลงโทษได้ เมื่อข้าราชการตุลาการผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง แต่ยังไม่ถึงขนาดที่จะต้องถูกปลดออก หรือถึงขนาดที่จะต้องปลดออกแต่มีเหตุอันควรลดหย่อน

ข้าราชการตุลาการผู้ใดถูกสั่งให้ออกตามมาตรา นี้ให้มีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญเสมือนว่าผู้นั้นออกจากราชการ

มาตรา ๗๓ ในกรณีที่ข้าราชการตุลาการกระทำความผิดวินัยไม่ร้ายแรงถึงขนาดที่จะต้องไล่ออก ปลดออก หรือให้ออก รัฐมนตรีหรือผู้บังคับบัญชาที่ได้รับมอบหมายจากรัฐมนตรีจะสั่งลงโทษงดบำเหน็จความชอบเป็นเวลาไม่เกินสามปี หรือถ้ามีเหตุสมควรปรานี จะลงโทษภาคทัณฑ์และจะให้ทำทัณฑ์บนไว้ด้วยก็ได้ ทั้งนี้ ต้องได้รับความเห็นชอบของ ก.ต. ก่อน

มาตรา ๗๔ ในคำสั่งลงโทษให้แสดงว่า ผู้รับโทษนั้นกระทำความผิดเรื่องใด ฐานใด ในมาตราใด

มาตรา ๗๕ ถ้าปรากฏว่าคำสั่งลงโทษทางวินัยได้สั่งไปโดยผิดหลงให้รัฐมนตรีมีอำนาจเปลี่ยนแปลงให้เป็นคุณแก่ผู้ถูกลงโทษได้ แต่การแก้ไขเปลี่ยนแปลงเช่นว่านี้จะต้องได้รับความเห็นชอบของ ก.ต. ก่อน

การแก้ไขเปลี่ยนแปลงคำสั่งดังกล่าวในวรรคหนึ่ง ให้กระทำได้ภายในกำหนดสองปีนับแต่วันสั่งลงโทษ

ลักษณะ ๗

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๗๖ ผู้ใดเป็นกรรมการตุลาการผู้ทรงคุณวุฒิอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ให้ผู้นั้นเป็นกรรมการตุลาการผู้ทรงคุณวุฒิตามพระราชบัญญัตินี้ต่อไปจนกว่าจะพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ พ.ศ. ๒๔๙๗

๘๖

มาตรา ๗๗ ผู้ใดเป็นข้าราชการตุลาการตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ พ.ศ. ๒๔๙๗ อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ให้ผู้นั้นเป็นข้าราชการตุลาการตามพระราชบัญญัตินี้ต่อไป โดยให้ได้รับเงินเดือนในอัตราเท่ากับเงินเดือนที่ได้รับอยู่ เว้นแต่ผู้ที่ได้รับเงินเดือนไม่ถึงขั้นต่ำของชั้นตามบัญชีหมายเลข ๑ ท้ายพระราชบัญญัตินี้ ให้ผู้นั้นได้รับเงินเดือนในขั้นต่ำของชั้นนั้น และในกรณีที่มาตรา ๑๕ ได้กำหนดให้ข้าราชการตุลาการตำแหน่งใดได้รับเงินเดือนมากกว่าหนึ่งชั้น ก็ให้ผู้ดำรงตำแหน่งได้รับเงินเดือนในขั้นต่ำของตำแหน่งนั้น

เพื่อประโยชน์แห่งมาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ และมาตรา ๓๔ ผู้ใดเคยเป็นข้าราชการตุลาการตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ พ.ศ. ๒๔๙๗ ถือว่าผู้นั้นเคยเป็นข้าราชการตุลาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๓๘ ผู้ใดเป็นตะโตะยุติธรรมตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ พ.ศ. ๒๔๙๗ อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ให้ผู้นั้นเป็นตะโตะยุติธรรมตามพระราชบัญญัตินี้ต่อไป

มาตรา ๗๘ ผู้ใดเป็นข้าราชการธุรการสามัญตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ พ.ศ. ๒๔๙๗ อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ให้ผู้นั้นเป็นข้าราชการธุรการตามพระราชบัญญัตินี้ต่อไป

ให้ข้าราชการธุรการซึ่งโอนมาจากข้าราชการตุลาการตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ พ.ศ. ๒๔๙๗ มีสิทธิได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือนตามมาตรา ๖ วรรคสามด้วย

มาตรา ๘๐ ผู้ใดเป็นข้าราชการธุรการวิสามัญตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ พ.ศ. ๒๔๙๗ อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ให้ผู้นั้นเป็นข้าราชการธุรการวิสามัญต่อไป และให้นำมาตรา ๑๑๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

LIART

ตำแหน่งข้าราชการตุลาการตำแหน่งใดเป็นตำแหน่งผู้บังคับบัญชาข้าราชการวิสามัญ โดยเทียบกับตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญตำแหน่งใด ให้กำหนดโดยกฎ ก.พ.

มาตรา ๘๑ ข้าราชการฝ่ายตุลาการผู้ใดกระทำผิดวินัยข้าราชการฝ่ายตุลาการในขณะที่พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ พ.ศ. ๒๕๕๗ ใช้บังคับ และผู้บังคับบัญชาได้สั่งให้ดำเนินการสอบสวนแล้ว ถ้าการสั่งและการสอบสวนพิจารณาที่ได้กระทำไปแล้วถูกต้องตามวิธีการที่ใช้อยู่ในขณะนั้น ให้ถือว่าเป็นอันสมบูรณ์ ถ้ากรณียังคงระหว่างการสอบสวนก็ให้ดำเนินการสอบสวนตามวิธีการนั้นต่อไปจนกว่าจะเสร็จ แต่การพิจารณาและสั่งลงโทษให้ดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๘๒ ผู้ที่ได้ยื่นใบสมัครเพื่อรับการบรรจุเป็นข้าราชการตุลาการและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยพิพากษาไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้คงถือคุณสมบัติตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ พ.ศ. ๒๕๕๗ และให้มีสิทธิทดสอบความรู้หรือสอบคัดเลือกเพื่อรับการบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยผู้พิพากษาตามพระราชบัญญัตินี้ได้

ผู้ที่ ก.ต. ได้ลงมติให้รับเข้าเป็นข้าราชการตุลาการในตำแหน่งผู้ช่วยผู้พิพากษาได้ตามมาตรา ๑๓ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ พ.ศ. ๒๕๕๗ ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับหรือผู้ที่สอบคัดเลือกได้ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ พ.ศ. ๒๕๕๗ ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และบัญชีการสอบคัดเลือกยังมีได้ยกเลิกตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้คงมีสิทธิได้รับการบรรจุเป็นข้าราชการตุลาการและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยผู้พิพากษาต่อไป

มาตรา ๘๓ ในระหว่างที่ยังมิได้มีการแต่งตั้งคณะรัฐมนตรีตามรัฐธรรมนูญที่จะได้ประกาศใช้ตามรัฐธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร พุทธศักราช ๒๕๒๐ มิให้นำความในมาตรา ๓๓ (๔) ในส่วนที่เกี่ยวกับข้าราชการการเมืองหรือสมาชิกวุฒิสภา มาใช้บังคับแก่ข้าราชการตุลาการ

มาตรา ๘๔ เพื่อประโยชน์ในการพิจารณาบรรจุบุคคลซึ่งเคยรับราชการและออกจากราชการไปก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับเข้ารับราชการ ให้ปรับเงินเดือนที่ผู้นั้นได้รับอยู่ก่อนออกจากราชการ ให้เข้าชั้นและชั้นตามบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการตุลาการที่ใช้บังคับอยู่ในวันที่กลับเข้ารับราชการ

ในกรณีที่ผู้เข้ารับราชการเป็นผู้ซึ่งออกจากราชการก่อนมีการปรับอัตราเงินเดือนตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๐๒ พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๑๐ พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๑๒ ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๕๕ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ หรือพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๑๗ ให้ปรับเงินเดือนที่ผู้นั้นได้รับอยู่ก่อนออกจากราชการตามพระราชบัญญัติและประกาศนั้น ๆ เสียก่อน แล้วจึงปรับเงินเดือนตามวรรคหนึ่ง

ในกรณีที่ปรับเงินเดือนของผู้ที่กลับเข้ารับราชการตามความในวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้เข้าชั้นหรือชั้นตามบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการตุลาการที่ใช้บังคับอยู่ในวันที่กลับเข้ารับราชการไม่ได้ ให้ ก.ต. เป็นผู้พิจารณาว่าผู้นั้นสมควรได้รับการบรรจุในชั้นและชั้นใด ทั้งนี้ ก.ต. จะกำหนดให้ได้รับเงินเดือนในชั้นที่ต่ำกว่าชั้นต่ำของชั้นเป็นกรณีเฉพาะรายก็ได้

มาตรา ๘๕ ในระหว่างที่ยังมิได้ตราพระราชกฤษฎีกา ออกกฎกระทรวง กฏ ก.พ. ข้อกำหนด ข้อบังคับ ระเบียบหรือประกาศ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้หน้าพระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง กฏ ก.พ. ข้อกำหนด ข้อบังคับ ระเบียบหรือประกาศที่ใช้อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษามาใช้บังคับโดยอนุโลม เพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอกเกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์

นายกรัฐมนตรี

บัญชีหมายเลข ๒

บัญชีอัตราเงินเดือนตะโตะยุติธรรม

๕							บาท
๕							๖,๑๕๐
๕							๕,๘๑๐
๕				๘			๕,๔๗๕
๕				๘			๕,๑๓๕
๕				๘			๔,๗๙๐
๕	๘						๔,๖๐๐
๕	๘						๔,๓๓๕
๕	๘						๔,๐๗๕
๕	๘						๓,๘๑๐
๕	๘						๓,๖๓๐
๕	๘						๓,๔๒๐
๕	๘						๓,๒๒๐
๕	๘						๓,๐๓๐
	ก	ข	ค	ง	จ	ฉ	เงินเดือน
	อัตรา						

หมายเหตุ :— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ พ.ศ. ๒๔๙๗ ได้ใช้บังคับมานานแล้ว แม้จะได้ปรับปรุงแก้ไขมาหลายครั้ง ก็ยังมีบทบัญญัติหลายมาตราไม่เหมาะสมกับกาลสมัย และเพื่อให้สอดคล้องกับหลักการบริหารงานบุคคลในปัจจุบัน สมควรจะได้ปรับปรุงแก้ไขเสียใหม่ อันจะทำให้ราชการของกระทรวงยุติธรรมและศาลยุติธรรมดำเนินไปได้ผลดียิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติฉบับนี้

